

Broíov Aójor

25/95

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ.Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Η' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ
ΛΟΓΟΙ ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΕΚΔΟΘΕΝΤΕΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α΄ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Εκδοτης ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,,
44—ΕΝ ΟΔΩΙ ΣΤΑΔΙΟΥ—44

1926

φ. 305

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας».

Ιωάννης Κολλαρός

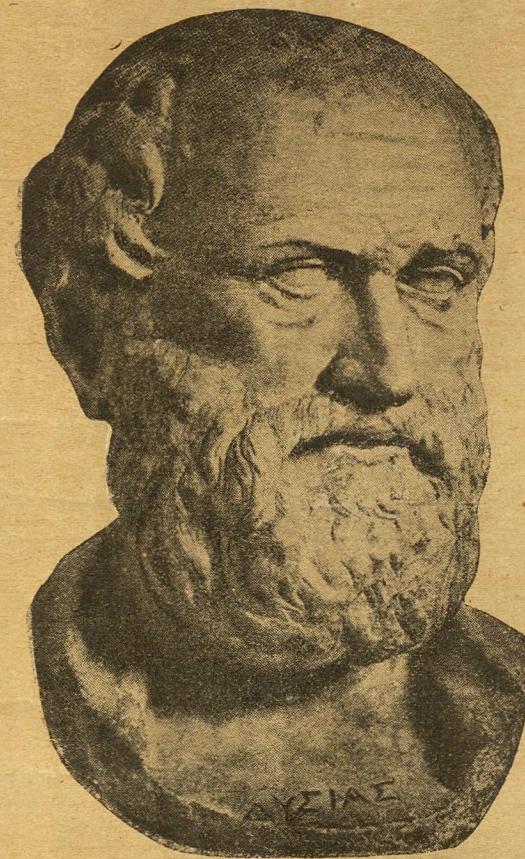
Ἐν Ἀθήναις, Τυπογραφεῖον «Ἐστία» - 473

ΒΑΣΙΛΕΙΩΙ Π. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΙ

Τ. ΓΕΝΙΚΩΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΣ ΧΑΡΙΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ ΤΟΔΕ

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ

προσώπου

Εἰ μὴ συνήδειν, ὡς βουλή, τοῖς κατηγόροις βουλομένοις 1
ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολλὴν ἀν αὐτοῖς χάριν
εἰχον ταύτης τῆς κατηγορίας· ἥγονται γὰρ τοῖς ἀδίκως δια-
βεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες
ἀν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμέ-
νων καταστῆναι, ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἐμαυτῷ πιστεύω, 2
ὅτι ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρός με τυγχάνει ἀηδῶς διακείμενος,
ἐπειδὸν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, μετα-
μελήσειν αὐτῷ καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον
ἥγησεσθαι.

Αξιῶ δέ, ὡς βουλή, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἀποδείξω, 3
ώς εὖνος εἴμι τοῖς καθέτηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἡνάγ-
κασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδὲν πώ μοι
πλέον εἶναι· ἐὰν δὲ φαίνωμαι καὶ περὶ τὰ ἄλλα μετρίως
βεβιωκώς καὶ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν καὶ παρὰ τοὺς λόγους
τοὺς τῶν ἔχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους
δὲ ἥγεισθαι χείρους εἶναι.

Πρῶτον δὲ ἀποδείξω, ὡς οὐχ ἵππευον ἐπὶ τῶν τριάκοντα, 4
οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας. ἥμας γὰρ ὁ πατήρ πρὸ^{την}
τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ συμφορᾶς ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ
διατησομένους ἔξεπεμψε, καὶ οὕτε τῶν τειχῶν καθαιρου-

μένων ἐπεδημοῦμεν οὔτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἥλθομεν πρὶν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ κατελθεῖν πρότερον πένθ' ἡμέραις. Καίτοι οὔτε ὑμᾶς εἴκος ἦν εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων, οὔτ' ἔκεινοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες, ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἔξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἡτίμαζον καὶ τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον.

6 "Ἐπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἵππεύσαντας σκοπεῖν εὔηθές ἐστιν. ἐν τούτῳ γάρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἵππεύειν οὐκ ἔνεισιν, ἔνιοι δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐγγεγραμμένοι εἰσίν. ἔκεινος δ' ἐστὶν ἔλεγχος μέγιστος ἐπειδὴ γάρ κατήλθετε, ἐψηφίσασθε τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἵππεύσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράξητε παρ' αὐτῶν. 7 ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς ἀν ἀποδείξειν οὔτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις οὔτε κατάστασιν παραλαβόντα. καίτοι πᾶσι ῥάδιον τοῦτο γνῶναι, ὅτι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ, μὴ ἀποδείξειαν τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις, αὐτοῖς ζημιοῦσθαι. ὥστε πολὺ ἀν δικαιότερον ἔκεινοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε· ἐκ μὲν γάρ τούτων ῥάδιον ἦν ἔξαλειψθῆναι τῷ βουλομένῳ, ἐν ἔκεινοις δὲ τοὺς ἵππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι.

8 Ἐτι δέ, ὡς βουλή, εἰπερ ἵππευσα, οὐκ ἀν ἦν ἔξαρνος ὡς δεινόν τι πεποιηκώς, ἀλλ' ἥξιον, ἀποδείξας, ὡς οὐδεὶς ὑπὸ ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι. ὅρως καὶ ὑμᾶς ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένους, καὶ πολλοὺς μὲν τὸν τότε ἵππευσάντων βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στραγοὺς καὶ ἵππάρχους κεχειροτονημένους. ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἥγεισθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι περ.

φανῶς ἐτόλμησάν μου καταψεύσασθαι. ἀνάβηθι δέ μοι καὶ μαρτύρησον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Περὶ μὲν τοίνυν αὐτῆς τῆς αἰτίας οὐκ οἶδα, ὅτι δεῖ πλείω γέγονεν· δοκεῖ δέ μοι, ὡς βουλή, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι περὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατηγορημένων προσήκειν ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον εἶναι παντὸς τοῦ βίου λόγον διδόναι. δέομαι οὖν ὑμῶν μετ' εύνοίας ἀκροσασθαί μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν, ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων.

Ἐγὼ γάρ πρῶτον μὲν οὐσίας μοι οὐ πολλῆς καταλειφθείσης διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς τοῦ πατρὸς καὶ τὰς τῆς πόλεως, δύο μὲν ἀδελφὰς ἔξεδωκα ἐπιδόντες τριάκοντα μνᾶς ἐκατέρᾳ, πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' οὕτως ἐνειμάμην, ὥστε ἔκεινον πλέον ὁμιλογεῖν ἔχειν ἐμοῦ τῶν πατρών, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπαντας οὕτως βεβίωκα, ὥστε μηδεπώποτέ μοι μηδὲ πρὸς ἕνα μηδὲν ἔγκλημα γενέσθαι.

Καὶ τὰ μὲν ἕδια οὕτως διώκημα· περὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι μέγιστον ἥγονται τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας, ὅτι τῶν νεωτέρων, σσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τυγχάνουσι τὰς διατριβὰς ποιούμενοι, πάντας αὐτοὺς ὄφεσθε μοι διαφόρους δύντας, καὶ πλεῖστα τούτους περὶ ἐμοῦ λογοποιοῦντας καὶ φευδομένους. καίτοι δῆλον ὅτι, εἰ τῶν αὐτῶν ἐπεθυμοῦμεν, οὐκ ἀν τοιαύτην γνώμην εἶχον περὶ ἐμοῦ. Ἐτι δέ, ὡς βουλή, οὐδεὶς ἀν ἀποδείξαι περὶ ἐμοῦ δύνατο· ἐούτε δίκην αἰσχρὰν οὔτε γραφὴν οὔτε εἰσαγγελίαν γεγενένην· καίτοι ἔτέρους δρᾶτε πολλάκις εἰς τοιούτους ἀγῶνας θεστηκότας.

Ἔτι πρὸς τοίνυν τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς 13 τοὺς πολεμίους σκέψασθε, οἷον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ πόλει.

πρῶτον μὲν γάρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν ἐποιήσασθε πρὸς Βοιωτοὺς καὶ εἰς Ἀλιάρτον ἔδει βοηθεῖν, μπὸ Ὁρθοδούλου κατελεγμένος ἵππεύειν, ἐπειδὴ πάντας ἑώρων τοῖς μὲν ἵππεύουσιν ἀσφάλειαν εἶναι νομίζοντας, τοῖς δὲ δόπλιταις κινδυνὸν ἥγουμένους, ἔτερων ἀναβάντων ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον ἑγὼ προσελθὼν ἔφην· τῷ Ὁρθοδούλῳ ἔξαλεῖψαί με ἐκ τοῦ καταλόγου, ἥγουμενος αἰσχρὸν εἶναι τοῦ πλήθους μέλλοντος κινδυνεύειν ἀδειαν ἐμαυτῷ παρασκευάσαντα στρατεύεσθαι. καὶ μοι ἀνάβηθι, Ὁρθόδουλε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

14 Συλλεγέντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ τῆς ἔξόδου, εἰδὼς αὐτῶν ἐνίους πολίτας μὲν χρηστοὺς ὄντας καὶ προθύμους, ἐφοδίων δὲ ἀποροῦντας, εἶπον, ὅτι χρὴ τοὺς ἔχοντας πάρεχειν τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀπόρως διακειμένοις. καὶ οὐ μόνον τοῦτο συνεδούλευον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκα δυσὶν ἀνδροῖν τριάκοντα δραχμὰς ἑκατέρῳ, οὐχ ὡς πολλὰ κεκτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα τοῦτο τοῖς ἄλλοις γένηται. καὶ μοι ἀνάβητε.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

15 Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὁ βουλὴ, εἰς Κόρινθον ἔξόδου γενομένης καὶ πάντων προειδότων, ὅτι δεήσει κινδυνεύειν, ἔτερων ἀναδυομένων ἑγὼ διεπραξάμην, ὡστε τῆς πρώτης τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ μάλιστα τῆς ἥμετέρας φυλῆς δυστυχησάσης καὶ πλείστων ἀποθνάντων ὕστερος ἀνεχώρησα τοῦ σεμνοῦ Στειριῶς τοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις δειλίαν ὠνειδικότος.

16 Καὶ οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὅστερον μετὰ ταῦτα ἐν Κορίνθῳ χωρίων ισχυρῶν κατειλημμένων, ὡστε τοὺς πολεμίους μὴ

δύνασθαι παρεῖναι, Ἀγησιλάου δὲ εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβαλόντος φηφισαμένων τῶν ἀρχόντων ἀποχωρίσαι τάξεις, αἴτινες βοηθήσουσι, φοβουμένων ἀπάντων (εἰκότως, ὁ βουλὴδεινὸν γάρ ἦν ἀγαπητῶς δλίγῳ πρότερον σεσφιμένους ἐφ' ἔτερον κινδυνον ἱέναι) προσελθὼν ἑγὼ τὸν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἥμετέραν τάξιν πέμπειν.

"Ωστ' εὶς τινες ὑμῶν δργίζονται τοῖς τὰ μὲν τῆς πόλεως 17 ἀξιοῦσι πράττειν, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων ἀποδιδράσουσιν, εὐκ ἀν δικαίως περὶ ἐμοῦ τὴν γνώμην ταύτην ἔχοιεν· οὐ γάρ μόνον τὰ προσταττόμενα ἐποίουν προθύμως, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύειν ἔτόλμων. καὶ ταῦτ' ἐποίουν οὐχ ὡς οὐ δεινὸν ἥγουμενος εἶναι Δακεδαιμονίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ἵνα, εἰ ποτε ἀδίκως εἰς κινδυνον καθισταίμην, διὰ ταῦτα βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος ἀπάντων τῶν δικαίων τυγχάνοιμι. καὶ μοι, ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τῶν τοίνυν ἀλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν οὐδεμιᾶς ἀπε- 18 λείφθην πώποτε, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατετέλεκα μετὰ τῶν πρώτων μὲν τὰς ἔξόδους ποιούμενος, μετὰ τῶν τελεταίων δὲ ἀναχωρῶν. καίτοι χρὴ τοὺς φιλοτίμως καὶ κοσμίως πολιτευομένους ἐκ τῶν τοιούτων σκοπεῖν, ἀλλ' οὐκ εἰ τις κομῆτα, διὰ τοῦτο μισεῖν· τὰ μὲν γάρ τοιαῦτα ἐπιτηδεύματα οὔτε τοὺς ἰδιώτας οὔτε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως βλάπτει, ἐκ δὲ τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπαντες ὑμεῖς ὀφελεῖσθε. ὡστε οὐκ ἀξιον ἀπ' ὅψεως, ὁ βουλὴ, οὔτε 19 φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν· πολλοὶ μὲν γάρ μικρὸν διαλεγόμενοι καὶ κοσμίως ἀμπεχόμενοι μεγάλων οχηῶν αἴτιοι γεγόνασιν, ἔτεροι δὲ τῶν τοιούτων ἀμελοῦντες πολλὰ κάγαθὰ ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι.

- 20 "Ηδη δέ τινων ἡσθόμην, ὡς βουλή, καὶ διὰ ταῦτα ἀχθομένων μοι, ὅτι νεώτερος ὃν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρώτον ἡναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων δημηγορῆσαι, ἐπειτα μέντοι καὶ ἐμαυτῷ δοκῶ φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος, ἔμα μὲν τῶν προγόνων ἐνθυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαυνται τὰ τῆς πόλεως πράττοντες, ἔμα δὲ ὑμᾶς δρῶν (τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν) τοὺς τοιούτους μόνους ἀξίους τινὸς νομίζοντας εἶναι· ὥστε δρῶν ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας τίς οὐκ ἀν ἐπαρθείη πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως; ἔτι δὲ τί ἀν τοῖς τοιούτοις ἀχθοισθε; οὐ γὰρ ἔτεροι περὶ αὐτῶν κριταὶ εἰσιν, ἀλλὰ ὑμεῖς.
- 21 τες, ἔμα δὲ ὑμᾶς δρῶν (τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν) τοὺς τοιούτους μόνους ἀξίους τινὸς νομίζοντας εἶναι· ὥστε δρῶν ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας τίς οὐκ ἀν ἐπαρθείη πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως; ἔτι δὲ τί ἀν τοῖς τοιούτοις ἀχθοισθε; οὐ γὰρ ἔτεροι περὶ αὐτῶν κριταὶ εἰσιν, ἀλλὰ ὑμεῖς.

II.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ

"Ωμην μέν, ὡς βουλή, οὐκ ἀν ποτ' εἰς τοῦτο τόλμης 1 Φίλωνα ἀφικέσθαι, ὥστε ἐθελῆσαι εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν δοκιμασθησόμενον· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἐν τι μόνον, ἀλλὰ πολλὰ τολμηρός ἐστιν, ἐγὼ δὲ ὁμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον τὰ βέλτιστα βουλεύειν τῇ πόλει, ἔνεστί τε ἐν τῷ δρκῷ ἀποφαί- 2 νειν, εἴ τίς τινα οἴδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὅντα βουλεύειν, ἐγὼ τὴν κατὰ τουτού Φίλωνος ποιήσομαι κατηγορίαν, οὐ μέντοι γε ἵδιαν ἔχθραν οὐδεμίαν μεταπορευόμενος οὐδὲ τῷ δύνασθαι καὶ εἰωθέναι λέγειν ἐν ὑμῖν ἐπαρθείς, ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν ἀμαρτημάτων αὐτοῦ πιστεύων καὶ τοῖς δρκοῖς, οἷς ὄμοσα, ἐμμένειν ἀξιῶν.

Γνώσεσθε μὲν οὖν, ὅτι οὐκ ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς ἐγώ τε 3 τούτον ἐλέγξω, οἵος ἐστι, καὶ οὗτος ἐπεχείρησε ποηρὸς εἶναι· ὅμως δ' εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, οὐκ ἀν δίκαιος εἴη οὗτος διὰ τοῦτο ὠφεληθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον, διὰ τοῦτο διδάξαιμι, ἐκ τούτων ἀποδοκιμασθῆναι. ἐνδεῶς μὲν γὰρ διὰ τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν, ἕκανως δὲ διὰ τὴν 4 περὶ αὐτὸν κακίαν εἰρηκώς ἀν εἴην. ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμῶν, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσι λέγειν, ἀποφῆναι μεῖζω ὅντα αὐτοῦ τὰ ἀμαρτήματα καί, εἴς ὃν ἀν ἐγὼ ὑπολίπω, πάλιν αὐτούς, περὶ ὃν ἴσασι, κατηγορῆσαι Φίλωνος· οὐ γὰρ ἐκ τῶν

ὅπ' ἐμοῦ μόνου λεγομένων δεῖ νῦν περὶ αὐτοῦ, ὅποιός ἐστι, σκέψασθαι.

- 5 Ἐγὼ γάρ οὐκ ἄλλους τινάς φημι δίκαιον εἶναι βουλεύειν περὶ νῦν, ἢ τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας καὶ ἐπιθυμοῦντας τούτου. τούτοις μὲν γάρ μεγάλα τὰ διαφέροντά ἔστιν εὗ τε πράττειν τὴν πόλιν τήνδε καὶ ἀνεπιτηδείως διὰ τὸ ἀναγκαῖον σφίσιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι εἶναι μετέχειν τὸ μέρος τῶν 6 δεινῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσι: δοῖ δὲ φύσει μὲν πολῖταί εἰσι, γνώμῃ δὲ χρῶνται, ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστιν, ἐν ᾧ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσιν, οὗτοι δῆλοι εἰσιν, ὅτι ὁρθίως ἢν παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν ἐπὶ τῇ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν διὰ τὸ μὴ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ἑαυτοῖς ἡγεῖσθαι.
- 7 Ἐγὼ τοίνυν ἀποφανῶ Φίλωνα τουτονὶ περὶ πλείονος ποιησάμενον τὴν ἴδιαν ἀσφάλειαν ἢ τὸν κοινὸν τῆς πόλεως κίνδυνον, καὶ ἡγησάμενον κρείττον εἶναι αὐτὸν ἀκινδύνως τὸν βίον διάγειν ἢ τὴν πόλιν σύζειν ὅμοιώς τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντα.
- 8 Οὗτος γάρ, ὡς βουλή, ὅτε ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἦν (ἥτις ἐγώ, καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοσοῦτον μέμνημαι), ἐκκενγρυγμένος ἐν τοῦ ἀστεως ὑπὸ τῶν τριάκοντα μετὰ τοῦ ἄλλου πλήθους τῶν πολιτῶν τέως μὲν ὥκει ἐν ἀγρῷ, ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ οὐ μόνον οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑπερορίας οἱ μὲν εἰς τὸ ἀστυ, οἱ δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ· συνελέγοντο, καὶ καθ' ὅσον ἔκαστος οἵος τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει τῇ πατρίδι, τὰ ἐναντία 9 ἀπασι τοῖς ἄλλοις πολίταις ἐποίησε· συσκευασάμενος γάρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθένδε εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξώκησε, καὶ ἐν Ὁρωπῷ μετοίκιον κατατίθεις ἐπὶ προστάτου ὥκει, βουληθεῖς παρέκεινοις μᾶλλον ἢ μεθ' νῦν πολίτης εἶναι. οἱ

τοίνυν οὐδὲ ὥσπερ ἔνιοι τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλοντο, ἐπειδὴ ἔώρων τοὺς ἀπὸ Φυλῆς, ἐν οἷς ἐπραττον, εὔτυχοῦντας, οὐδὲ τούτων τι τῶν εὐτυχημάτων ἡξίωσε μετασχεῖν, ἐπὶ κατειργασμένοις μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος ἢ συγκατελθεῖν κατεργασάμενός τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ συμφερόντων· οὐ γάρ ἦλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, οὐδὲ ἐστιν ὅπου ἑαυτὸν νῦν τάξαι παρέσχε.

Καίτοι γε ὅστις εὐτυχοῦντας δρῶν νῆματα προδιδόναι, 10 τί ποτε ὡς μὴ ἐδουλόμεθά γε πράττοντας ἐποίησεν ἄν; ὅσοι μὲν τοίνυν διὰ συμφορᾶς ἴδιας οὐ μετέσχον τῶν τότε γενομένων τῇ πόλει κινδύνων, συγγνώμης τινὸς ἀξιού εἰσι τυχεῖν· οὐδενὶ γάρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα γίγνεται· ὅσοι δὲ 11 γνώμη τοῦτο ἐπραξαν, οὐδεμιᾶς συγγνώμης ἀξιού εἰσιν· οὐ γάρ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιθουλήν ἐποίησαν αὐτό. καθέστηκε δέ τι ἔθιος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα δργίζεσθαι τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν, τοῖς δὲ πένησιν ἢ ἀδυνάτοις τῷ σώματι συγγνώμην ἔχειν διὰ τὸ ἡγεῖσθαι ἀκοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν.

Οὗτος τοίνυν οὐδεμιᾶς συγγνώμης ἀξιός ἐστι τυχεῖν· οὕτε 12 γάρ τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν, ὡς καὶ νμεῖς δράτε, οὕτε τῇ οὐσίᾳ ἀπορος λειτουργεῖν, ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. ὅστις οὖν ὅσον δυνατὸς ἦν ὠφελεῖν, τοσοῦτον κακὸς ἦν, πῶς οὐκ ἢν εἰκότως ὑπὸ πάντων νῦν μισοῖτο; ἀλλὰ 13 μὴν οὐδὲ ἀπεχθήσεσθε γε τῶν πολιτῶν οὐδενὶ τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες, οὓς οὐ τι τοὺς ἐτέρους, ἀλλ' ἀμφοτέρους φανερός ἐστι προδούς, ὥστε μήτε τοῖς ἐν τῷ ἀστει γενομένοις φίλοιν προσήκειν εἶναι τοῦτον (οὐ γάρ ἡξίωσεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας), μήτε τοῖς τὸν Πειραιᾶ καταλαβούσιν· οὐδὲ γάρ τούτοις ἡθέλησε συγκατελθεῖν, φυγάς καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς γενόμενος. εἰ μέντοι τι μέρος περίεστι 14

τῶν πολιτῶν, ὅ τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε (ὅ μὴ γένοιτο) λάδωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιούτω.

Ως οὖν ἔρχεται τὸ ἐν Ὁρωπῷ ἐπὶ προστάτου καὶ ἐκέντητο ἵκανήν οὐσίαν καὶ οὕτ' ἐν τῷ Πειραιεῖ οὕτ' ἐν τῷ ἄστει ἔθετο τὰ ὅπλα, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ταῦτα πρῶτον ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν μαρτύρων.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

15 Υπολείπεται τοίνυν αὐτῷ λέγειν, ὡς τῷ μὲν σώματι δι' ἀσθένειάν τιν' ἐπιγενομένην ἀδύνατος κατέστη βοηθῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαγγειλάμενος αὐτὸς ἡ χρήματα εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἡ ὁπλίσαι τινὰς τῶν ἑαυτοῦ δημοτῶν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν αὐτοὶ οὐ δυνάμενοι λειτουργεῖν τοῖς σώμασιν. 16 ἵνα οὖν μὴ ἐγγένηται αὐτῷ φευσαμένῳ ἔξαπατῆσαι, καὶ περὶ τούτων ἥδη σαφῶς ὑμῖν ἀποδεῖξω, ἐπειδὴ ὕστερον οὐκ ἐξέσται μοι παρελθόντι ἐνθάδ' ἐλέγχειν αὐτόν. Καί μοι κάλει Διότιμον Ἀχαρνέα καὶ τοὺς αἱρεθέντας μετ' αὐτοῦ τοὺς δημότας δηλίσαι ἀπὸ τῶν εἰσενεγχέντων χρημάτων.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΡΕΘΕΝΤΩΝ ΜΕΤΑ ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

17 Οὗτος τοίνυν οὐχ ὅπως ὡφελήσει τὴν πόλιν ἐν τοιούτῳ καιρῷ καὶ τοιαύτῃ καταστάσει διενοήθη, ἀλλ' ὅπως τι κερδανεῖ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν παρεσκευάσατο· ὅρμωμενος γάρ ἐξ Ὁρωποῦ, τοτὲ μὲν αὐτὸς μόνος, τοτὲ δ' ἔτεροις ἥγούμενος, οἷς τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα ἐγεγόνει, περιιών κατὰ τοὺς ἀγρούς καὶ ἐντυγχάνων τῶν πολιτῶν τοῖς πρεσβυτάτοις, οἵ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις ὀλίγα μὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δέ, εὗνοι μὲν ὅντες τῷ

πλήθει, ἀδύνατοι δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βοηθεῖν, τούτους ἀφηρεῖτο τὰ ὑπάρχοντα, περὶ πλείονος ποιούμενος αὐτὸς μικρὰ κερδαίνειν ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν· οἵ νῦν αὐτὸν δι' αὐτὸν οὐχ οἱοί τέ εἰσιν ἐπεξελθεῖν ἀπαντεῖς, δι' δπερ καὶ τότε ἀδύνατοι τῇ πόλει βοηθεῖν ἥσαν.

Οὐ μέντοι τοῦτον γε χρὴ διὰ τὴν ἐκείνων ἀδυναμίαν δις 19 ὡφεληθῆναι, τότε τ' ἀφελόμενον, δὲ εἰχον, νῦν τε δοκιμασθέντα ὅφ' ὑμῶν ἀλλὰ κανὸν δστισοῦν παραγένηται τῶν ἀδικηθέντων, μέγα αὐτὸν ἥγήσασθε εἶναι, καὶ τοῦτον ὑπερμισήσατε, δστις ἐτόλμησεν, οἷς ἔτεροι διδόναι παρ' ἑαυτῶν τι προηροῦντο διὰ τὴν ἀπορίαν οἰκτίραντες αὐτούς, τούτων ἀφαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα. Κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Οὐ τοίνυν ἔγωγε οἶδα, ὅ τι διαφερόντως δεῖ γιγνώ- 20 σκειν περὶ αὐτοῦ ἢ οἱ οἰκεῖοι γιγνώσκουσι· τοιαῦτα γάρ ἔστιν, ὥστ', εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ ἄλλο ἡμάρτητο, διὰ μόνα ταῦτα δίκαιοιν εἶναι ἀποδοκιμασθῆναι. οἰα μὲν οὖν ζῶσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ κατηγόρει, παρήσω· ἐξ ὧν δὲ τελευτῶσα τὸν βίον διεπράξατο τεκμαρομένοις ῥάδιόν ἔστιν ὑμῖν γνῶναι, ὅποιός τις ἦν περὶ αὐτήν.

Ἐκείνη γάρ τούτῳ μὲν ἥπιστησεν ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν 21 ἐπιτρέψαι, Ἀντιφάνει δὲ οὐδὲν προσήκουσα πιστεύσασα ἔδωκεν εἰς τὴν ἑαυτῆς ταφὴν τρεῖς μνᾶς ἀργυρίου, παραλιποῦσα τοῦτον υἱὸν δοκιμασθῆναι. ἄρα δῆλον, ὅτι εὖ ἥδει αὐτὸν οὐδὲ διὰ τὸ προσήκειν αὐτῇ τὰ δέοντα ἀν ποιήσαντα; καίτοι εἰ μήτηρ, 22 ἡ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παίδων μάλιστα ἀνέχεσθαι καὶ μίκρῳ ὡφελουμένη μεγάλα ἔχειν ἥγεῖσθαι διὰ τὸ εὔνοίᾳ μᾶλλον ἢ ἐλέγχω τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν, ἐνόμιζε τοῦτον κανὸν ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν ἑαυτῆς, τί χρὴ

23 ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ διανοηθῆναι; ὅστις γάρ περὶ τοὺς ἔαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα, τί ἂν περὶ γε τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσειεν; ὡς οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ ἔστιν, ἀκούσατε αὐτοῦ τοῦ λαβόντος τὸ ἀργύριον καὶ θάψαντος αὐτήν.

ΜΑΡΤΥΣ.

24 Τί ἂν οὖν βουληθέντες ὑμεῖς τοῦτον δοκιμάσαιτε; πότερον ὡς οὐχ ἡμαρτηκότα; ἀλλὰ τὰ μέγιστα περὶ τὴν πατρίδα ἡδίκηκεν· ἀλλ' ὡς ἔσται βελτίων; τοιγάρτοι πρότερον βελτίων γενόμενος περὶ τὴν πόλιν ὅστερον βουλεύειν ἀξιούτω, φανερόν τι ἀγαθὸν ὥσπερ τότε κακὸν ποιήσας. σωφρονέστερον γάρ ἔστιν ὅστερον πᾶσι τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι· δεινὸν γάρ ἔμοιγε δοκεῖ εἰναι, εἰ ἐξ ὧν μὲν ἡδη ἡμάρτηκε μηδέποτε τιμωρηθῆσεται, ἐξ ὧν δὲ μέλλει εὖ ποιήσειν ἡδη 25 τετιμήσεται. ἀλλ' ἄρα ἵνα βελτίους ὕσιν οἱ πολῖται ὁρῶντες ἀπαντας ὅμοιώς τιμωμένους, διὰ τοῦτο δοκιμαστέος ἔστιν; ἀλλὰ κίνδυνος καὶ τοὺς χρηστούς, ἐὰν αἰσθάνωνται ὅμοιώς τοὺς πονηροὺς τιμωμένους, παύσεσθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων, τῶν αὐτῶν ἡγουμένους εἶναι τούς τε κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν.

26 "Αξιον δὲ καὶ τόδε ἐνθυμηθῆναι, ὅτι, εἰ μέν τις φρούριόν τι προύδωκεν ἢ ναῦν ἢ στρατόπεδόν τι, ἐν ᾧ μέρος τι ἐτύγχανε τῶν πολιτῶν ὃν, ταῖς ἐσχάταις ἀν ζημίαις ἐζημιοῦτο, οὗτος δὲ προδοὺς ὅλην τὴν πόλιν οὐχ ὅπως τιμωρηθῆσεται, ἀλλὰ καὶ βουλεύειν παρασκευάζεται. καίτοι δικαίως γ' ἂν, ὅστις φανερῶς, ὥσπερ οὗτος, προύδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀτιμίας ἀγωνίζοιτο.

27 Ἀκούω ὁ αὐτὸν λέγειν ὡς, εἰ τι ἣν ἀδίκημα τὸ μὴ παραγενέσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, νόμος ἀν ἔκειτο περὶ αὐτοῦ διαρ-

ρήδην, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων. οὐ γάρ οἴεται ὑμᾶς γνώσεσθαι, ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. τίς γάρ ἂν ποτε ῥήτωρ ἐνεθυμήθη ἢ νομοθέτης ἥλπισεν ἀμαρτήσεσθαι τινα τῶν πολιτῶν τοσαύτην ἀμαρτίαν; οὐ γάρ ἂν δήπου, εἰ μέν τις λίποι τὴν τάξιν 28 μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὕσης ἀλλ' ἐτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης, ἐτέθη νόμος ὡς μεγάλα ἀδικοῦντος, εἰ δέ τις αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὕσης λίποι τὴν πόλιν αὐτήν, οὐκ ἀν ἄρα ἐτέθη. σφόδρα γ' ἂν, εἰ τις φήμη τινὰ τῶν πολιτῶν ἀμαρτήσεσθαι τι τοιοῦτόν ποτε.

Τίς δ' οὐκ ἀν εἰκότως ἐπιτιμήσειεν ὑμῖν, εἰ τοὺς μετοίκους 29 μέν, ὅτι οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἔαυτοῖς ἐδογήθησαν τῷ δήμῳ, ἐπιτιμήσατε ἀξίως τῆς πόλεως, τοῦτον δέ, ὅτι παρὰ τὸ προσῆκον ἔαυτῷ προύδωκε τὴν πόλιν, μὴ κολάσετε, εἰ μή γε ἀλλῷ τινὶ μείζονι, τῇ γε παρούσῃ ἀτιμίᾳ; ἀναμνήσθητε δέ, δι' ὃ τι 30 ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας γιγνομένους περὶ τὴν πόλιν τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. εἰσήχθη γάρ ἀμφότερα ταῦτα οὐ τῶν γεγενημένων μᾶλλον τι ἔνεκα ἢ τῶν γενησομένων, ἵν' ἀγαθοὶ προθυμῶνται γίγνεσθαι ἐκ παρασκευῆς, κακοὶ δὲ μηδὲ ἐξ ἐνδοῦ τρόπου ἐπιχειρῶσιν.

"Ετι δὲ ἐνθυμηθῆτε ποίων ἀν ὑμῖν δοκεῖ οὗτος ὅρκων 31 φροντίσαι, ὃς ἔργῳ τοὺς πατρίους θεοὺς προύδωκεν; ἢ πῶς ἀν χρηστόν τι βουλεύσαι περὶ τῆς πολιτείας, ὃς οὐδὲ ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐδουλήθη; ἢ ποῖα ἀν ἀπόρρητα τηρῆσαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἡξίωσε; πῶς δὲ εἰκός ἐστι τοῦτον, ὃς οὐδὲ τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἥλθε, πρότερον τῶν κατεργασαμένων καὶ σωσάντων τιμηθῆναι; σχέτλιον δὲ ἀν εἴη, εἰ οὗτος μὲν ἀπαντας τοὺς πολίτας περὶ οὐδενὸς ἡγήσατο, ὑμεῖς δὲ τοῦτον ἔνα ὅντα μὴ ἀποδοκιμάσαιτε.

- 32 Ὁρῶ δέ τινας, οἱ νῦν μὲν τούτῳ παρασκευάζονται βοηθεῖν καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὴ ἐμὲ οὐκ ἡδύναντο πεῖσαι τότε δέ, ὅτε οἱ κίνδυνοι μὲν ὑμῖν καὶ οἱ μέγιστοι ἀγώνες ἥσαν, τὰ δὲ ἀθλα αὐτῇ ἡ πολιτεία ἔκειτο, καὶ ἔδει οὐ μόνον περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι, τότε οὐκ ἐδέοντο αὐτοῦ βοηθῆσαι καὶ ὑμῖν καὶ κοινῇ τῇ πόλει, καὶ μὴ προδοῦναι μήτε τὴν πατρίδα μήτε τὴν βουλήν, ἃς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν οὐ μετὸν αὐτῷ, ἀλλων γε κατεργασαμένων. μόνος δή, ὁ βουλή, δικαίως οὐδὲ ἀγανακτοίη μὴ τυχών· οὐ γάρ ὑμεῖς νῦν αὐτὸν ἀτιμάσετε, ἀλλ' αὐτὸς αὐτὸν τότε ἀπεστέρησεν, ὅτε οὐκ ἤξιοσεν, ὥσπερ νῦν προθύμως αληρωσόμενος ἥλθε, καὶ τότε διαμαχούμενος περὶ αὐτῆς καταστῆναι μεθ' ὑμῶν.
- 34 Ινανά μοι νομίζω εἰρῆσθαι, καίπερ πολλά γε παραλιπών ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς καὶ ἀνευ τούτων αὐτοὺς τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. οὐ γάρ ἄλλοις τισὶν ὑμᾶς δεῖ περὶ τῶν ἀξιῶν ὅντων βουλεύειν τεκμηρίους χρῆσθαι ἢ ὑμῖν αὐτοῖς, διποτὶ τινες ὅντες αὐτοὶ περὶ τὴν πόλιν ἐδοκιμάσθητε. ἔστι γάρ τὰ τούτου ἐπιτηδεύματα καινὰ παραδείγματα καὶ πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

Γεώργιος Μ. Βασιλείου
Μαργαρίτη Γ. Κάζας Γερμανούσας
Νεαπόλεως ΑΠΕΓΝΗ
Στ. 29-4-29
ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ
Σαμονίδης

Τοῦτον μὲν πολλὴν συγγνώμην ἔχω, ὁ ἄνδρες δικασταί, ή ἀκούουσι τοιούτων λόγων καὶ ἀναμιμησκομένοις τῶν γεγενημένων, ὅμοιως ἀπασιν ὀργίζεσθαι τοῖς ἐν ἀστει μείνασι· τῶν δὲ κατηγόρων θαυμάζω, οἱ ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται, εἰ σαφῶς εἰδότες τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας καὶ τοὺς πολλὰ ἔξημαρτηκότας ζητοῦσιν ὑμᾶς πείθειν περὶ ἀπάντων ἥμῶν τὴν γνώμην ταύτην ἔχειν. εἰ μὲν 2 οὖν οἰονται, ἢ ὑπὸ τῶν τριάκοντα γεγένηται τῇ πόλει, πάντ' ἐμοῦ κατηγορηκέναι, ἀδυνάτους αὐτοὺς ἥγοῦμαι λέγειν· οὐδὲ γάρ πολλοστὸν μέρος τῶν ἔκεινοις πεπραγμένων εἰρήκασιν· εἰ δέ, ὡς ἔμοι τι προσῆκον, περὶ αὐτῶν ποιοῦνται τοὺς λόγους, ἀποδεῖξω τούτους μὲν ἀπαντα φευδομένους, ἐμαυτὸν δὲ τοιούτον ὅντα, οἴσπερ ἢν τῶν ἐκ Πειραιῶς ὁ βέλτιστος ἐν ἀστει μείνας ἐγένετο.

Δέομαι δ' ὑμῶν, ὁ ἄνδρες δικασταί, μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην 3 ἔχειν τοῖς συκοφάνταις. τούτων μὲν γάρ ἔργον ἔστι καὶ τοὺς μηδὲν ἥμαρτηκότας εἰς αἰτίαν καθιστάναι — ἐκ τούτων γάρ ἢν μάλιστα χρηματίζοιντο —, ὑμέτερον δὲ τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἐξ ἵσου τῆς πολιτείας μεταδιδόναι· οὕτω γάρ ἢν τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι πλείστους συμμάχους ἔχοιτε. ἀξιῶ δέ, 4 ὁ ἄνδρες δικασταί, ἐάν ἀποφήγνω συμφορᾶς μὲν μηδεμιᾶς

αἵτιος γεγενημένος, πολλὰ δὲ κάγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν καὶ τῷ σώματι καὶ τοῖς χρήμασι, ταῦτα γοῦν μοι παρ' ὑμῶν ὑπάρχειν, ὃν οὐ μόνον τοὺς εὖ πεποιηκότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας τυγχάνειν δίκαιον ἔστι.

5 Μέγα μὲν οὖν ἡγοῦμαι τεκμήριον εἶναι, ὅτι, εἴπερ ἐδύναντο οἱ κατήγοροι ἴδια με ἀδικοῦντα ἔξελέγξαι, οὐκ ἂν τὰ τῶν τριάκοντα ἀμαρτήματα ἐμοῦ κατηγόρουν, οὐδὲ ἂν φοντο χρῆναι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων ἑτέρους διαβάλλειν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι· νῦν δὲ νομίζουσι τὴν πρὸς ἐκείνους ὄργὴν ἵκανην εἶναι καὶ τοὺς μηδὲν κακὸν

6 εἰργασμένους ἀπολέσαι~~εγώ~~ δὲ οὐχ ἡγοῦμαι δίκαιον εἶναι οὔτε εἰ τινες τῇ πόλει πολλῶν ἀγαθῶν αἵτιοι γεγένηνται, ἀλλους τινὰς ὑπὲρ τούτων τιμὴν ἢ χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν, οὕτ' εἰ τινες πολλὰ κακὰ εἰργασμένοι εἰσίν, εἰκότως ἂν δι' ἐκείνους τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας διενίδους καὶ διαβολῆς τυγχάνειν· ἵκανοι γάρ οἱ ὑπάρχοντες ἔχθροι τῇ πόλει καὶ μέγα κέρδος νομίζοντες εἶναι τοὺς ἀδίκους ἐν ταῖς διαβολαῖς καθεστηκότας.

7 Πειράσομαι δ' ὑμᾶς διδάξαι, οὓς ἡγοῦμαι τῶν πολιτῶν προσήκειν δλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν καὶ οὓς δημοκρατίας. ἐκ τούτου γάρ καὶ ὑμεῖς γνώσεσθε, κάγὼ περὶ ἐμαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν ποιήσομαι, ἀποφαίνων, ὡς οὔτε ἔξ ὧν ἐν δημοκρατίᾳ οὔτε ἔξ ὧν ἐν δλιγαρχίᾳ πεποίηκα, οὐδέν μοι προσήκοντα κακόνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ.

8 Πρῶτον μὲν οὖν ἐνθυμηθῆναι χρή, ὅτι οὐδεὶς ἔστιν ἀνθρώπων φύσει οὔτε δλιγαρχικὸς οὔτε δημοκρατικός, ἀλλ' ἥτις ἂν ἐκάστῳ πολιτείᾳ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται καθιστάναι· ὥστε οὐκ ἐλάχιστον ἐν ὑμῖν ἔστι μέρος ὡς πλείστους ἐπιθυμεῖν τῶν παρόντων νῦν πραγμάτων. καὶ ταῦτα ὅτι οὕτως ἔχει, οὐ χαλεπῶς ἐκ τῶν πρότερον γεγενημένων μαθήσεσθε.

σκέψασθε γάρ, ὃ ἀνδρες δικασταί, τοὺς προστάντας ἀμφοτέ-¹¹ ρων τῶν πολιτειῶν, δσάκις δὴ μετεβάλοντο. οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος καὶ ὅι μετ' ἐκείνων δημαγωγοί, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἔξημαρτον, τὰς περὶ τούτων δείσαντες τιμωρίας τὴν προτέραν δλιγαρχίαν κατέστησαν, πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσίων μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατῆλθον, ἔνιοι δὲ τῶν ἐκείνους ἐκβαλόντων αὐτοὶ αὖθις τῶν τριάκοντα ἐγένοντο; εἰσὶ δὲ οἵτινες τῶν Ἐλευσίναδε ἀπογραφαμένων, ἐξελθόντες μεθ' ὑμῶν, ἐπολιόρκουν τοὺς μεθ' αὐτῶν.

Οὕκουν χαλεπὸν γνῶναι, ὃ ἀνδρες δικασταί, ὅτι οὐ περὶ¹⁰ πολιτείας εἰσὶν αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραί, ἀλλὰ περὶ τῶν ἴδια συμφερόντων ἐκάστῳ: ὑμᾶς οὖν χρὴ ἐκ τούτων δοκιμάζειν τοὺς πολίτας, σκοποῦντας μέν, ὅπως ἥσαν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πεπολιτευμένοι, ζητοῦντας δέ, εἰ τις αὐτοῖς ἐγίγνετο ὡφέλεια τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων· οὕτως γάρ ἂν δικαιοτάτην τὴν κρίσιν περὶ αὐτῶν ποιεῖσθε~~εγώ~~ τοίνυν ἡγοῦμαι,¹¹ οσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἀτιμοὶ ἥσαν εὐθύνας δεδωκότες ἢ τῶν ὄντων ἀπεστερημένοι ἢ ἀλληγ τινὶ συμφορῇ τοιαύτῃ κεχρημένοι, προσήκειν αὐτοῖς ἐτέρας ἐπιθυμεῖν πολιτείας, ἐλπίζοντας τὴν μεταβολὴν ὡφέλειάν τινα αὐτοῖς ἔσεσθαι· οσοι δὲ τὸν δῆμον πολλὰ κάγαθὰ εἰργασμένοι εἰσί, κακὸν δὲ μηδὲν πώποτε, δφειλεται δὲ αὐτοῖς χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν μᾶλλον ἢ δοῦναι δίκην τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἀξιον τὰς περὶ τούτων ἀποδέχεσθαι διαβολάς, οὐδὲ ἐὰν πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες δλιγαρχικοὺς αὐτοὺς φάσκωσιν εἶναι.

Ἐμοὶ τοίνυν, ὃ ἀνδρες δικασταί, οὕτ' ἴδια οὔτε δημοσίᾳ συμφορὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὐδεμίᾳ πώποτε ἐγένετο, ἀνθ' ἥστινος ἂν προθυμούμενος τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆναι ἑτέρων ἐπειθύμουν πραγμάτων. τετριηράρχηκα τε γάρ πεντάκις καὶ τετράκις νεναυμάχηκα καὶ εἰσφορὰς ἐν τῷ πολέμῳ

πολλὰς εἰσενήνοχα, καὶ τάλλα λελειτούργηκα οὐδενὸς χειρὸν
13 τῶν πολιτῶν. καίτοι διὰ τοῦτο πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως
προστατομένων ἐδαπανώμην, ἵνα καὶ βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομί-
ζούμην καί, εἴ πού μοί τις συμφορὰ γένοιτο, ἀμεινον ἀγωνι-
ζούμην. ὃν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀπάντων ἀπεστερούμην· οὐ γάρ
τῷς πλήθει ἀγαθοῦ τινος αἰτίους γεγενημένους χάριτος
παρ' αὐτῶν ἡξίουν τυγχάνειν, ἀλλὰ τοὺς πλεῖστα κακὰ ὑμᾶς
εἰργασμένους εἰς τὰς τιμὰς καθίστασαν, ὡς ταύτην παρ' ὑμῶν
πίστιν εἰληφέτες.

14 "Α χρὴ πάντας ἐνθυμουμένους μὴ τοῖς τούτων λόγοις
πιστεύειν, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν, ἢ ἐκάστῳ τυγχάνει
πεπραγμένα. ἐγὼ γάρ, ὃ ἄνδρες δικασταί, οὔτε τῶν τετρα-
κοσίων ἐγενόμην. ἢ τῶν κατηγόρων διδουλόμενος παρελθών
ἐλεγχέατω· οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐπειδὴ οἱ τριάκοντα κατέστησαν,
οὐδεὶς με ἀποδείξει οὔτε βουλεύσαντα οὔτε ἀρχὴν οὐδε-
μίαν ἀρξαντα. καίτοι εἰ μὲν ἔξον μοι ἀρχεῖν μὴ ἔδουλόμην,
ὑφ' ὑμῶν νυνὶ τιμασθαι δίκαιος εἰμι· εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμενοι
μὴ ἡξίουν μοι μεταδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς ἀν φανερώ-
τερον ἢ οὕτως φευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους;

15 "Ετι τοίνυν, ὃ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐκ τῶν ἀλλων τῶν ἐμοὶ¹
πεπραγμένων ἀξιον σκέψασθαι. ἐγὼ γάρ τοιοῦτον ἐμαυτὸν ἐν
ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς παρέσχον, ὥστε, εἰ πάντες τὴν
αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοὶ, μηδένα ἀν ὑμῶν μηδεμιὰ κεχρή-
σθαι συμφορᾷ. ὑπ' ἐμοῦ γάρ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ οὔτε ἀπαχθεὶς
οὐδεὶς φανήσεται, οὔτε τῶν ἔχθρων οὐδεὶς τετιμωρημένος,
16 οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς. καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἀξιον θαυ-
μαζειν· εὗ μὲν γάρ ποιεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν,
ἔξαμπτάνειν δὲ τῷ βουλομένῳ ῥάδιον. οὐ τοίνυν οὐδὲ εἰς τὸν
κατάλογον Ἀθηναίων καταλέξας οὐδένα φανήσομαι, οὐδὲ
δίαιταν καταδιαιτησάμενος οὐδενός, οὐδὲ πλουσιώτερος ἐκ

τῶν ὑμετέρων γεγονῶς συμφορῶν. καίτοι εἰ τοῖς τῶν γεγε-
νημένων κακῶν αἰτίοις ὀργίζεσθε, εἰκὸς καὶ τοὺς μηδὲν
ἥμαρτηκότας βελτίους ὑφ' ὑμῶν νομίζεσθαι.

Καὶ μὲν δή, ὃ ἄνδρες δικασταί, μεγίστην ἡγοῦμαι περὶ 17
ἐμαυτοῦ τῇ δημοκρατίᾳ πίστιν. δεδωκέναις ὅστις γάρ τότε
οὐδὲν ἔξημαρτον οὔτω πολλῆς δεδομένης ἔξουσίας, ἢ που νῦν
σφόδρα προθυμηθήσομαι χρηστὸς εἶναι, εὖ εἰδὼς ὅτι, ἐὰν ἀδικῶ,
παραχρῆμα δώσω δίκην. ἀλλὰ γάρ τοιαύτην διὰ τέλους γνώ-
μην ἔχω, ὥστε ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων,
ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα προθύμως εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν.

18 "Ἔγοῦμαι δέ, ὃ ἄνδρες δικασταί, οὐκ ἀν δικαίως ὑμᾶς μισεῖν
τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ μηδὲν πεπονθότας κακόν, ἔξδην ὀργίζε-
σθαι τοῖς εἰς τὸ πλῆθος ἔξημαρτηκόσιν, οὐδὲ τοὺς μὴ φυγόν-
τας ἔχθρούς νομίζειν, ἀλλὰ τοὺς ὑμᾶς ἐκβαλόντας, οὐδὲ τοὺς
προθυμουμένους τὰ ἔκυτῶν σφσαι, ἀλλὰ τοὺς τὰ τῶν ἀλλων
ἀφηρημένους, οὐδὲ οἱ τῆς σφετέρας αὐτῶν σωτηρίας ἔνεκα
ἔμειναν ἐν τῷ ἀστει, ἀλλὰ οἵτινες ἑτέρους ἀπολέσαι βουλό-
μενοι μετέσχον τῶν πραγμάτων. εἰ δὲ οἰεσθε χρῆναι, οὓς
ἐκεῖνοι παρέλιπον ἀδικοῦντες, ὑμεῖς ἀπολέσαι, οὐδεὶς τῶν
πολιτῶν ὑπολειφθήσεται.

19 Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ ἐκ τῶνδε, ὃ ἄνδρες δικασταί. πάντες
γάρ ἐπίστασθε, ὅτι ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ τῶν τὰ τῆς
πόλεως πραττόντων πολλοὶ μὲν τὰ δημόσια ἐκλεπτον, ἔνιοι
δὲ ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν, οἱ δὲ συκοφαντοῦντες τοὺς
συμμάχους ἀφίστασαν. καὶ εἰ μὲν οἱ τριάκοντα τούτους μόνους
ἐτιμωροῦντο, ἄνδρας ἀγαθοῦς καὶ ὑμεῖς ἀν αὐτοὺς ἡγεῖσθε.
νῦν δέ, ὅτε ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις ἔξαμπτάνειν τὸ πλῆθος κακῶς
ποιεῖν ἡξίουν, ἡγανακτεῖτε, ἡγούμενοι δεινὸν εἶναι τὰ τῶν
ὅλων ἀδικήματα πάσῃ τῇ πόλει κοινὰ γίγνεσθαι. οὐ τοίνυν 20
ἀξιον χρῆσθαι τούτοις, οἵς ἐκείνους ἔωράτε ἔξαμπτάνοντας,

- οὐδὲ ἂ πάσχοντες ἄδικα ἐνομίζετε πάσχειν, ὅταν ἑτέρους ποιῆτε, δίκαια ἡγεῖσθαι, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν κατελθόντες περὶ ὑμῶν αὐτῶν γνώμην ἔχετε, ἢνπερ φεύγοντες περὶ αὐτῶν εἴχετε· ἐκ τούτων γάρ καὶ ὁμόνοιαν πλείστην ποιήσετε καὶ ἡ πόλις ἔσται μεγίστη καὶ τοῖς ἔχθροῖς ἀνιαρότατα φηφιεῖσθε.
- 21 Ἐνθυμηθῆγαι δὲ χρή, ὃ ἀνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα γεγενημένων, ἵνα τὰ τῶν ἔχθρῶν ἀμαρτήματα ἀμεινὸν ὑμᾶς ποιῆσῃ περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν βουλεύσασθαι. ὅτε μὲν γάρ ἀκούοιτε τοὺς ἐν ἀστει τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, μικρὰς ἐλπίδας εἴχετε τῆς καθόδου, ἡγούμενοι τὴν ἡμετέραν ὁμόνοιαν μέγιστον κακὸν εἶναι τῇ ὑμετέρᾳ φυγῇ· ἐπειδὴ δὲ ἐπυνθάνεσθε τοὺς μὲν τρισχιλίους στασιάζοντας, τοὺς ἀλλούς δὲ πολίτας ἐκ τοῦ ἀστεως ἐκκεκηρυγμένους, τοὺς δὲ τριάκοντα μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας, πλείους δὲ ὄντας τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν δεδιότας ἢ τοὺς ὑμῖν πολεμοῦντας, τότε ἥδη καὶ κατιέναι προσεδοκᾶτε καὶ παρὰ τῶν ἔχθρῶν λήψεσθαι δίκην. ταῦτα γάρ τοῖς θεοῖς ηὔχεσθε, ἀπερ ἐκείνους ἑωράτε ποιούντας, ἡγούμενοι διὰ τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν πολὺ μᾶλλον σωθῆσεσθαι ἢ διὰ τὴν τῶν φευγόντων δύναμιν κατιέναι.
- 23 Χρὴ τοίνυν, ὃ ἀνδρες δικασταί, τοῖς πρότερον γεγενημένοις παραδείγμασι χρωμένους βουλεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι καὶ τούτους ἡγεῖσθαι δημοτικωτάτους, οἵτινες δμονοεῖν ὑμᾶς βουλόμενοι τοῖς δρησις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένουσι, νομίζοντες καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἴκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν καὶ τῶν ἔχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν· οὐδὲν γάρ ἀν εἰη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων ἢ πυνθάνεσθαι μὲν ὑμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, αἰσθάνεσθαι δὲ οὕτως διακειμένους τοὺς πολίτας ὥσπερ μηδενὸς ἐγκλήματος πρὸς ἀλλή-
- 24 λους γεγενημένου. Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὃ ἀνδρες δικασταί, ὅτι οἱ φεύγοντες τῶν ἀλλων πολιτῶν ὡς πλείστους καὶ διαβεβλη-

σθαι καὶ ἡτιμῶσθαι βούλονται, ἐλπίζοντες τοὺς ὑψῷ ὑμῶν ἀδικουμένους ἔσαυτοῖς ἔσεσθαι συμμάχους, τοὺς δὲ συκοφάντας εὐδοκιμεῖν δέξαιντ' ἀν παρ' ὑμῖν καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει· τὴν γάρ τούτων πονηρίαν ἔσαυτῶν ἡγούνται σωτηρίαν.

"Αξιον δὲ μνησθῆναι καὶ τῶν μετὰ τοὺς τετρακοσίους 25 πραγμάτων· εὖ γάρ εἰσεσθε δτι, ἀ μὲν οὕτοι συμβουλεύουσιν, οὐδεπώποτε ὑμῖν ἐλυσιτέλησεν, ἀ δ' ἐγὼ παραινῶ, ἀμφοτέραις ἀεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέρει. Ἱστε γάρ Ἐπιγένην καὶ Δημοφάνην καὶ Κλεισθένην ἵδια μὲν καρπωσαμένους τὰς τῆς πόλεως συμφοράς, δημοσίᾳ δὲ ὄντας μεγίστων κακῶν αἰτίους. ἐνίων μὲν γάρ ἐπεισαν ὑιαῖς ἀκρίτων θάνατον καταφηφίσα- 26 σθαι, πολλῶν δὲ ἀδίκως δημευσαι τὰς οὐσίας, τοὺς δ' ἐξελάσαι καὶ ἀτιμῶσαι τῶν πολιτῶν· τοιοῦτοι γάρ ἡσαν, ὥστε τοὺς μὲν ἡμαρτηκότας ἀργύριον λαμβάνοντες ἀφιέναι, τοὺς δὲ μηδὲν ἡδικηκότας εἰς ὑμᾶς εἰσιόντες ἀπολλύναι. καὶ οὐ πρότερον ἐπαύσαντο, ἔως τὴν μὲν πόλιν εἰς στάσεις καὶ τὰς μεγίστας συμφοράς κατέστησαν, αὐτοὶ δ' ἐκ πενήτων πλούσιοι ἐγένοντο.

Τμεῖς δὲ οὕτως διετέθητε, ὥστε τοὺς μὲν φεύγοντας κατε- 7 δέξασθε, τοὺς δ' ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποιήσατε, τοῖς δ' ἄλλοις περὶ ὁμονοίας ὅρκους ὅμνυτε· τελευτῶντες δὲ ἥδιον ἀν τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ἐτιμωρήσασθε ἢ τοὺς ἀρξαντας ἐν τῇ διλιγαρχίᾳ. καὶ εἰκότως, ὃ ἀνδρες δικασταί· πᾶσι γάρ ἥδη φανερόν ἐστιν, δτι διὰ τοὺς μὲν ἀδίκως πολιτευομένους ἐν τῇ διλιγαρχίᾳ δημοκρατία γίγνεται, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας διλιγαρχίᾳ δις κατέστη. ὥστε οὐκ ἄξιον τούτοις πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἵς οὐδὲ ἄπαξ ἐλυσιτέλησε πειθομένοις.

Σκέψοσθαι δὲ χρή, δτι καὶ τῶν ἐν Πειραιῶς οἱ μεγίστην 28 δόξαν ἔχοντες καὶ μάλιστα κεκινδυνευκότες καὶ πλείστα ὑμᾶς

Βασιλείου

ἀγαθὰ εἰργασμένοι πολλάκις ἥδη τῷ ὑμετέρῳ πλήθει διεκελεύσαντο τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένειν, ἥγούμενοι ταύτην δημοκρατίας εἶναι φυλακήν· τοῖς μὲν γάρ ἐξ ἀστεως ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ἀδειαν ποιήσειν, τοῖς δ' ἐκ Πειραιῶς οὕτω πλεῖστον ἀν χρόνον τὴν πολιτείαν παραμεῖναι. οἵς ὑμεῖς πολὺ ἀν δικαιότερον πιστεύοιτε ἢ τούτοις, οἱ φεύγοντες μὲν δι' ἔτέρους ἐσώθησαν, κατελθόντες δὲ συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν.

29 Ἡγοῦμαι δέ, ὡς ἀνδρες δικασταί, τοὺς μὲν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας ἐμοὶ τῶν ἐν ἀστει μεινάντων φανεροὺς γεγενῆσθαι καὶ ἐν δλιγαρχίᾳ καὶ ἐν δημοκρατίᾳ, δποὶ τινές εἰσι πολῖται· τούτων δ' ἄξιον θαυμάζειν, δ τι ἀν ἐποίησαν, εἰ τις αὐτοὺς εἴασε τῶν τριάκοντα γενέσθαι, οἱ νῦν δημοκρατίας οὔσης ταῦτα ἐκείνοις πράττουσι καὶ ταχέως μὲν ἐν πενήτων πλούσιοι γεγένηνται, πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἀρχοντες οὐδεμιᾶς εὐθύνην διδόσαιν, ἀλλ' ἀντὶ μὲν δμονοίας ὑποφίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιήκασιν, ἀντὶ δὲ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλλασι, διὰ τούτους δὲ ἀπιστοι τοῖς Ἑλλησι γεγενήμεθα.

31 Καὶ τοσούτων κακῶν καὶ ἑτέρων πολλῶν ὅντες αἰτιοι, καὶ οὐδὲν διαφέροντες τῶν τριάκοντα, πλὴν δτι ἐκεῖνοι μὲν δλιγαρχίας οὔσης ἐπεθύμουν ὅνπερ οὗτοι, οὗτοι δὲ καὶ δημοκρατίας τῶν αὐτῶν ὕνπερ ἐκεῖνοι, δμως οἰονται χρῆναι οὕτως ῥῆδιας, δν ἀν βούλωνται, κακῶς ποιεῖν, ὥσπερ τῶν μὲν ἀλλων ἀδικούντων, ἀριστοι δὲ ἀνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι. καὶ τούτων μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν, ὑμῶν δέ, δτι οἰεσθε μὲν δημοκρατίαν εἶναι, γίγνεται δὲ δ τι ἀν οὗτοι βούλωνται καὶ δίκην διδόσαιν οὐχ οἱ τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦντες, ἀλλ' οἱ τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ διδόντες.

33 Καὶ δέξαιντ' ἀν μικρὰν εἶναι τὴν πόλιν μᾶλλον ἢ δι' ἀλλους μεγάλην καὶ ἐλευθέραν, ἥγούμενοι νῦν μὲν διὰ τοὺς ἐκ

Πειραιῶς ἀκινδύνως αὐτοῖς ἔξειναι ποιεῖν, δ τι ἀν βούλωνται, ἐὰν δ' ὅτερον ὑμῖν δι' ἑτέρους σωτηρία γένηται, τούτους μὲν ἐπιλύσεσθαι, ἐκείνους δὲ μεῖζον δυνήσεσθαις ὥστε διὰ τὸ αὐτὸ πάντες ἐμποδὼν εἰσιν, ἐάν τι δι' ἀλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνηται. τοῦτο μὲν οὖν οὐ χαλεπὸν τῷ βουλομένῳ κατανοῆσαι. 34 αὐτοὶ γε γάρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λανθάνειν, ἀλλ' αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι πονηροί, ὑμεῖς τε τὰ μὲν αὐτοὶ δράτε, τὰ δ' ἑτέρων πολλῶν ἀκούετε?

‘Ημεῖς δέ, ὡς ἀνδρες δικασταί, δίκαιοιν μὲν ἥγούμεθ' εἰναι 35 πρὸς πάντας ὑμᾶς τοὺς πολίτας ταῖς συνθήκαις καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν, δμως δέ, δταν μὲν ἰδωμεν τοὺς τῶν κακῶν αἰτίους δίκην διδόντας, τῶν τότε περὶ ὑμᾶς γεγενημένων μεμνημένοι συγγνώμην ἔχομεν, δταν δὲ φανεροὶ γένησθε τοὺς μηδὲν αἰτίους ἐξ Ἰσου τοῖς ἀδικοῦσι τιμωρούμενοι, τῇ αὐτῇ φήψῳ πάντας ὑμᾶς εἰς ὑποφίαν καταστήσετε.....

IV.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΔΥΝΑΤΟΥ

- 1 Οὐ πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν, ὡς βουλή, τῷ κατηγόρῳ, ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα τουτονί. πρότερον γάρ οὐκ ἔχων πρόφασιν, ἐφ' ἣς τοῦ βίου λόγον δοίην, νῦν διὰ τοῦτον εἴληφα, καὶ πειράσμαι τῷ λόγῳ τοῦτον μὲν ἐπιδεῖξαι φευδόμενον, ἐμαυτὸν δὲ βεβιωκότα μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἐπαίνου μᾶλλον ἄξιον ἢ φθόνου· διὰ γάρ οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ παρασκευάσαι τόνδε μοι τὸν κίνδυνον οὗτος ἢ σικόνον.
- 2 Καίτοι δοτις τούτοις φθονεῖ, οὓς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τίνος ἀν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας; οὐ γάρ ἔνεκα χρημάτων με συκοφαντεῖ, οὐδὲ ὡς ἔχθρὸν ἔαυτοῦ με τιμωρεῖται· διὰ γάρ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ οὔτε φίλως οὔτε ἔχθρῳ πώποτε ἔχρησάμην αὐτῷ. ἥδη τοίνυν, ὡς βουλή, δῆλος ἐστι φθονῶν, ὅτι τοιαύτη κεχρημένος συμφορᾷ τοῦτον βελτίων εἰμὶ πολίτης, καὶ γάρ οἷμαι δεῖν, ὡς βουλή, τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμασιν ίσασθαι. εἰ γάρ ἔξισου τῇ συμφορᾷ καὶ τῇ διάνοιαν ἔξω καὶ τὸν ἄλλον βίον διάξω, τί τούτου διοίσω;
- 4 Περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω· ὑπέρ ων δέ μοι προσήκει λέγειν, ὡς ἀν οἵσῃ τέλος διὰ βραχυτάτων ἔρωτος γάρ ὁ κατήγορος οὐ δικαίως μὲ λαμβάνειν τὸ παρὰ τῆς

πόλεως ἀργύριον· καὶ γάρ τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι τοιαύτην, ὥστε καὶ ἀνευ τοῦ διδομένου ζῆν· καὶ τεκμηρίοις χρῆται τῆς μὲν τοῦ σώματος ῥώμης, ὅτι ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, τῆς δὲ τῆς τέχνης εὐπορίας, ὅτι δύναμαι συνεῖναι δυναμένοις ἀνθρώποις ἀναλίσκειν.

Τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον, οἷος τυγχάνει, πάντας ὑμᾶς οἴμαι γιγνώσκειν· δυμῶς δὲ κάγὼ διὰ βραχέων ἔρωτος. ἐμοὶ γάρ δὲ μὲν πατήρ κατέλιπεν οὐδέν, τὴν δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέπαυμαι τρέψων τρίτον ἔτος τουτού, παῖδες δέ μοι οὕπω εἰσίν, οἱ με θεραπεύσουσι. τέχνην δὲ κέκτημαι βραχέα δυναμένην ὡφελεῖν, ἥν αὐτὸς μὲν ἥδη χαλεπῶς ἔργαζομαι, τὸν διαδεξόμενον δὲ αὐτὴν οὕπω δύναμαι κτήσασθαι. πρόσσοδος δέ μοι οὐκ ἔστιν ἄλλη πλὴν ταύτης; ἥν ἀν ἀφέλησθε με, κινδυνεύσαμεν ἀν ὑπὸ τῆς δυσχερεστάτη γενέσθαι τύχην.

Μὴ τοίνυν, ἐπειδή γε ἔστιν, ὡς βουλή, οφσαί με δικαίως, τὸ πολέμητε ἀδικως· μηδὲ ἀ νεωτέρῳ καὶ μᾶλλον ἔρρωμένῳ ὅντι ἔδοτε, πρεσβύτερον καὶ ἀσθενέστερον γιγνόμενον ἀφέλησθε· μηδὲ πρότερον καὶ περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακὸν ἐλεγμένα ταῖς τοῦ πονηροῦ δικαιούντες εἶναι, νῦν διὰ τοῦτον τοὺς καὶ τοῖς ἔχθροῖς ἐλεεινοὺς ὅντας ἀγρίως ἀποδέχεσθε· μηδὲ ἐμὲ τολμήσαντες ἀδικῆσαι, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὄμοιώς ἐμοὶ διακειμένους ἀθυμῆσαι ποιήσητε. καὶ γάρ ἀν ἀτοπον εἶη, ὡς βουλή, εἰ, ὅτε μὲν ἀπλῆ μοι ἦν ἡ συμφορά, τότε μὲν ἐφαινόμην λαμβάνων τὸ ἀργύριον τοῦτο, νῦν δέ, ἐπειδή καὶ γῆρας καὶ νόσοι, καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα κακά προσγίγνεται μοι, τότε ἀφαιρεθείην.

Δοκεῖ δέ μοι τῆς πενίας τῆς ἐμῆς τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος ἀν ἐπιδεῖξαι σαφέστατα μόνος ἀνθρώπων. εἰ γάρ ἐγὼ

κατασταθεῖς χορηγὸς τραγῳδοῖς προκαλεσαιμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν, δεκάκις ἀν ἔλοιτο χορηγῆσαι μᾶλλον η ἀντιδοῦναι ἀπαξ. καίτοι πῶς οὐ δεινόν ἐστι νῦν μὲν κατηγορεῖν, ὡς διὰ πολλὴν εὐπορίαν ἐξ ἵσου δύναμαι συνεῖναι τοῖς πλουσιωτάτοις, ἐξ δὲ ὧν ἐγὼ λέγω τύχοι τι γενόμενον, δμολογεῖν τοιούτον εἶναι με καὶ ἔτι πονηρότερον;

10 Περὶ δὲ τῆς ἐμῆς ἴππικῆς, ης οὗτος ἐτόλμησε μνησθῆναι πρὸς ὑμᾶς, οὕτε τὴν τύχην δείσας οὕτε ὑμᾶς αἰσχυνθεῖς, οὐ πολὺς ὁ λόγος. ἐγὼ γάρ ἡγοῦμαι, ὡς βουλή, πάντας τοὺς ἔχοντάς τι δυστύχημα τοῦτο ζητεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν, δπως ὡς ἀλυπότατα μεταχειρισθεῖνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. ὧν εἰς ἐγώ, καὶ περιπεπτωκάς τοιαύτη συμφορῇ ταύτην ἐμαυτῷ ῥαστώνην ἐξηγορον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας τῶν ἀγαγκαίων.

11 "Ο δὲ μέγιστον, ὡς βουλή, τεκμήριον, δτι διὰ τὴν συμφοράν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕδριν, ὡς οὗτός φησιν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, ῥαδιόν ἐστι μαθεῖν. εἰ γάρ ἐκεντήμην οὐσίαν, ἐπ' ἀστράβης ἀν ὠχούμην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἵππους ἀνέβαινον· νῦν δὲ ἐπειδὴ τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, τοῖς ἀλλοτρίοις ἵπποις ἀναγκάζομαι χρῆσθαι πολλάκις.

12 καίτοι πῶς εἰκὸν ἀτοπόν ἐστιν, ὡς βουλή. τοῦτον αὐτόν, εἰ μὲν ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενον ἐώρα με, σιωπᾶν—τι γάρ ἂν καὶ ἔλεγεν;—δτι δ' ἐπὶ τοὺς ἡτημένους ἵππους ἀναβαίνω, πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς, ὡς δυνατός εἰμι; καὶ δτι μὲν δυοῖν βακτηρίαιν χρῶμαι, τῶν ἀλλων μιᾳ χρωμένων, μὴ κατηγορεῖν, ὡς καὶ τοῦτο τῶν δυναμένων ἐστίν, δτι δ' ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, τεκμηρίω χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς εἰμὶ τῶν δυναμένων; οἰς ἐγὼ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀμφοτέροις χρῶμαι.

13 Τοσοῦτον δὲ διενήνοχεν ἀναισχυντίᾳ τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων, ὡςτε ὑμᾶς πειρᾶται πείθειν, τοσοῦτους ὄντας εἰς ὧν,

ώς οὐκ εἰμὶ τῶν ἀδυνάτων ἐγώ. καίτοι εὶ τοῦτο πείσει τινὰς ὑμῶν, ὡς βουλή, τί με κωλύει οἰληροῦσθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων καὶ ὑμᾶς ἐμοῦ μὲν ἀφελέσθαι τὸν δοῦλον ὡς ὑγιαίνοντος, τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι πάντας ὡς ἀναπήρω; Οὐ γάρ δῆπου τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς δυνάμενον ἀφαιρήσεσθε τὸ διδόμενον, οἱ δὲ θεσμοθέται ὡς ἀδύνατον ὄντα οἰληροῦσθαι κωλύσουσιν. ἀλλὰ γάρ οὔτε ὑμεῖς τούτῳ τὴν αὐτὴν ἔχετε 14 γνώμην οὔθ' οὗτος ὑμὲν εὐ ποιῶν. δ μὲν γάρ ὥσπερ ἐπικληρου τῆς συμφορᾶς οὔσης ἀμφισβήτησων ἦκει καὶ πειρᾶται πείθειν ὑμᾶς, ὡς οὐκ εἰμὶ τοιοῦτος, οἷον ὑμεῖς δρᾶτε πάντες ὑμεῖς δὲ (δ τῶν εὐ φρονούντων ἔργον ἐστί) μᾶλλον πιστεύετε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν διφθαλμοῖς ἢ τοῖς τούτου λόγοις.

15 Λέγει δέ, ὡς ὑδριστής εἰμι καὶ βίαιος καὶ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος, ὥσπερ, εὶ φοβερῶς δύναμάσειε, μέλλων ἀληθῆ λέγειν, ἀλλ' οὐκ, ἐὰν πάνυ πραόνως, ταῦτα ποιήσων. ἐγὼ δ' ὑμᾶς, ὡς βουλή, σαφῶς οἴμαι δεῖν διαγιγνώσκειν, οἵτις τ' ἐγχωρεῖ τῶν ἀνθρώπων ὑδρισταῖς εἶναι καὶ οἵτις οὐ προσήκει. οὐ γάρ τοὺς πενομένους καὶ λίαν ἀπόρως διακειμένους ὑδρί- 16 ζειν εἰκός, ἀλλὰ τοὺς πολλῷ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένους. οὐδὲ τοὺς ἀδυνάτους τοῖς σώμασιν ὄντας, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς αὐτῶν ῥώμαις. οὐδὲ τοὺς ἡδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ, ἀλλὰ τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς διανοίαις χρωμένους.

17 Οἱ μὲν γάρ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κιν- δύνους, οἱ δὲ πένητες ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκάζονται: καὶ οἱ μὲν νέοι συγγνώμης ἀξιοῦνται τυγχάνειν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις ἐξαμαρτάνουσιν ὄμοιώς ἐπιτιμῶσιν ἀμφότεροι: καὶ τοῖς μὲν ἰσχυροῖς 18 ἐγχωρεῖ μηδὲν αὐτοῖς πάσχουσιν, οὖς ἀν βουληθῶσιν, ὑδρίζειν, τοῖς δὲ ἀσθενέστιν οὐκ ἔστιν οὔτε ὑδριζομένοις ἀμύνεσθαι τοὺς

ὑπάρξαντας οὕτε ὑδρίζειν βουλομένοις περιγύγνεσθαι τῶν ἀδικουμένων. ὅστε μοι δοκεῖ ὁ κατήγορος εἰπεῖν περὶ τῆς ἐμῆς ὕδρεως οὐ σπουδάζων, ἀλλὰ παῖς· οὐδὲ ὑμᾶς πεῖσαι βουλόμενος, ὃς εἰμὶ τοιοῦτος, ἀλλ' ἐμὲ κωμῳδεῖν βουλόμενος, ὥσπερ τι καλὸν ποιῶν.

19 "Ετι δὲ καὶ συλλέγεσθαι φησιν ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ πονηροὺς καὶ πολλούς, οἵ τα μὲν ἔαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βουλομένοις ἐπιβουλεύουσιν. ὑμεῖς δὲ ἐνθυμήθητε πάντες, δτι ταῦτα λέγων οὐδὲν ἐμοῦ κατηγορεῖ μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων, δσοι τέχνας ἔχουσιν, οὐδὲ τῶν ὡς ἐμὲ 20 εἰσιόντων μᾶλλον ἢ τῶν ὡς τοὺς ἄλλους δημιουργούς. Ἑκαστος γάρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν δ μὲν πρὸς μυροπωλεῖον, δὲ πρὸς κουρεῖον, δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον, δ δ' ὅποι ἀντύχη, καὶ πλεῖστοι μὲν ὡς τοὺς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατεσκευασμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντας αὐτῆς ὥστ' εἰ τις ὑμῶν πονηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων, δῆλον δτι καὶ τῶν πάρα τοῖς ἄλλοις διατριβόντων εἰ δὲ κάκείνων, ἀπάντων Ἀθηναίων ὅπαντες γάρ εἴθισθε προσφοιτᾶν καὶ διατρίβειν ἀμουγέπου.

21 Ἐλλὰ γάρ οὐκ οἶδα, δτι δεῖ λίαν με ἀκριβῶς ἀπολογούμενον πρὸς ἓν ἔκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον. εἰ γάρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων εἰρηκα, τι δεῖ περὶ τῶν φαύλων ὅμοίων τούτω σπουδάζειν; ἐγὼ δὲ ὑμῶν, ὡς βουλή, δέομαι πάντων τὴν αὐτήν ἔχειν περὶ ἐμοῦ διάνοιαν, ήνπερ 22 καὶ πρότερον· μήδος οὐ μόνον μεταλαβεῖν ἐδωκεν ἢ τύχη μοι τῶν ἐν τῇ πατρίδι, τούτου διὰ τουτονὶ ἀποστερήσητέ με μήδ', ἀ πάλαι κοινῇ πάντες ἔδοτέ μοι, νῦν οὖτος, εἰς ὧν πείσῃ πάλιν ὑμᾶς ἀφελέσθαι. Ἕπειδὴ γάρ, ὡς βουλή, τῶν μεγίστων δεῖται μετέρησεν ἡμᾶς, ἢ πόλις ἡμῖν ἐψηφίσατο τοῦτο τὸ ἀργύριον, ἡγουμένη κοινὰς είναι τὰς

τύχας τοῖς ἄπασι καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. Πῶς οὖν 23 οὐκ ἀν δειλαιότατος εἴην, εἰ τῶν μὲν καλλίστων καὶ μεγίστων διὰ τὴν συμφορὰν ἀπεστερημένος εἴην ἢ δὲ πόλις ἐδωκε προνογθεῖσα τῶν οὔτως διακειμένων, διὰ τὸν κατήγορον ἀφαιρεθείην; μηδαμῶς, ὡς βουλή, ταύτη θῆσθε τὴν φῆφον.

Διὰ τί γάρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; πότερον δτι 24 δὲ ἐμέ τις εἰς ἀγῶνα πάποτε καταστὰς ἀπώλεσε τὴν οὐσίαν; ἀλλ' οὐδὲ ἂν εἰς ἀποδείξειεν. ἀλλ' δτι πολυυπράγμων εἰμὶ καὶ θρασὺς καὶ φιλαπεχθήμων; ἀλλ' οὐδὲ ἂν αὐτὸς φήσειεν, εἰ μὴ βούλοιτο καὶ τοῦτο φεύδεσθαι τοῖς ἄλλοις ὅμοίως. ἀλλ' δτι λίαν ὑδριστής καὶ βίαιος; ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. ἀλλ' δτι ἐπὶ 25 τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν δύναμει κακῶς ἐποίησα πολλούς τῶν πολιτῶν; ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἐφυγον εἰς Χαλκίδα, καὶ ἐξόν μοι μετ' ἐκείνων ἀδεῶς πολιτεύεσθαι, μεθ' ὑμῶν εἰλόμην κινδυνεύειν ἀπελθών.

Μὴ τοίνυν, ὡς βουλή, μηδὲν ἡμαρτηκώς ὅμοίων ὑμῶν 26 τύχοιμι τοῖς πολλὰ ἡδικηρόσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν φῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς, ἀναμνησθέντες, δτι οὔτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως δίδωμι λόγον αὐτῶν, οὔτε ἀρχὴν ἄρξας οὐδεμίαν εὐθύνας ὑπέχω νῦν αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ δύσιοῦ μόνον ποιούματι τοὺς λόγους. καὶ οὔτως ὑμεῖς 27 μὲν τὰ δίκαια γνώσεσθε πάντες, ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχῶν ἔξω τὴν χάριν, οὔτος δὲ τοῦ λοιποῦ μαθήσεται μὴ τοῖς ἀσθενεστέροις ἐπιβουλεύειν, ἀλλὰ τῶν ὅμοίων αὐτῷ περιγύγνεσθαι.

Η. Βασιλείου

V.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ

- 1 Πολλοί μοι προσεληλύθασιν, ὡς ἄνδρες δικασταί, θαυμάζοντες, ὅτι ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ κατηγόρουν, καὶ λέγοντες, ὅτι ὑμεῖς, εἰς ὡς μάλιστα αὐτοὺς ἀδικεῖν ἡγεῖσθε, οὐδὲν ἥττον καὶ τοὺς περὶ τούτων λόγους ποιουμένους συκοφαντεῖν νομίζετε. ὅθεν οὖν γνάγιασμαι κατηγορεῖν αὐτῶν, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι.
- 2 Ἐπειδὴ γάρ οἱ πρυτάνεις ἀπέδοσαν εἰς τὴν βουλήν περὶ αὐτῶν, οὕτως ὡργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγόν τινες τῶν ῥητόρων, ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιώσαι. ἡγούμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ἐθίζεσθαι ποιεῖν τὴν βουλήν, ἀναστὰς εἴπον, ὅτι μοι δοκοίη κρίνειν τοὺς σιτοπώλας κατὰ τὸν νόμον, νομίζων, εἰ μέν εἰσι ἄξια θανάτου εἰργασμένοι, ὑμᾶς οὐδὲν ἥττον ἡμῶν γνώσεσθαι τὰ δίκαια, εἰ δὲ μηδὲν ἀδικοῦσιν, οὐ δεῖν αὐτοὺς ἀκρίτους ἀπολωλέναι.
- 3 Πεισθείσης δὲ τῆς βουλῆς ταῦτα, διαβάλλειν ἐπεχείρουν με λέγοντες, ὡς ἐγὼ σωτηρίας ἔνεκα τῆς τῶν σιτοπωλῶν τοὺς λόγους τούτους ἐποιούμην. πρὸς μὲν οὖν τὴν βουλήν, ὅτε ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔργῳ ἀπελογησάμην· τῶν γάρ ἀλλων ἡσυχίαν ἀγόντων ἀναστὰς αὐτῶν κατηγόρουν, καὶ πᾶσι φανερὸν ἐποίησα, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νόμοις

τοῖς κειμένοις ἐβοήθουν. ἥρξάμην μὲν οὖν τούτων ἔνεκα, ⁴ δεξιῶς τὰς αἰτίας· αἰσχρὸν δ' ἡγούμαι πρότερον παύσασθαι, πρὶν ἂν ὑμεῖς περὶ αὐτῶν, ὅτι ἂν βούλησθε, ψηφίσησθε.

Καὶ πρῶτον μὲν ἀνάβητε. εἰπὲ σὺ ἐμοί, μέτοικος εἰ; ⁵ «Ναι». Μετοικεῖς δὲ πότερον ὡς πεισόμενος τοῖς νόμοις τοῖς τῆς πόλεως ἢ ὡς ποιήσων, ὅτι ἂν βούλῃ; «Ως πεισόμενος». Ἀλλο τι οὖν ἢ ἀξιοῖς ἀποθανεῖν, εἰ τι πεποίηκας παρὰ τοὺς νόμους, ἐφ' οὓς θάνατος ἡ ζημία; «Ἐγωγε». Ἀπόκριναι δή μοι, εἰ διμολογεῖς πλείω σίτον συμπρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ὃν δέ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. «Ἐγὼ τῶν ἀρχόντων κελεύοντων συνεπριάμην».

Ἐάν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὡς ἔστι ἐν νόμοις, δές κελεύει τοὺς σιτοπώλας συνινεῖσθαι τὸν σίτον, ἐάν οἱ ἀρχοντες κελεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μή, δίκαιον ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. ὑμεῖς γάρ ὑμῖν παρεσχόμεθα τὸν νόμον, δές ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει πλείω σίτον πεντήκοντα φορμῶν συνανεῖσθαι.

Χρῆν μὲν τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἵκανήν εἶναι ταύτην τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ οὗτος μὲν διμολογεῖ συμπρίασθαι, δέ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαίνεται, ὑμεῖς δὲ κατὰ τοὺς νόμους ὅμωμόντες ψηφιεῖσθαι· δημαρχὸς δὲ ἵνα πεισθῆτε, ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρχόντων φεύδονται, ἀνάγκη διὰ μακροτέρων εἰπεῖν περὶ αὐτῶν.

Ἐπειδὴ γάρ οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον, παρα- ⁸ καλέσαντες τοὺς ἀρχοντας ἡρωτῶμεν. καὶ οἱ μὲν τέτταρες οὐδὲν ἔφασαν εἰδέναι τοῦ πράγματος, "Ανυτος δ' ἔλεγεν, ὡς τοῦ πρότερου χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος ἦν ὁ σίτος, τούτων ὑπερβαλλόντων ἀλλήλους καὶ πρὸς οφαῖς αὐτοὺς μαχομένων συμβουλεύσειεν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονικοῦσιν, ἡγούμενος συμφέρειν ὑμῖν τοῖς παρὰ τούτων ὡντουμένοις ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι· δεῖν γάρ αὐτοὺς ὅσιολῷ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον. ὡς τοί- ⁹

νῦν οὐ συμπριαμένους καταθέσθαι ἐκέλευνεν αὐτούς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις ἀντωνεῖσθαι συνεδούλευεν, αὐτὸν ὑμῖν "Ανυτον μάρτυρα παρέξομαι· καὶ οὗτος μὲν ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς τούτους εἶπε τοὺς λόγους, οὗτοι δὲ τῆτες συνωνούμενοι φαίνονται.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- 10 "Οτι μὲν τοίνυν οὐχ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κελευσθέντες συνεπίαντο τὸν σίτον, ἀκηκόατε· ἡγοῦμαι δέ, ἐὰν ὡς μάλιστα περὶ τούτων ἀληθῆ λέγωσιν, οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοὺς ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν· περὶ γάρ ᾧ εἰσὶ νόμοι διαρρήδην γεγραμμένοι, πῶς οὐ χρὴ διδόναι δίκην καὶ τοὺς μὴ πειθομένους καὶ τοὺς κελεύοντας τούτοις τάναντία πράττειν;
- 11 'Αλλὰ γάρ, ὃ ἄνδρες δικασταί, οἴομαι αὐτοὺς ἐπὶ μὲν τούτον τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι· ἵσως δ' ἔροῦσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως συνεωνοῦντο τὸν σίτον, ἵν' ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλεῖν. μέγιστον δ' ὑμῖν ἐρῶ
- 12 καὶ περιφανέστατον τεκμήριον, διτι φεύδονται. ἐχρῆν γάρ αὐτούς, εἴπερ ὑμῶν ἔνεκα ἐπραττον ταῦτα, φαίνεσθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλοῦντας, ἕως ὃ συνεωνημένος αὐτοὺς ἐπέλιπε· νῦν δ' ἐνίστε τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπώλουν δραχμῇ τιμώτερον, ὥσπερ κατὰ μέδιμνον συνωνούμενοι. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 13 Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ, ὅταν μὲν εἰσφορὰν εἰσενεγκεῖν δέῃ, ἦν πάντες εἰςεσθαι μέλλουσιν, οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλὰ πενίαν προφασίζονται, ἐφ' οἷς δὲ θάνατός ἐστιν ἡ ζημία καὶ λαθεῖν αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ' εὐνοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ παραμῆσαι. καίτοι πάντες ἐπίστασθε, διτι τούτοις ἡκιστα προσήκει τοισύτους ποιεῖσθαι λόγους. τάναντία γάρ αὐτοῖς καὶ τοῖς

ἄλλοις συμφέρει· τότε γάρ πλεῖστα κερδαίνουσιν, ὅταν κακοῦ τινος ἀπαγγελθέντες τῇ πόλει τίμιον τὸν σίτον πωλῶσιν.

Οὕτω δ' ἄσμενοι τὰς συμφορὰς τὰς ὑμετέρας ὄρῶσιν, ὥστε 14 τὰς μὲν πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνονται, τὰς δ' αὐτοὶ λογοποιοῦσιν, ἢ τὰς ναῦς διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ ἢ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκπλεούσας συνειλῆφθαι ἢ τὰ ἐμπόρια κεκλῆσθαι ἢ τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορρηθῆσεσθαι· καὶ εἰς τοῦτ' 15 ἔχθρας ἐληλύθασιν, ὥστ' ἐν τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύουσιν ὑμῖν, ὥσπερ οἱ πολέμιοι. ὅταν γάρ μάλιστα σίτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναρπάζοντες οὗτοι καὶ οὐκ ἐθέλουσι πωλεῖν, ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα, ἀλλ' ἀγαπῶμεν, ἐὰν ὁ ποσούτινοςοῦν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν· ὥστ' ἐνίστε εἰρήνης οὐσῆς ὑπὸ τούτων πολιορκούμεθα.

Οὕτω δὲ πάλαι περὶ τῶν τούτων πανουργίας καὶ κακονοίας 16 ἡ πόλις ἔγνωκεν, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὀνίοις ἀπασι τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας ἀποκληροῦτε· καὶ πολλάκις ἥδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν δικην τὴν μεγίστην ἐλάθετε, διτι οὐχ οἷοι τ' ἡσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατήσαι. καίτοι τί χρὴ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας ὑφ' ὑμῶν πάσχειν, διότε καὶ τοὺς οὐ δυναμένους φυλάττειν ἀποκτείνετε;

'Ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρή, διτι ἀδύνατον ὑμῖν ἐστιν ἀποφηφίσα- 17 σθαι. εἰ γάρ ἀπογνώσεσθε ὅμολογούντων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους συνίστασθαι, δόξεθ' ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλέουσιν. εἰ μὲν γάρ ἄλλην τινὰ ἀπολογίαν ἐποιοῦντο, οὐδεὶς ἄν εἰχε τοῖς ἀποφηφισαμένοις ἐπιτιμᾶν· ἐφ' ὑμῖν γάρ ὅποτέροις βούλεσθε πιστεύειν· νῦν δὲ πῶς οὐ δεινὰ ἀν δόξαιτε ποιεῖν, εἰ τοὺς ὅμολογούντας παρανομεῖν ἀζημίους ἀφήσετε; ἀναμνήσθητε δέ, 18 ὃ ἄνδρες δικασταί, διτι πολλῶν ἥδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν, ἀμφισβητούντων καὶ μάρτυρας παρεχομένων, θάνατον κατέ-

- γνωτε, πιστοτέρους ἡγησάμενοι τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους.
καίτοι πῶς ἀν οὐ θαυμαστὸν εἶη, εἰ περὶ τῶν αὐτῶν ἀμαρτη-
μάτων δικάζοντες μᾶλλον ἐπιθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀρνουμένων
δίκην λαμβάνειν.
- 19 Καὶ μὲν δή, ὡς ἄνδρες δικασταί, πᾶσιν ἡγοῦμαι φανερὸν
εἶναι, ὅτι οἱ περὶ τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινότατοι τυγχάνου-
σιν ὅτες τοῖς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πεύσονται, ἥντινα γνώμην περὶ
αὐτῶν ἔχετε, ἡγούμενοι, ἐὰν μὲν θάνατον τούτων καταγνῶτε,
κοσμιωτέρους ἔσεσθαι τοὺς λοιπούς· ἐὰν δ' ἀξημίους ἀφῆτε,
πολλὴν ἀδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθε ποιεῖν, ὅτι ἀν βού-
20 λωνται. χρὴ δέ, ὡς ἄνδρες δικασταί, μὴ μόνον τῶν παρεληλυ-
θότων ἔνεκα αὐτοὺς κολάζειν, ἀλλὰ καὶ παραδείγματος ἔνεκα
τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· οὕτω γάρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοί. ἐνθυ-
μεῖσθε δέ, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς τέχνης πλεῖστοι περὶ τοῦ σώμα-
τος εἰσιν ἡγωνισμένοι· καὶ οὕτω μεγάλα ἔξ αὐτῆς ὡφελοῦν-
ται, ὥστε μᾶλλον αἴροῦνται καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ τῆς
ψυχῆς κινδυνεύειν ἢ παύεσθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες.
- 21 Καὶ μὲν δὴ οὐδ' ἐὰν ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἵκετεύωσι, δικαίως
ἀν αὐτοὺς ἐλεήσαιτε, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε πολιτῶν, οἵ
διὰ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τοὺς ἐμπόρους, ἐφ' οὓς
οὗτοι συγέστησαν· οἵς ὑμεῖς χαριεῖσθε καὶ προθυμοτέρους ποιή-
στε, δίκην παρὰ τούτων λαμβάνοντες. εἰ δὲ μή, τίν' αὐτοὺς
οἴεσθε γνώμην ἔξειν, ἐπειδὰν πύθωνται, ὅτι τῶν καπήλων,
οἵ τοῖς εἰσπλέουσιν ὠμολόγησαν ἐπιθουλεύειν, ἀπεψηφίσασθε;
- 22 Οὐκ οἶδα, διὰ τοῦτο πλείω λέγειν· περὶ μὲν γάρ τῶν ἀλλων
τῶν ἀδικούντων, ὅτου δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κατηγόρων
πυθέσθαι, τὴν δὲ τούτων πονηρίαν ἀπαντεῖς ἐπίστασθε. ἐὰν
οὖν τούτων καταψηφίσῃσθε, τά τε δίκαια ποιήσετε καὶ ἀξιώ-
τερον τὸν σῖτον ὀνήσεσθε· εἰ δὲ μή, τιμιώτερον.

Υπεραγόρευμα
Απαρτίτης Γ' Γυμνασίου

Περισσότερος Ημέρα 20-3-21

Σταύρου

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ορθοφύσις

Σ.Ε. Παραγόργης πανδώνης Γη
τάξης Εγγύτων Καρδιγάρης
εν Καρδισσει τη 28/1/98.

Η σε πήραντοι γράψασαί είσθιαν
εις τὸ χῶμα τοῦ νεού αὐτοῦ γραφοῦ
δαιγμάτων τοῦ αὐτοῦ

Νεσιωτες Ογ 8-4-1929.

Γεώργιος Η. Βασιλάκης

Μαδητής της Υάξεως Γρυπού

Καναρίδας Σφύρη

Souvenir.

Γεώργιος Η. Βασιλάκης

Νεσιωτες Ογ 1-4-29.

Μαδητής Συγκριτικός

Αναρίζων
ΕΙΣΑΓΩΓΗ

18/4/29

Βασιλάκης

I. Η ΡΗΤΟΡΙΚΗ

α') Αρχή της δητορικῆς.

· Η δύναμις τοῦ λόγου ἀπὸ τῶν Ὁμηριῶν ἦδη χρόνων ἐθεωρεῖτο παρὸ "Ελλησιν ἀρετὴ παντὸς ἡρωος. Οἱ δυνατοὶ λέγειν καὶ οἱ συμβουλεύοντες τὰ βέλτιστα ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ δήμου ἐτιμῶντο, ὡς καὶ οἱ ἀριστεύοντες ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης. Τουοῦτοι ἦσαν οἱ Ὁμηροι ἡρωες Μενέλαος, Ὀδυσσεύς, Νέστιορ καὶ βραδύτερον κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δημοκρατίας οἱ πολιτικοὶ τῶν Ἀθηνῶν ἄνδρες, Ἀριστείδης, Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ δαιμόνιος Περικλῆς. Άλλ' ἡ δητορικὴ αὐτῶν δεινότης ἦτο φυσική· οἱ λόγοι των ἦσαν φυσικώτατοι καὶ ἀπλούστατοι· δὲν εἶχον τὸ διθυραμβῶδες καὶ τὸ ἔντεχνον τῶν ἐπειτα δητόρων.

· Ανάπτινξιν ἐντέχον δητορείας ενδισκομεν μετὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους ἐν Ἀθήναις, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν σοφιστῶν. Δὲν ἀνεπιύχθη δῆμος ἡ ἐντεχνος δητορεία τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις, οὐτε οἱ σοφισταὶ ἦσαν οἱ ενδόντες αὐτήν. · Η τέχνη ὀδυμήδη ἐν Σικελίας καὶ Συρακουσῶν, ἔνθα μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς τυραννίδος (465) πληθὺς ἴδιωτικῶν δικῶν παρεῖχεν ἄφθονον τροφὴν εἰς τὴν δικανικὴν δητορείαν πρῶτος δὲ διδάσκαλος τῆς δητορικῆς ἦτο ὁ Κόραξ, ὅστις καὶ πρῶτος ἔδωκε τὸν δρισμὸν αὐτῆς, ὅστις εἶναι πειθοῦς δημιουργός. · Αμεσος διάδοχος αὐτοῦ ἦτο ὁ Τειοίας, ὅστις καὶ δητορικὴν τέχνην συνέταξεν.

· Εκ τῆς Σικελίας ἡ δητορικὴ μετεφυτεύθη εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τοῦ δητορος καὶ σοφιστοῦ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου· οὗτος σταλεὶς ὑπὸ

τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ ὡς πρεσβευτής ἦλθεν εἰς Ἀθῆνας τῷ 427, ἵνα ζητήσῃ παρὰ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν κατὰ τῶν Συρακούσιων, καὶ ἐξέπληξε τὸν Ἀθηναῖον διὰ τῆς ἀριστοτελεῖας τοῦ δεινότητος· ἐννοήσας δὲ ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἦτο κατάλληλος πρὸς ἐξάσκησιν τῆς τέχνης του ἐπανῆλθε βραδύτερον εἰς Ἀθῆνας, ἔνθα διδάσκων τὴν ἀριστοτελεῖαν ἔσχε πολλοὺς μαθητάς.

β') Ἀνάπτυξις τῆς ἀριστοτελεῖας ἐν Ἀθῆναις
καὶ γένη αὐτῆς.

"Ἄν καὶ ἡ ἔντεχνος ἀριστοτελεῖα ἐφάνη τὸ πρῶτον ἐν Σικελίᾳ, δῆμος ἐν Ἀθῆναις ἔλαβε μείζονα ἐπίδοσιν, διότι πολλοὶ λόγοι συνέβαστον πρὸς ἀνύψωσιν τῆς νέας τέχνης, ἵδια αἱ συχναὶ δίκαιαι, αἱ ἐν τῷ φανερῷ περὶ πολιτικῶν συζητήσεις, ἡ δύναμις τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ δήμου καὶ ἡ εὐαρέστησις, ἥν ἥσθανοντο οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν λαμπρῶν λόγων. Ἐκ τούτου δὲ ἡ καμασαν ἐν Ἀθῆναις ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τὰ τρία γένη τῶν λόγων, τὸ δικανικὸν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, τὸ συμβουλευτικὸν ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου καὶ τὸ ἐπιδεικτικὸν ἢ πανηγυρικὸν ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ πανηγύρεσι.

II. ΛΥΣΙΑΣ

α') Βίος Λυσίου.

"Ο Λυσίας ἐγεννήθη ἐν Ἀθῆναις πιθανώτατα τῷ 445 π. Χ. Ο πατήρ του Κέφαλος, ἐπιφανῆς καὶ πλούσιος Συρακούσιος, τῇ προσκλήσει τοῦ φίλου του Περικλέους κατέλιπε τὰς Συρακούσας καὶ ἤλθεν εἰς Ἀθῆνας, ἔνθα οὗτος ἔζη ὡς μέτοικος ἔχων πολλὰς μὲν οἰκίας, ἄξιον δὲ λόγου ἀσπιδοπηγείον.

"Ο Λυσίας εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν ἀπεδήμησε μετὰ τῶν δύο ἄλλων ἀδελφῶν του, τοῦ Πολεμάρχου καὶ Εὐθυδήμου, εἰς Θουρίους, πόλιν τῆς κάτω Ἰταλίας, ἀποικίαν τῶν Ἀθηναίων· ἐνταῦθα ἐδιδά-

χθη τὴν ὁριστικὴν τέχνην ὑπὸ τοῦ Τεισίου, τοῦ μαθητοῦ τοῦ Συρακούσιου Κόρακος. "Οτε δὲ μετὰ τὴν ἀτυχῆ ἔκβασιν τῆς ἐπὶ Σικελίᾳν ἐκστρατείας τῶν Ἀθηναίων ὑπερίσχυσεν ἐν Θουρίοις ἡ δυσμενῶς πρὸς τὸν Ἀθηναῖον διακειμένη μερίς, τότε ἐπανῆλθεν αὖθις εἰς Ἀθῆνας (412).

"Ἐν Ἀθῆναις ἔζη μετὰ τῶν ἀδελφῶν του μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς δημοκρατίας ὡς πλούσιος ἴσοτελῆς¹, ἔχων κτήματα, τρεῖς οἰκίας καὶ οημαντικὸν ἀσπιδοπηγεῖον ἐν Πειραιεῖ, ἐν δὲ εἰργάζοντο 120 δοῦλοι. Τὰ δημοκρατικά του φρονήματα καὶ ἡ μεγάλη περιουσία του ἐξηρέθισαν τὴν πλεονεξίαν καὶ τὴν αἵμοβόρον δρμὴν τῶν τιμάντων των τραγίνων ὡς ἐκ τούτου δὲ μὲν ἀδελφός του Πολέμαρχος ἐφορεύθη ὑπὸ τῶν δημίων τῶν τραγίνων, αὐτὸς δὲ μόλις πιας διέφυγε καὶ ἤλθεν εἰς Μέγαρα ἀπολέσας τὸ μέγιστον μέρος τῆς περιουσίας. Ἐπειδὴν ὑπεστήριξεν οὗτος τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ τὸν Θρασύβουλον φυγάδων μετὰ πάσης θυσίας· οὗτως ἀπέστειλεν αὐτοῖς ἵκανά χρήματα — τὰ λείφαντα τῆς περιουσίας αὐτοῦ —, ἀσπίδας καὶ μισθοφόρους.

Διὰ τὰς ἐνεργείας αὐτὰς τοῦ Λυσίου ὁ Θρασύβουλος εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας προέτεινεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ παραχωρηθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου εἰς τὸν Λυσίαν, μέτοικον ὅντα ἀλλ' ἡ πρότασις αὐτῇ τοῦ Θρασύβουλον κατεπολεμήθη ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ του ἀντιπάλου Αρχίνον ὡς παράνομος καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲ Λυσίας δὲν ἐπέτυχε τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου, ἀλλ' ἐμεινε μέχρι θανάτου ἴσοτελῆς.

"Ο Λυσίας εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς Ἀθῆνας τῷ 403 παρῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον ὡς κατήγορος τοῦ Ερατοσθένους, τοῦ φιλέως τοῦ ἀδελφοῦ δὲ λόγος οὗτος κατὰ Ερατοσθένους εἶναι ὁ

¹ Πᾶς ἴσοτελῆς ἦτο ἀπηλλαγμένος τοῦ μετοικίου — τῶν 12 δοαχμῶν κατ' ἔτος — καὶ ἄνευ προστάτου ἐν τοῖς δικαστηρίοις αὐτὸς ἥγωντειτο ὑπὲρ τῶν ιδίων πραγμάτων καὶ εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως γῆς καὶ οἰκίας. Τὴν ἴσοτελείαν εἶχε καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Λυσίου Κέφαλος, ἥν οἱ Ἀθηναῖοι παρέσχον αὐτῷ τῇ προτροπῇ τοῦ Περικλέους.

μόνος, δν αὐτὸς δ Λυσίας ἐν τῷ δικαστηρίῳ εἶπεν. "Ἐκτοτε, ἐπειδή μέρος τῆς περιουσίας του ἀπώλεσεν, ἡγαγάσθη πρὸς πορ-
σμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ λογογράφος, ἵτοι νὰ
γράψῃ λόγους πρὸς τὰς ἀνάγκας ἄλλων, οἵτινες ἀδύνατοι διπλεῖν
ἀπήγγελλον ἀποστηθίζοντες αὐτοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις.

"Ο Λυσίας ἀπέδιδεν ἐν Ἀθήναις πιθανῶς τῷ 371 π. X.

β') Δόγοι Λυσίου.

"Ο Λυσίας ὑπῆρξε καρποφορώτατος καὶ πολυγραφώτατος, διότι
τούτους ἡρίθμουν οἱ παλαιοὶ ὑπὲρ τοὺς 230 λόγους. Εἰς ἡμᾶς περι-
εσώθησαν 34 λόγοι καὶ ἀποσπάσματα ἐξ ἄλλων πλειόνων τῶν
λόγων τούτων οἱ πλεῖστοι εἴναι δικαστικοί, ἀλλ' ἔχομεν καὶ συμφον-
λευτικοὺς καὶ ἐπιδεικτικούς. Πάντες δ' ἐπαιτοῦνται διὰ τὴν καθα-
ρότητα τῆς γλώσσης, τὸ ἀφελές, τὴν σαφήνειαν, τὴν ἐράργειαν, τὴν
βραχυλογίαν, τὴν χάριν καὶ ἴδια διὰ τὴν ἡθοποιίαν· συνίσταται δὲ
ἡ ἡθοποιία εἰς τοῦτο, ὅτι δ Λυσίας διέκριτεν ἀκριβῶς τὰ πρόσωπα
ἄτινα ἔμελλον ν' ἀπαγγείλωσι τὸν λόγον, καὶ προσῆπτεν εἰς ἔκ-
στον αὐτῶν τὸν προσήκοντα χαρακτῆρα τοῦ λόγου.

III. ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1. Οἱ ἐννέα ἀρχοντες.

Οἱ ἐννέα ἀρχοντες, οἵτινες ἐν παλαιοτέροις χρόνοις εὑρεῖταιν ἥσκουν
ἔξοντες οὐ μόνον διοικητὴν ἀλλὰ καὶ δικαστικήν, βαθμηδὸν
ἔδραιον μένης τῆς δημοκρατίας περιωρίσθησαν ὡς πρὸς αὐτὴν οὐ-
τικας, ὡστε διετήρησαν μόνον δικαστικὰ τιταὶ καὶ θρησκευτικὰ ἔργα.
Οὖτις, ἐν φ πρότερον ἔλυνον αὐτοβούλως τὰς διαφοράς, ἀνέκριτοι
τὰ ἀδικήματα καὶ ἐπέβαλλον ποινὰς δριστικὰς καὶ ἀμετακλήτους,
ἥδη — κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναπτύξεως τῆς δημοκρατίας — διετή-
ρησαν μόνον τὸ δικαίωμα ν' ἀνακρίνωσι τὰς δίκας, νὰ εἰσάγωσι
ἐκάστην αὐτῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον καὶ νὰ ἔχωσι τὴν ἡγε-
μονίαν (=προεδρίαν) αὐτοῦ.

"Ἐκαστος τῶν ἐννέα ἀρχόντων εἶχεν ἰδίαν δικαιοδοσίαν, ἐν ἔξαι-
ρετικαῖς δὲ περιπτώσεσιν εἰργάζοντο οὗτοι ἀπὸ κοινοῦ, ὡς ἐν τῇ
κληρώσει τῶν δικαστῶν καὶ ἐν τῇ κληρώσει τῶν ἀρχόντων.

"Ο πρῶτος τῶν ἀρχόντων, δ ἀπλῶς ἀρχων καλούμενος, εἶχε
τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῆς οἰκογενείας, τὴν προστασίαν τῶν δρα-
υῶν, χρηστὸν καὶ ἐπικλήσοντα εἰσῆγεν οὗτος γραφάς καὶ δίκας ἀνα-
γομένας εἰς τὸ οἰκογενειακὸν καὶ κληρογορικὸν δίκαιον. Θρησκευ-
τικὰ δ' ἔργα εἶχε τὴν ἐπιμέλειαν τῶν μεγάλων Λιοννοίων καὶ τῆς
ἔσορτῆς τῶν Θαργηλίων.

"Ο δευτερος ἀρχων, καλούμενος βασιλεὺς, εἶχε τὴν ἀρωτάτην
ἐποπτείαν τῶν ἱερῶν τόπων, τὴν ἐπιμέλειαν τῆς τηρήσεως τῶν
θρησκευτικῶν διατάξεων καὶ τὴν διοίκησιν τῶν πατρίων θυσιῶν
Εἶχε δὲ δικαιοδοσίαν εἰς πάντα τὰ τῆς λατρείας καὶ τῆς θρησκείας,
τούτου δ' ἐνεκα εἰσῆγε καὶ τὰς φορικὰς δίκας, διότι δ καθαρόδες
τοῦ ἄγοντος τῶν αἵματων ἐθεωρεῖτο θρησκευτικὸν ἔργον.

"Ο τρίτος ἀρχων, καλούμενος πολέμαρχος, πρότερον εἶχε τὴν ὑπερ-
τάτην τῶν στρατιωτικῶν διενέθυσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸν Ε' αἰῶνα ἡ ἔξου-
σία του αὕτη περιωρίσθη εἰς μόνην τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς τῶν ἐν
πολέμῳ ἀποθηκανότων. Δικαιοδοσίαν δ' εἶχεν εἰς τοὺς μετοίκους
καὶ τὸν ἀπελευθέρους εἰσάγων τὰς δίκας τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν
ἐν τῇ πολιτείᾳ τάξιν καὶ τὰς ἴδιωτικὰς δίκας τῶν ξένων.

Οἱ λοιποὶ δέξιοι ἀρχοντες ἐκαλοῦντο θεσμοθέται — δι' οὐδὲν
τος καταχρηστικῶς ἐνίστεται ὑπὸ τῶν δητόρων ἐκαλοῦντο καὶ οἱ δέ-
ξιοι ἀρχοντες — καὶ ἔργον εἶχον τὴν κατ' ἔτος ἀραθεώρησιν τῶν νόμων.
Σπουδαῖαι δημόσιαι δίκαιαι εἰσῆγοντο ὑπὸ τῶν θεσμοθετῶν ἡ εἰσαγ-
γελία, ἡ προβολή, ἡ δοκιμασία τῶν ἀρχόντων, αἱ εὐθύναι τῶν
στρατηγῶν καὶ αἱ γραφαὶ παραγόμων. Πλὴν δὲ τούτου οἱ θεσμο-
θέται εἶχον τὴν ἥγεμονίαν τὸν δικαστηρίουν καὶ ἐν πάσαις ταῖς δημο-
σίαις καὶ ἴδιωτικὰς δίκαιαις, αἵτινες δὲν ὑπήρχοντο δητῶς ὑπὸ εἰδι-
κοῦ νόμου εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἄλλης ἀρχῆς. "Ωρίζον προσέτι τὰς
ἡμέρας, καθ' ἀς ὥφειλον νὰ συνέλθωσι τὰ δικαστήρια καὶ τὴν
ἡμέραν τῆς ἐκδικάσεως πάσις δίκης.

2. Δικαστήρια.

Τὰ ἐν Ἀθήναις δικαστήρια ἡσαν ἡ Ἡλιαία, δ' Ἀρείος πάγος καὶ οἱ Ἐφέται.

Ἡ Ἡλιαία ἦτο τὸ μέγιστον δικαστήριον ἐν Ἀθήναις δικάζον πάσας σχεδὸν τὰς Ἰδιωτικὰς καὶ δημοσίας δίκαιας ἀπετελεῖτο ἔξ 6,000 πολιτῶν, οἵτινες ἐκληροῦντες κατ' ἕτος ὑπὸ τῶν ἐννέα ἀρχοντῶν ἐκ τῶν πολιτῶν ἐκείνων, οἵτινες εἶχον συμπληρώσει τὸ 30 ἕτος τῆς ἡλικίας, δὲν ὥφειλον τῷ δημοσίῳ καὶ δὲν ἡσαν ἄτυποι. Οὗτοι οἱ 6,000 ἡσαν διηρημέροι εἰς 10 τμῆματα, καλούμενα καὶ αὐτὰ δικαστήρια, ὡν ἔκαστον ουνίστατο ἐκ 500 (τῶν λοιπῶν 1000 ὅντων ἀναπληρωτικῶν). οὐχ ἡττον ὅμως ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς δίκης περιωρίζετο ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεδριαζόντων εἰς 200 ἢ 400, ἡ καὶ ἡδὺς ἀνετο διὰ συνενώσεως δύο ἢ τριῶν τμημάτων εἰς 1000 ἢ 1500. Ἔνθαρχῇ τοῦ ἔτους πάντες οἱ ἀληρωθέντες ἡλιασταὶ ὅμνυον τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον ἐν τῷ Ἀρδητιῷ παρὰ τὸν Ἄλισσον. Ἡτο δὲ ὁ ὅρκος τοιοῦτός τις: «Ψηφιοῦμαι κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου τὸν Ἀθηναίων καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων, περὶ ὃν ἔχει ἀν νόμοι μὴ ὅσι, γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ καὶ οὕτε χάριτος ἐνεκ' οὐτὶ ἔχθρας ...». Οἱ ἡλιασταὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ δικαστήριον ἐλάμβανον ὡς μισθὸν παθῷ ἐκάστην τρεῖς δρυλούς. Τὰ πλεῖστα δὲ τῶν δικαστηρίων, ἐν οἷς ἐδίκαζον οἱ ἡλιασταί, ἔκειντο ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Ὁρείῳ καὶ ἐν τῇ Ποικίλῃ στοῖφ ἐδίκαζον.

Ο Ἀρείος πάγος (ἢ ἡ ἔξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ἢ ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ) ἦτο τὸ ἐπισημότατον τῶν ἐν Ἀθήναις φονικῶν δικαστηρίων. Οὗτος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχοντος βασιλέως ἐκφινε περὶ φόνου καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, περὶ ἐμπρησμοῦ καὶ φραγμάνων, ἀν ὁ δηλητηριασθεὶς ἀπέθηκε προνυρόει περὶ ἀκριβοῦς τελέσεως τῶν τῆς λατρείας νομίμων καὶ εἶχε τὴν ἐποπτείαν τῶν ἰερῶν οὕτως ἐπεμελεῖτο τῶν ἀφιερωμένων τῇ Ἀθηνᾶς ἴερῶν ἔλαιων, τῶν μοριῶν, καὶ ἐπιμάρτει πάντα βλάπτοντα ἢ καταστρέφοντα αὐτὰς διὰ φυγῆς ἢ δημεύσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Περὶ

τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου πάγου οὐδὲν γνωστόν τοῦτο μόνον γνωρίζομεν, διτε εἰς τὴν βουλὴν τοῦ Ἀρείου πάγου εἰσήρχοντο κατ' ἕτος οἱ ἐννέα ἀρχοντες μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀρχῆς αὐτῶν. Ἡ βουλὴ συνήρχετο ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ πρὸς Δ. τῆς Ἀκροπόλεως κειμένου καὶ αἱ συνεδρίαι αὐτῆς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡσαν ἀπόρρητοι.

Τοίτον δικαστήριον ἐν Ἀθήναις ἦτο τὸ τῶν Ἐφετῶν οὗτοι ἡσαν 51 τὸν ἀριθμὸν ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν εὐπατριδῶν τῶν ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη γεγονότων. Απετέλουν δὲ μέχρι τοῦ 400 π. Χ. — διτε ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν Ἡλιαστῶν — 4 δικαστήρια φονικά: α') τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ, διπερ ἐκειπο πρὸς Α. τῆς πόλεως, ἐκτὸς τοῦ τείχους, ἐν τῷ παλαιῷ ἴερῷ τῆς Παλλάδος· τοῦτο ἐδίκαζε τοὺς ἀκούσιους φόνους καὶ τὰς κατὰ τῆς ζωῆς ἐπιβούλας· πρὸς τούτοις δὲ καὶ τοὺς φόνους δούλων, μετοίκων καὶ ἔντον. β') τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ, διπερ ἐκειπο ὕδωστας πρὸς Α. τῆς πόλεως, ἐκτὸς τοῦ τείχους, ἐπὶ τῷ ἴερῷ τοῦ Δελφινίου Ἀπόλλωνος· τοῦτο ἐδίκαζε τοὺς φονεύσαντας ἐκουσίων μέν, ἀλλ ἐννόμως (π. χ. ἐν ἀμύνῃ, ἐξ ἀγνοίας κτλ.). γ') τὸ ἐπὶ Πρυτανείῳ, διπερ ἐδίκαζε τὰ ἀμψυχα δογανα φόνου. δ') τὸ ἐν Φρεαττοῖ, διπερ κείμενον ἐν Πειραιεῖ πλησίον τῆς θαλάσσης ἐδίκαζε — σπανιώτατα βεβαίως — τοὺς εἰς φυγὴν καταδεδικασμένους δι ἀκούσιον φόνον καὶ κατηγορουμένους ἐπὶ ἐτέρῳ φόνῳ ἐκουσίῳ ἢ ἐκουσίῳ τραύματι. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κατηγορούμενος ὡς φυγάς δὲν ἐπετρέπετο νὰ παίησῃ τὸ πάτριον ἐδαφος, προσπλεύσας ἀπελογεῖτο ἀπὸ τοῦ πλοίου, οἱ δὲ δικασταὶ ἡκροῶντο καὶ ἐδίκαζον ἐν τῇ ξηρᾷ.

Δικαστικὰ ἔργα ἐν Ἀθήναις εἶχε καὶ ἡ βουλὴ οἱ πεντακόσιοι αὗτη ἐδίκαζε τὰς εἰσαγγελίας, τὰς ἐνδείξεις καὶ ἀλλας τινὰς δίκαιας πρὸς τούτοις ἐδοκίμαζε μέχρι τοῦ Δ. αἰῶνος τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς ἐννέα ἀρχοντας, ητοι ἐξήταζεν αὐτοὺς ἀν εἶχον τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ἐνάσκησι τῆς ἀρχῆς προσόντα ὕδωστας ἐξήλεγχε καὶ τὰς αἰτήσεις τῶν ἀδυνάτων, δηλ. τῶν ἀνικάτων πρὸς ἐργασίαν.

Δικαστικὴν ἐξουσίαν εἶχον ἐπίσης οἱ διαιτηταὶ καὶ οἱ πατέρες δήμους δικασταὶ η οἱ τετταράκοντα καὶ οὗτοι μὲν 40 ὅντες, 4 εἰς ἐκάστης φυλῆς, καὶ κατ' ἕτος ἐκλεγόμενοι περιήρχοντο πρό-

τερον κατὰ δήμους καὶ ἔδίκαζον τὰς μέχρι 10 δραχμῶν διαφορὰς καὶ μικρὰ πλημμελήματα· οἱ δὲ διαιτηταὶ ἡσαν δύο εἰδῶν· οἱ μὲν δημόσιοι, ἐνώπιον τῶν δποίων προσήρχοντο οἱ διαφερόμενοι, ἀντὶ ἥθελον νῦν ἀποφύγωσι τὰς μακρὰς διαιτηπάσεις τῶν δικαστηρίων, οἱ δὲ κατὰ συνθήκας (= κατὰ συγκατάθεσιν) ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων, οἵτινες τοεῖς συνήθως τὸν ἀριθμὸν ὅντες ἔδικαζον ἐνώπιον μαρτύρων ἀνεκλήτως.

3. Διεξαγωγὴ τῆς δίκης.

Αἱ δίκαιαι διηρροῦντο εἰς ἴδιας δίκαιας (ἢ ἀγδνας ἴδιους ἢ ἀπλῶς δίκαιας) καὶ εἰς δημοσίας δίκαιας (ἢ ἀγδνας δημοσίους ἢ γραφάς)· καὶ τῶν πρώτων τὸ θέμα ἦτο ὑπὲρ ἴδιωτικοῦ ἀδικήματος, τῶν δὲ δευτέρων ὑπὲρ δημοσίου. Ως κατήγορος καὶ εἰς ἀμφότερα τὰ εἴδη τῶν δικῶν ἥδύνατο μόνον ἐπίτιμος πολίτης νὰ ἐμφανισθῇ, οἱ ξένοι ὅμως καὶ οἱ μέτοικοι ἐνεφανίζοντο διὰ τοῦ προστάτου των. Τοὺς παρ' ἡμῖν δικηγόρους δὲν ἐγράψιον οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἔκαστος — πλὴν τῶν μετοίκων καὶ ξένων — ὥφειλε νὰ διεξάγῃ τὴν ὅπόθεσίν του αὐτοπροσώπως πρὸ τοῦ δικαστηρίου τὸν λόγον ὅμως τούτου ἥδύνατο νὰ παρασκευάσῃ λογογράφος τις.

Ἡ κανονικὴ διεξαγωγὴ τῆς δίκης ἥρχιζε διὰ τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐναγομένου ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος, ἣν ἔξετέλει αὐτὸς ὁ ἐνάγων ἐνώπιον δύο μαρτύρων, **αὐλητήρων** καλούμενων οὗτοι δὲ ἐμαρτύρουν πρὸ τοῦ ἄρχοντος τοῦ εἰσάγοντος τὴν δίκην ὅτι ἐγένετο ἡ πρόσκλησις. Μετὰ τὴν πρόσκλησιν ὁ ἐνάγων ἐπέδιδεν ἐγγράφως εἰς τὸν ἄρχοντα — τὸν μέλλοντα νὰ ἔχῃ τὴν ἡγεμονίāν τοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ δίκῃ — τὴν λῆξιν ἢ τὸ ἔγκλημα ἢ, ὡς λέγομεν σήμερον, τὴν ἀγωγὴν ἢ μήνυσιν.

Μετὰ τὴν μήνυσιν ὁ ἄρχων ὕριζε τὴν ἡμέραν τῆς ἀνακρίσεως· μέχρι δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ δίκη ἐν ἐκτάσει ἢ ἐν περιλήψει ἀναγεγραμμένη ἐν σανίδῃ ἔξετίθετο πρὸς γνῶσιν ἀπάντων. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἐγίνετο πρῶτον ἡ λεγομένη ἀντωμοσία ἢ διωμοσία τῶν διαδίκων, ἥτοι ὥμιννον ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ὅτι θὰ διμι-

λήσωσι κατὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον εἴτα ὁ ἐναγόμενος ἢ ἀνεγνώσιςερ δρόθῶς κατὰ τύπους ἔχονσαν τὴν μήνυσιν — καὶ τοῦτο ἐλέγετο εὐθυνδικία — ἢ ὑπέβαλλεν ἐνστάσεις κατὰ τῆς μηρύσεως ἰσχυριζόμενος διὰ τῆς ἀντιγραφῆς, ὅτι ἡ δίκη δὲν ἦτο εἰσαγώγιμος ἐνεκα ἀναρμοδιότητος τοῦ ἄρχοντος ἢ ἄλλων νομίμων λόγων· ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει νέα ἀνεφύετο παρεμπίπτονα δίκη κρινομένη πρὸ τῆς κυρίας δίκης.

Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν προσήγοντο ὑπὸ τῶν διαδίκων αἱ δικαστικαὶ ἀποδείξεις· αὗται ἡσαν πέντε τὸν ἀριθμόν τούμοι (ἐν ἀντιγράφῳ), συνθῆκαι (= συμβόλαια), μαρτυρίαι ἐγγράφως προσαγόμεναι ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων καὶ βεβαιούμεναι ὑπὸ αὐτῶν τῶν μαρτύρων παρισταμένων ἢ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἀποδημίας αὐτῶν ὅπλοι ἀλλῶν μαρτύρων, καταθέσεις δούλων γενόμεναι μετὰ βάσανον καὶ τέλος δοκοί. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ἐνεκλείσοντο πάντα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν δίκην ἔγγραφα, αἱ μαρτυρίαι κτλ. ἐντὸς κιβωτίου (ἔχινου), διπερ οφραγμένον παρεδίδετο εἰς τὸν ἀνακρίναντα καὶ μέλλοντα νὰ ἔχῃ τὴν ἡγεμονίāν τοῦ δικαστηρίου ἄρχοντα, παρ' οὐ ἐφυλάττετο μέχρι τῆς κυρίας, δηλ. τῆς ἡμέρας τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δίκης, ὅτε ἡρούγετο.

Κατὰ τὴν κυρίαν προστατο τοῦ δικαστηρίου δημοσίᾳ δικάζοντος αὐτὸς ὁ ἀνακρίνας καὶ εἰσαγαγόντων τὴν δίκην ἄρχων. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ δικαστηρίου ἐθύνετο τὸ πρῶτον θυσία, εἴτα ἀνεγνώσκοντο ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἡ κατηγορία καὶ ἡ τοῦ κατηγορουμένου ἀπολογία, μεθ' ὁ ἐδίδετο ὁ λόγος εἰς τοὺς διαδίκους· ἔκαστος τούτων ὥφειλεν — ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω — αὐτὸς νὰ διεξάγῃ τὴν ὅπόθεσίν του. Πολλάκις ὅμως ὁ στερούμενος τῆς δυνάμεως τοῦ λόγου ἀπεστήθιζε καὶ ἀπήγγελλε λόγον συνταχθέντα ὑπὸ λογογράφου. Οἱ διάδικοι ἥδύναντο νὰ δευτερολογήσωσι καὶ συντηγόρων νὰ παραστήσωσιν, οἵτινες ἡσαν φίλοι καὶ συγγενεῖς αὐτῶν καὶ οὐχὶ δικηγόροι — ὡς παρ' ἡμῖν — ἀναλαμβάνοντες ἀντὶ χορημάτων τὴν ὑπεράσπισιν. Ὁ χρόνος τῆς ἀγορεύσεως ἐκατέρου τῶν διαδίκων ἦτο ὥρισμένος ἐν τοι δίκαιας ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τῶν νόμων καὶ ἐμετρεῖτο διὰ τῆς κλεψύ-

δρας αὗτη ἡτο ἀγγεῖον σιενόστομον πλατεῖαν ἔχον τὴν βάσιν μικραῖς δοπαῖς διατετρυπημένην, δι' ὧν ἔσταζε βραδέως τὸ ὅδωρ, καὶ ἔχοσι μενεν ως ὠδολόγιον· κατὰ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἀγορεύσεως ἀνάγνωσιν τῶν μαρτυριῶν, νόμων, συνθηκῶν ἀλπ. ἐπελαμβάνετο (=ἐκφατεῖτο) τὸ ὅδωρ ἐν ἄλλαις ὅμως δίκαις τὸ μῆκος τῶν λόγων δὲν ἦτο ὠδισμένον, καὶ ως ἐκ τούτον αἱ δίκαιαι ἤσαν ἄνευ ὕδατος.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν λόγων ἥκολονθει ἡ ψηφοφορία τῶν δικαστῶν ἄνευ προηγούμενης συσκέψεως αὐτῶν· αὕτη ἡτο μυστικὴ καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Λυσίου ἐγίνετο ως ἔξῆς: Ἐκαστος δικαστῆς ἐλάμβανε δύο ψήφους — δισκάρια χαλκᾶ ἔχοντα αὐλίσκον ἐν τῷ μέσῳ προεξέχοντα — τετρυπημένην καὶ πλήρην καὶ ἡ μὲν τετρυπημένη ἦτο καταδικαστικὴ ψῆφος, ἡ δὲ πλήρης ἀθωωτικὴ εἴτα ἐκαστος τῶν δικαστῶν ἔρριπτεν ἡν ψῆφον ἥθελεν εἰς ἔτα καδίσκον καλούμενον κύριον, τὴν δὲ περισσεύσουσαν εἰς δεύτερον καλούμενον **ἄκυρον** μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας οἱ ὑπηρέται λαβόντες τὸν κύριον καδίσκον ἐκένουν αὐτὸν ἐπὶ ἄβακος, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ψήφους τεταγμέροι διηρίθμονν χωρίζοντες τὰς τετρυπημένας τῶν πλήρων δ ἡγεμών τοῦ δικαστηρίου ἥθροιζε τὰς ψήφους, τοῦ μὲν ἐνάγοντος τὰς τετρυπημένας, τοῦ δὲ ἐναγομέρου τὰς πλήρεις, καὶ διὰ τοῦ κήρυκος ἀνηγόρευε τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων ἐνίκα δὲ ὁ λαβὼν τὰς περισσετέρας ψήφους· ἀν δ' ἡτο ἰσοψηφία, δ ἐναγόμενος, διότι προσετίθετο ὑπὲρ αὐτοῦ μία ἀθωωτικὴ ψῆφος, ἡ τῆς Ἀθηνᾶς. Ἀν δ ἀγῶν ἡτο **τιμητός** — δηλ. τὸ τιμῆμα, τί ἔπειρε νὰ πάρῃ ἢ ν' ἀποτίσῃ δ καταδικασθείς, δὲν ἡτο ὠδισμένον ὑπὸ τῶν νόμων —, μετὰ τὰς ἀγορεύσεις τῶν διαδίκων περὶ τῆς τιμήσεως ἐψήφιζον καὶ πάλιν οἱ δικασταὶ περὶ τοῦ τιμήματος εἴτε τὸ ὑπὸ τοῦ κατηγόρου γραφὲν δεχόμενοι εἴτε τὸ ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου.

Αἱ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπιβαλλόμεναι ποιαὶ ἤσαν χρηματικαὶ ἐν ἴδιωτικαῖς καὶ δημοσίαις δίκαιαι ἡ σωματικὰ ἐν δημοσίαις μόνον. Ἡσαν δ' αἱ σωματικαὶ θάνατος, στέρησις τῆς ἐλευθερίας (εἰς ξένους μόνον ἐπιβαλλομένη), ἀειφυγία καὶ ἀπιμία. Ἡ φυλάκιοι, ἐπεβάλλετο μόνον ως πρόσθετος ποιήη, **προστίμημα**.

IV. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

Λειτουργίαι ἐκαλοῦντο ἐν Ἀθήναις αἱ χρηματικαὶ ὑποχρεώσεις αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς εὐπόρους πολίτας, οὓς ὥριζον οἱ ἀρμόδιοι ἀρχοντες. ἢ αἱ φυλαὶ. Διηροῦντο δ' αὗται εἰς δύο κατηγορίας. εἰς τακτικὰς ἢ ἐγκυνικλίους καὶ εἰς ἐπτάκτους. Ἐγκύνιοι λειτουργίαι ἤσαν αἱ ἔξῆς :

1) **ἡ χορηγία**· αὕτη ἡτο ἡ σπουδαιοτάτη τῶν τακτικῶν λειτουργῶν δ ἀναλαμβάνων αὐτὴν ὑπεχρεοῦντο νὰ συλλέγῃ τὸν χορὸν τὸν προωρισμένον διὰ τὰς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας ἢ τὰς θρησκευτικὰς ἐορτάς, νὰ δίδῃ μισθὸν τοῖς χορευταῖς, νὰ τρέφῃ αὐτοὺς ἐν δσῳ ἡσοῦντο καὶ νὰ παρασκευάζῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐσθῆτα, τὰ προσωπεῖα καὶ τοὺς στεφάνους· πρὸς τούτοις δ χορηγὸς ἐξέλεγε καὶ τὸν ἀσκοῦντα τὸν χορὸν χοροδιδάσκαλον καὶ ἔδιδεν αὐτῷ μισθόν. Ἡ δαπάνη τῆς χορηγίας ἐποίκιλλεν ἀπὸ 300 μέχρι 5000 δραχμῶν.

2) **ἡ γυμνασιαρχία**· αὕτη συνίστατο εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς δαπάνης διὰ τὸν εὐπρεπισμὸν τοῦ διὰ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας προωρισμένον χώρον καὶ διὰ τὴν ἐνάσκησιν καὶ διατροφὴν τῶν ἀθλητῶν. Τοῖς γυμνασιαρχοῖς ἡτο ἀνατεθειμένη καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῶν **λαμπαδηδρομιῶν**, αὐτινες ἐν Ἀθήναις ἐπελοῦντο κατὰ τὰ **Προμήθεια**, **Παναθήναια**, **Βενδίδεια** (ἐορτὴν τῆς **Βενδίδος** Ἀρτέμιδος) καὶ τὰ **Πάνεια** (ἐορτὴν τοῦ **Πανός**). Ἡ λαμπαδηδρομία ἐγίνετο πεζῇ, κατὰ τοὺς χρόνους δὲ τοῦ **Σωκράτους** καὶ **ἀφ' ἵππου** ἥχοιζεν αὕτη ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημείᾳ βωμοῦ τοῦ **Προμηθέως** καὶ κατέληγεν εἰς τὴν πόλιν ἐνίκα δ ἐκεῖνος τῶν διαγωνιζομένων, δσις πρῶτος ἐφθανεν εἰς τὸ τέρμα τοῦ δρόμου χωρὶς νὰ σβεσθῇ ἡ λαμπάς του. Ἡ δαπάνη γυμνασιαρχίας εἰς τὰ **Προμήθεια** μανθάνομεν παρὰ τοῦ Λυσίου διὰ ἀνῆλθε ποτε εἰς 1200 δραχμάς.

3) **ἡ ἀρχιθεωρία**· αὕτη συνίστατο εἰς τὴν ἀναδοχὴν τῆς δαπάνης τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὰς **θεωρίας**, τὰς ἀποστελλομένας εἰς τὰς τέρσας μεγάλας ἐθνικὰς ἐορτάς, εἰς Δῆλον καὶ εἰς ἄλλους ἱεροὺς τόπους.

4) **ἡ ἐστίασις**, ἥτοι ἡ κατὰ διαφόρους ἐοριάς παράθεοις δείπνου ὑπὸ τοῦ ἐσιτάτορος εἰς τοὺς φυλέτας αὐτοῦ.

"Ἐκτακτοι δὲ λειπονδρίαι ἡσαν:

1) ἡ εἰσφορά· αὐτῇ ἥτιο φόρος ἔκτακτος ἐπιβαλλόμενος ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς πολεμικὰς παρασκευάς.

2) ἡ τριηραρχία· αὐτῇ ἥτιο ἡ δαπανηροτέρα ὅλων τῶν λειπονδρῶν δ' ἀγαλαμβάρων αὐτῇν ὑπεχρεοῦτο ἐν ἀρχαιοτέροις χρόνοις νὰ ἔξοπλίσῃ τὴν τριήρη, ἥν κενὴν παρελάμβανε παρὰ τῆς πόλεως βραδύτερον ὅμως ἡ ὑποχρέωσις περιιωρίσθη εἰς τὸ νὰ ἐπιμελῆται δ τοιηραρχος μόνον τῆς συντηρήσεως τῆς τριήρους, ἥν τελείως ἔξωπλομένην παρελάμβανε παρὰ τῆς πόλεως καταβαλλούσης καὶ τὸν μισθὸν τοῦ πληρώματος. Ἡ καταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ τριηράρχου δαπάνη ἥτο κατὰ μέσον δρον 40 μέχρις 60 μνῶν.

Ο λειπονδρήσας οίανδήποτε λειπονδρίαν ἥτο ἐπί τινα ἕτη ἀτελῆς, ἥτοι ἀπηλλαγμένος πάσης λειπονδρίας τοιαύτην ἀτέλειαν εἶχον καὶ οἱ ἀνήλικοι ὁρφανοὶ πλουσίους πολίτους, ὡς καὶ οἱ διαχειριζόμενοι δημόσια ἀξιώματα (οἱ ἄρχοντες, οἱ στρατηγοί).

Ἐάν τις ἐνόμιζεν δι τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ λειπονδρίαν δίκαιον ἥτο ἄλλος πλουσιώτερος νὰ λειπονδρήσῃ, εἶχε τὸ δικαίωμα οὗτος νὰ προσκαλέσῃ τὸν πλουσιώτερον ν' ἀνολάβῃ τὴν λειπονδρίαν ἥ ν' ἀνταλλάξωι τὰς περιουσίας αὐτῶν. Ἡ πρὸς τοῦτο ἄγονα διαδικασία ἐκαλεῖτο ἀντίδοσις. Ἐάν δὲ προκαλούμενος εἰς ἀντίδοσιν ἐπέφερεν ἀντιρρήσεις, δὲ προκαλῶν εὐθὺς κατέγραψε πᾶσαν τὴν ἀκίνητον περιουσίαν αὐτοῦ· τὸ αὐτὸν ἐποίει καὶ δὲ προκαλούμενος ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀντιδίκου. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοιαύτης καταγραφῆς ὀφειλον ἀμφότεροι οἱ διάδικοι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον ἄρχοντα κατάλογον τῆς περιουσίας των καὶ ἐνόρκως νὰ διαβεβαιώσωσι τὴν ἀκρίβειαν τούτου. Μετὰ δὲ τὴν προδικασίαν ταύτην, ἐάν δὲν ἐπήρχετο διαλλαγή, εἰσῆγετο ἥ ὑπόθεσις εἰς τὸ δικαστήριον· καὶ ἐάν μὲν κατεδικάζετο δὲ προκαλῶν, ἔλληγεν ἥ ἀμφισβήτησε· ἐάν δὲ δὲ δὲ προκαλούμενος, τότε ἥ ἀνελάμβανεν οὗτος τὴν λειπονδρίαν ἥ ἀντήλλασσε τὴν περιουσίαν τον πρὸς τὴν τοῦ προκαλοῦντος καὶ ἐλειπούργει οὗτος.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ ΛΟΓΟΝ

Ἐν Ἀθήναις πάντες οἱ ἄρχοντες, ὡς καὶ οἱ βουλευταί, πρὸν ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των, **ἔδοκιμάζοντο**, ἔξιτάζοντο δηλ. ἂν ἡσαν γνήσιοι πολίται, ἀν ἔξετέλεσαν τὰ πρὸς τοὺς θεούς, τοὺς γονεῖς, τοὺς πολίτας καὶ τὴν πολιτείαν καθήκοντα. Καὶ οἱ μὲν ἔννεα ἄρχοντες ἔδοκιμάζοντο δίς, ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἐν δικαστηρίῳ, οἱ δὲ βουλευταί ἐν τῇ βουλῇ καὶ οἱ λοιποὶ μόνον ἐν δικαστηρίῳ ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τῶν θεομοθετῶν, οἵτινες ἡσαν καὶ οἱ εἰσαγωγεῖς τῆς δοκιμασίας· εἴχε δὲ τὸ δικαίωμα πᾶς πολίτης κατὰ τὴν δοκιμασίαν νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ κατηγορήσῃ τοῦ ἐκλεχθέντος, οὗτος δὲ ν' ἀπολογηθῇ. Καί, ἀν ἀπεδεικνύετο ὅτι δὲ ἐκλεχθεὶς οὐδὲν τῶν καθηκόντων τον παρέβη, ὅμνυνεν οὗτος καὶ ἀνελάμβανε τὰ καθήκοντά του (**ἔδοκιμάζετο**), ἄλλως **ἀπεδοκιμάζετο** καὶ δὲν ἔγινετο ἄρχων ἢ βουλευτής.

Τοιαύτην δοκιμασίαν ἐπρόκειτο νὰ δοκιμασθῇ δι Μαντίθεος, δὲ τοῦ δήμου Θορικοῦ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς, δοστις εἴχε κληρωθῆ βουλευτῆς· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δοκιμασίας προσῆλθον πρὸ τῆς βουλῆς κατήγοροι τίνες—ἄγνωστοι τὸ ὄνομα—, οἵτινες κατηγορησαν τοῦ Μαντιθέου, ὅτι οὗτος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν τριάκοντα ὑπῆρξεν ἔχθρος τῆς δημοκρατίας ὑπηρετήσας ἐν τοῖς ἵπτεῦσι πρὸς ἀπόχουσιν τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἀπαγγέλλει δι Μαντίθεος τὸν παρόντα λόγον, διν δὲ Λυσίας ἔγραψε χάριν αὐτοῦ.

Ο λόγος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπηγγέλθη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 394 καὶ 389 π. Χ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ ΛΟΓΟΝ

§ 1—2.

Σύνοιδα=γνωρίζω, ήξενύρω.—**ῳ βουλὴ**=χύριοι βουλευται.—**τοῖς κατηγόροις βουλομένοις**=ὅτι οἱ κατήγοροι βούλονται.—**ἐκ παντὸς τρόπου**=παντὶ τρόπῳ=μὲ πάντα τρόπον.—**χάριν ἔχω τινὶ τινος**=χρεωστῷ εὐγνωμοσύνῃ εἰς τινὰ ἔνεκά τινος.—**ἡγοῦμαι . . . τούτους εἶναι . . . οἵτινες . . .**=**ἡγοῦμαι εἶναι αἰτίους μεγίστων ἀγαθῶν τούτους, οἵτινες . . . αὐτούς,** δηλ. **τοὺς αδίκως διαβεβλημένους.**—**εἰς ἔλεγχον καθίσταμαι**=έξελέγχομαι, δίδω λόγον.—**τὰ αὐτοῖς βεβιωμένα**=τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐν τῷ βίῳ πεπραγμένα=ὅ (μέχρι τοῦτο) βίος των.—**πιστεύω ἐμαυτῷ**=ἔχω πεποίθησιν εἰς τὸν ἔαυτόν μου.—**ἀδηδᾶς**=δυσαρέστως.—**περὶ τῶν πεπραγμένων**=**περὶ τῶν βεβιωμένων.**—**μεταμελήσειν αὐτῷ καὶ . . . ἡγήσεσθαι, τὰ ἀπρμφ.** ἐκ τοῦ ἐλπίζω.—**μεταμέλει αὐτῷ**=μετανοεῖ αὐτός.—**βελτίω, ἐνταῦθα καλόν.**

§ 3.

Εὖνους εἰμί τινι=φιλικῶς διάκειμαι πρός τινα, εἰμαι φίλος τινός.—**τὰ καθεστηκότα πράγματα**=ἡ καθεστῶσα πολιτεία=τὸ παρὸν πολίτευμα, δηλ. ἡ δημοκρατία.—**ἡνάγκασμαι**=αἰσθάνομαι τὸν ἔχυτὸν μου ὑπόχρεων (καθ' ἣν περίπτωσιν ἀπειλῆθῇ πάλιν ἡ δημοκρατία).—**ὑμῖν, ἡ δοτκ. συναπτέα τῷ: τῶν αὐτῶν.**—**μηδὲν πώ μοι πλέον εἶναι, τὸ ἀπρμφ.** ἐκ τοῦ **ἀξιῶ**=νὰ μὴ ἔχω ἀκόμη καμμίαν ὠφέλειαν, κανὲν κέρδος.—**φαινομαι** (μετά μετχ.)=εἰμαι φανερὸς (ὅτι).—**περὶ τὰ ἄλλα**=κατὰ τὸν ἄλλον (τὸν ἴδιωτικὸν καὶ δημόσιον) βίον.—**μετρίως**=κοσμίως, σωφρόνως.—**πολὺ παρὰ τὴν δόξαν** (δηλ. τοῦ πλήθους) καὶ **παρὰ τοὺς λ.**

τοὺς τῶν ἔχθρῶν=ὅλως διαφορετικὰ ἀφ' ὅτι φρονεῖ περὶ ἐμοῦ τὸ πλῆθος καὶ λέγουσιν οἱ ἔχθροί μου.—**δοκιμάζω τινὰ**=**ἐπιδοκιμάζω τινὰ**=ἔγκρινω τινὰ (ὡς βουλευτήν).—**χειρους**=**κακούς** πρᾶλ. § 2 «βελτίω».

§ 4—5.

Ιππεύω=ὑπηρετῶ ἐν τῷ ἵππικῷ.—**ἐπὶ τῶν τριάκοντα**=ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν τριάκοντα, δτε ἥρχον οἱ τριάκοντα (τύραννοι).—**δῶς**=πρός.—**τὸν ἐν τῷ Πόντῳ**=τὸν βασιλέα τοῦ Πόντου.—**διαιτησομένους**, τελκ. μετχ.—**διαιτῶμαι**=διάγω τὸν βίον, ζῶ.—**τῶν τειχῶν καθαιρουμένων**=ὅτε τὰ τείχη καθηρεῖτο.—**καθαιροῦμαι**=κατακρημνίζομαι.—**ἐπιδημῶ**=εἰμαι ἐν τῇ πατρὶδι τὸ ἀντίθετον ἀποδημῶ.—**μεθισταμένης τῆς πολιτείας**=ὅτε μεθίστατο ἡ πολιτεία.—**μεθίσταται ἡ πολιτεία**=μεταβάλλεται τὸ πολίτευμα.—**ἔρχομαι**=ἐπανέρχομαι.—**πρὸν τοὺς . . . κατελθεῖν πρότι.** πένθ' ἡμέραις (δοτκ. τοῦ μέτρου)=πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς καθόδου τῶν...—**καίτοι, ἐνταῦθα συμπερασματικὸν λοιπόν, ὡς ἐκ τούτου.**—**εἰκός**=πιθανόν.—**καιρός**=χρίσιμος περίστασις.—**ἀφιγμένους**=ἀφ' οὐ εἴχομεν φθάσει.—**φαίνονται ἔχοντες**=εἶναι φανερὸν (ἀπεδείχθησαν) ὅτι εἶχον.—**τοῖς μηδὲν ἔξαμαρτάνουσι**=τοῖς ἀθύοις (ἀπέναντι τοῦ δήμου).—**μεταδίδωμεν τινὶ τῆς πολιτείας**=καθιστῶ τινα μέτοχον τῆς πολιτείας.—**ἀτιμάζω τινὰ**=δὲν τιμῶ τινα, καταδιώκω τινά.—**τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον**=ἐκείνους, οἵτινες μετ' αὐτῶν (τῶν τριάκοντα) κατέλυσαν τὴν δημοκρατίαν.

Οὐχ ἵππευον, οἱ ἵππεῖς τότε ἐν Ἀθήναις εἶχον, ὡς γνωστόν, διλγαρχικὰ φρονήματα.—**ἐπὶ τῶν τριάκοντα, οἱ τριάκοντα τύραννοι** ἐν Ἀθήναις ἥρξαν ἐπὶ 8 μῆνας (ἀπὸ 7/ερίου τοῦ 404 π. X.).—**τέλους Ἀπριλίου τοῦ 403 π. X.**).—**τότε, πότε;**—**ἡμᾶς**, ὑπονοεῖ δ Μαντιθέος ἔαυτὸν καὶ τὸν ἀδελφόν του, περὶ οὐ διμιεῖ ἐν § 10.—**πρὸ τῆς ἐν Ἑλλ. συμφορᾶς**, δηλ. τῆς πανωλεθρίας τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἐν Αλγὸς ποταμοῖς (405 π. X.).—**Σάτυρον**, φίλον τοῦ πατρὸς τοῦ Μαντιθέου.—**ἐν τῷ Πόντῳ**, δ Πόντος ἡ το χώρα παρὰ τὴν N. παραλίαν τοῦ Εὔξείνου πόντου ἀποτελοῦσσα τότε τὸν βασίλειον καλούμενον βασίλειον τοῦ Πόντου ἡ κοινὸν τῶν

Βοσπορανῶν. Συνίστατο δὲ τὸ βασίλειον τοῦτο ἐκ πολλῶν Ἐλληνικῶν ἀποικιῶν τῶν κειμένων ἐπὶ τῆς χερσονήσου Κιμμερίας (τῆς Ταυρικῆς) καὶ τῶν πέριξ παραλίων. Νῦν τὰς χώρας τοῦ ἀρχαίου Πόντου καταλαμβάνει τὸ βιλαέτιον Τραπεζοῦντος. — **διαιτησομένους**, πιθανῶς ἐν Πόντῳ δ Μαντίθεος καὶ δ ἀδελφός του ἡσχολοῦντο εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ σίτου, ὃν ἔπειπον εἰς τὰς Ἀθήνας· ὥστε δὲν ἐστάλησαν μόνον, ἵνα ἔκει διάγωσιν ἀπλῶς τὸν βίον, ἀλλ ἵνα ἀποκτήσωσι καὶ πεῖράν τινα τοῦ ἐμπορίου τοῦ σίτου. — **τῶν τειχῶν**, ἐννοεῖ τὰ μακρὰ τείχη τὰ συνδέοντα τὰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ Πειραιῶς, ἀτινα κατεκρήμνισεν δ Ἄνσανδρος (τῷ 404 π. Χ.). — **μεθισταμένης τῆς πολιτείας**, ἡ μεταβολὴ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος εἰς διλγαρχικὸν ἐγένετο τῷ 404 διλγόν μετὰ τὴν καθαίρεσιν τῶν μακρῶν τειχῶν. — **ἥλιθομεν**, οἱ ἀδελφοὶ ἐπανῆλθον εἰς Ἀθήνας Ἰσως ὡς πληροφορηθέντες τὸν θάνατον τοῦ πατρός των, τὸν ἐπισυμβάντα πιθανῶς ἐν Αἰγάδος ποταμοῖς. — **τοὺς ἀπὸ Φυλῆς**, ἐννοοῦνται οἱ διπάδοι τοῦ Θρασυδόλου (οἱ δημοκρατικοί), οἵτινες ἐκδιωχθέντες ὑπὸ τῶν τριάκοντα κατέφυγον εἰς Θήρας, δόποθεν δρμηθέντες κατέλαθον τὴν Φυλὴν—δύχυρὸν φρούριον ἐπὶ τῆς Πάρνηθος εἰς τὰ μεθόρια Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας—καὶ εἴτα κατελθόντες εἰς Πειραιᾶ (ὅθεν οἱ ἐκ Πειραιῶς) καὶ ἀγωνισθέντες πρὸς τοὺς τριάκοντα (**τοὺς ἔξ αστεως**) κατέλυσαν αὐτούς. — **εἰς τοιοῦτον καιρόν**, δηλ. τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἔξ αστεως καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς. — **τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων**, δηλ. τῶν κινδύνων, οὓς διέτρεχον οἱ τριάκοντα παρὰ τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς καὶ οὓς ὥφειλον νὰ ὑποστῶσι μόνοι αὐτοί, διότι αὐτοὶ καὶ ἔξεδίωξαν τοὺς δημοκρατικούς. — **ἔκεινοι**, δηλ. οἱ τριάκοντα. — **τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δ.**, ἐννοεῖ τὸν Θηραμένην καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ.

§ 6—7.

Σκοπεῖν=ἐξετάζειν, ἐρευνᾶν. — **εὔηθες**=μωρόν, ἀνόητον. — **ἐπιπεύειν**=διτι ἐπιπενον. — **ἔκεινος**, καθ' ἔλξιν πρὸς τὸ **ἔλεγχος** ἀντὶ **ἔκεινο**=τὸ ἔξηρας. — **ἔλεγχος**=ἀπόδειξις. — **κατέρρομαι**=ἐπανέρχομαι ἐκ τῆς ἔξορίας εἰς τὴν πατρίδα. — **ψηφίζομαι**=ἀποφασίζω (ἐν τῇ ἔκκλησίᾳ). — **τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν** (ὑμῖν)

=ν' ἀναφέρωσιν (εἰς ὑμᾶς) οἱ φύλαρχοι, δηλ. νὰ συντάξωσι τὸν κατάλογον τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐπιπεύσαντων καὶ νὰ παραδώσωσιν αὐτὸν εἰς ὑμᾶς. — **κατάστασις**=ἐπιχορήγησις (δηλ. τὸ χρηματικὸν ποσόν, δὲλάμβανον οἱ ἐπιπεῖς ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐπιπέων). — **ἀναπράττω**=εἰσπράττω, παιρνω ὅπισω. — **τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις**=τοὺς ἐπιπεύσαντας. — **αὐτοῖς ζημιούσθαι**=αὐτοὶ (οἱ φύλαρχοι) νὰ ὑφίστανται ζημίαν, δηλ. νὰ πληρώνωσιν αὐτοὶ ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων τὸ ἐλλείπον. — **ἔκεινοις τοῖς γράμμασι**=ἔκεινοις τοῖς καταλόγοις (οἵτινες δὲν ἦτο εὔκολον νὰ παραποιηθῶσιν). — **τούτοις**=**τούτῳ** (δηλ. τῷ σανιδίῳ, οὐ βεβαίως ἀντίγραφον θὰ εἰχε πρὸ διατί οὐ διγραφεύων) οὕτω καὶ κατωτέρῳ ἐκ τούτων=ἐκ τούτου. — **ἔξαλειφομαι**=διαγράψω τὸ δνομά μου.

Ἐκ τοῦ σανιδίου, ἐπὶ τούτου διὰ γύψου λελευκασμένου εἰχον ἐγγράψει οἱ τριάκοντα τὰ δνόματα τῶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν ὑπηρετησάντων ὡς ἐπιπέων· ἐν τούτῳ τῷ σανιδίῳ ἦτο ἐγγεγραμμένον καὶ τὸ δνομα τοῦ Μαντιθέου· τὴν ἐγγραφὴν δ' αὐτὴν ἔφερον οἱ κατίγοροι τοῦ Μαντιθέου ὡς ἀπόδειξιν διτι αὐτοὶ ἐχρημάτισεν ὡς ἐπιπέδος. — ἐν τούτῳ, τίνι; — **ἔλεγχος**, δηλ. τοῦ ἀν ὑπηρέτησα ὡς ἐπιπέδος ἢ δχι. — **τοὺς φυλάρχους**, οἱ φύλαρχοι ἦσαν 10, εἰς ἔξ ἑκάστης φυλῆς, ἀρχηγοὶ τῶν ἐπιπέων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν δύο ἑκάστης φυλῶν. — **τὰς κατ. ἀναπράξητε**, ἡ κατάστασις συνήθως δὲν ἐπεστρέφετο· νῦν δημως ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιστραφῇ πρὸς τιμωρίαν τῶν ἐπιπέων. — **ἀπενεχθέντα**, πρὸς τίνας; — **παραδοθέντα**, πρὸς ἀπόδοσιν τῆς καταστάσεως. — **τοῖς συνδίκοις**, οὗτοι εἰχον καταστῆ πρὸς κανονισμὸν τῶν ἀξιώσεων τῶν ἀδικηθέντων ὑπὸ τῶν διλγαρχικῶν εἰς αὐτοὺς ἀνετέθη καὶ ἡ εἰσπράξις τῶν καταστάσεων τῶν ἐπιπέων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν φυλάρχων συνταχθέντων καταλόγων. — **ἔάδιον ἦν**, διότι τὸ σανιδίον ἦτο ἐκτεθειμένον δημοσίᾳ. — **ἔάδιον...** **ἔξαλειφθῆναι**, εὔκολος ἦτο οὐ μόνον ἢ ἔξαλειψις, ἀλλὰ καὶ ἡ σύγχρονος ἀντικατάστασις τοῦ ἔξαλειψθέντος διγόματος δὲ δνόματος ἄλλου. — **ἐν ἔκεινοις**, δηλ. τοῖς καταλόγοις τῶν φυλάρχων. — **ἀναγκαῖον ἦν**, διότι ἀλλως θὰ ἐπλήρωντο τὰ ἐλλείπον αὐτοὶ οἱ φύλαρχοι· ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων.

§ 8.

Ούκ ἀν τὴν ἔξαρνος, δηλ. τοῦτο (τὸ ἵππεῦσαι). — ἔξαρνός εἰμι τι = ἀρνοῦμαι τι. — ως... πεποιηκὼς = ως ἔὰν εἰχον διαπράξει... — ηξίουν, νοητέος δ ἀν. — ἀποδεῖξας = εἰ ἀπέδειξα = ἔὰν ηθελον ἀποδεῖξει. — κακῶς πάσχω = κακοποιεῦμαι· ποῖον τὸ ἐνεργητικὸν τούτου; — δοκιμάζεσθαι = ; (§ 3 «δοκιμάζειν»). — τὸ ἀπρυμφ. ἐκ τοῦ ηξίουν (ἀν). — κρῶμαι ταύτη τῇ γνώμῃ = ἔχω ταύτην τὴν γνώμην. — καὶ πολλοὺς μὲν... = καὶ διὰ τοῦτο βλέπω δτι πολλοὶ μέν... — βουλεύω = εἰμιαί βουλευτής. — κειροτονῦμαι = ἐκλέγομαι διὰ χειροτονίας. — μηδὲν δι' ἄλλο = διὰ μηδὲν ἄλλο. — ἡγεῖσθε, τίνος ἐγκλίσεις; — δτι = διότι. — περιφανῶς = φανερῶς, διοφάνερα. — καταψεύδομαι τίνος = λέγω φεύδη ἐναντίον τινός. — μοι = πρὸς χάριν μου, παρακαλῶ.

Ταύτη τῇ γν., δτι δηλ. τὸ ἵππεῦειν δὲν ἦτο ἀμάρτημα, ἔὰν μηδεὶς τῶν πολιτῶν ἐκακοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἵππεύσαντος. — ἵππαρχους, βλ. ἀνωτέρω (§ 6 «φυλάρχους»). — τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἵππαρχων, ως καὶ τῶν στρατηγῶν, ἦτο ἡ χειροτονία, ἐν φ τῶν βουλευτῶν ἡ κλήρωσις. — ταύτην... τὴν ἀπολογίαν, τὴν περὶ τοῦ ἵππεῦειν ἡ ἔννοια: ἔὰν ἐπιμένω ἐν τῇ ἀπολογίᾳ μου εἰς τὴν περὶ τοῦ ἵππεῦειν κατηγορίαν, πράττω τοῦτο, οὐχὶ διότι αὕτη ἡ κατηγορία ἔχει ἀνάγκην ἀπολογίας, ἀλλὰ μόνον ἵνα ἐλέγξω τὴν ἀναίδειαν τῶν κατηγόρων. — ἀνάβηθι, ἀποτείνεται πρὸς τὸν μάρτυρα οἱ μάρτυρες ἀνέδαινον εἰς τινὰ ἔδραν κειμένην πλησίον τοῦ βῆματος τοῦ δῆτορος. — μαρτύρησον, περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐπανόδου μου (§ 4). — διότι τὰ λοιπὰ εἰναι ἐν μέρει μὲν ἐπακολουθήματα τῆς πράξεως ταύτης, ἐν μέρει δὲ γενικῶς γνωστά, ως τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ σανίδιον.

§ 9.

Αἰτία = κατηγορία. — ὅ, τι δεῖ = τι δεῖ = τίς ἡ ἀνάγκη. — ἀγῶν (δικαστικὸς) = δίκη. — τὰ κατηγορημένα = αἱ κατηγορίαι. — ως ἀν δύνωμαι, ἐπιτείνει τὸ ὑπερθήκ. διὰ βραχυτάτων (λόγων) = ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτατα.

Αὔτης τῆς αἰτίας, ποίας; — ἐν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι, ἔκτὸς δηλ. τῆς δοκιμασίας. — παντὸς τοῦ βίου λ. διδ., διότι ἐν τῇ δοκιμασίᾳ τί ἔξητάξετο; βλ. εἰσαγ. εἰς τὸν λόγον, σελ. 57.

§ 10.

Οὐσία = περιουσία. — οὐ πολλῆς = δλιγῆς. — καταλειφθεῖσης, μετχ. ἐνδοτικ. — ἐκδίδωμι = δίδω ἔξω τῆς οἰκίας, ὑπανδρεύω. — ἐπιδίδωμι = δίδω ως προΐκα. — ἐνειμάμην, δηλ. τὴν οὐσίαν. — νέμομαι πρός τινα = διανέμω μετά τινος. — ὥστι ἐκεῖνον... = ὥστι ἐκεῖνον διμολογεῖν πλέον ἔχειν. — πλέον = πλεῖον μέρος. — ξιφοῦ τῶν πατρῷων, ἀμφότεραι αἱ γενν. ἔξαρτ. ἐκ τοῦ πλέοντος αἱ συγχριτική, ή β' διαιρετική. — τὰ πατρῷα = ἡ πατρικὴ περιουσία — ὥστε μηδεπώποτέ μοι μηδὲ π. ἐ. μ. έγκλ. γενέσθαι = ὥστε οὐδέποτε ἔως τώρα νὰ ὑπάρξῃ οὐδὲ ἐκ μέρους ἐνδὸς παράπονόν τι κατ' ἔμοι = ὥστε οὐδέποτε ἔως τώρα οὐδὲ εἰς νὰ παραπονεθῇ κατ' ἔμοι.

Καταλειφθεῖσης, ὑπὸ τίνος; — τὰς τοῦ πατρός, αἱ συμφοραὶ τοῦ πατρὸς ήσαν συνέπειαι πολιτικῶν λόγων διότι ἡ οἰκογένεια τοῦ Μαντιθέου διὰ τὰ ἀριστοχρατικά τῆς φρανήματα δὲν εἶχε τὴν εἶναι τοῦ δῆμου. — τὰς τῆς πόλεως, συμφοραὶ τῆς πόλεως δὲν εἶναι μόνη ἡ ἐν Αἴγαρος ποταμοῖς, περὶ ής εἰπεν ἐν § 4, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι, αἰτινες τοὺς ἴδιωτας ἀναγκαζομένους νὰ μάχωνται καθίστασαν πενεστέρους. — ἔξεδωκα, δ ἀδελφὸς ὥφειλε κατὰ νόμον τὸ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀδελφὴν ἡ τὰς ἀδελφάς, ἐπειδὴ οἱ υἱοὶ μόνον ἔκληρονόμουν. — τριάκοντα μνᾶς, πόσας ἀττικὰς δραχμάς;

§ 11—12.

Τὰ ἴδια οὕτως διώκητα = τὸν ἴδιωτικὸν βίον μου οὕτω ἔχω κτινοῖσε= δ ἴδιωτικὸς βίος μου τοιοῦτος ἔχει ὑπάρξει. — τὰ κοινὰ = δημόσιος βίος. — περὶ δὲ τῶν κοινῶν = ως πρὸς δὲ... — τεκμηριον = ἀπόδειξις. — ἐπιείκεια = ἡθικότης, εὐπρεπῆς συμπεριφορά. — κύβοι = τὰ ζάρια. — πότος = συμπόσιον, γλέντι. — τὰς διατριβὰς ποιοῦμαι περὶ τι = διατρίβω, ἐναστολοῦμαι εἰς τι = κτισπαταλῶ τὸν χρόνον μου εἰς τι. — διάφορος εἰμί τινι = ἔχθρικῶς διάκειμαι πρὸς τινα, μισῶ τινα. — λογοποιῶ = πλάττω, διαδίω λόγους (ψευδεῖς). — δίκη = ἴδιωτικὴ δίκη. — αἰσχρὰ = θημοὶ, ἐπονεδίστος. — γραφὴ = δημοσία δίκη. — εἰσαγγελία = δημοσία καταγγελία. — γεγενημένην, δηλ. πρὸς ἐμέ. — δίκη γεγέ-

νηται πρὸς ἔμὲ = ἔχω περιπλακῆ εἰς δίκην.—ἀγῶν = ; (§ 9).—καθίσταμαι εἰς ἀγῶνας = περιπλέχομαι εἰς...

Ἐπιεικείας, τὴν εὐπρεπή συμπεριφοράν ὑπολογίζει ὁ ἀγορεύων ἐν τοῖς κοινοῖς, καθόσον ὁ ἥθικὸς ἰδιωτικὸς βίος παρεῖχεν ἐγγύησιν καὶ διὰ τὸν δημόσιον. — περὶ κύβους, οὓς τότε ἔπαιζον μὲν χρῆματα οἱ νέοι λαμπρῶν οἰκογενειῶν. — ὅψεσθε, ἐάν δηλ. σεῖς θελήσητε νὰ ἔξετάσητε. — λογοποιοῦντας, ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις. — ἐπεθυμοῦμεν, δηλ. αὐτοὶ τε (οἱ ἄσωτοι νέοι) καὶ ἔγώ. — οὐκ ἀν τοιαύτην γν. εἶχον..., δηλ. δὲν θὰ μὲ ἐμίσουν καὶ δὲν θὰ ἐφλυάρουν περὶ ἐμοῦ καὶ δὲν θὰ ἐψεύδοντο. — δίκην, ἀναφέρει ἐνταῦθα ἰδιωτικὴν δίκην, ἀν καὶ διμίλει περὶ τῶν κοινῶν, διότι αἱ ἰδιωτικαὶ δίκαια στενῶς συνδέοντο μετὰ τοῦ δημοσίου βίου τῶν πολιτῶν. — αἰσχράν, οἷα θὰ ἦτο ἡ δίκη ἡ διὰ σφετερισμὸν τῆς προικὸς τῶν ἀδελφῶν ἢ ἡ διὰ σφετερισμὸν τῆς περιουσίας τοῦ ἀδελφοῦ καπτ. — εἰσαγγελλαν, αὕτη ἀνεφέρετο εἰς προδεσίαν καὶ εἰς ἄλλα μεγάλα ἔγκλήματα βλάπτοντα τὴν πολιτείαν. — οὐδεὶς... γεγενημένην, οἱ Ἀθηναῖοι ήσαν πολὺ φιλόδικοι διὰ τοῦτο τὸν ἀπέχηται τις τῶν δικαστηρίων εἴτε ὡς κατήγορος εἴτε ὡς κατηγορούμενος ἦτο ἐπανιετόν.

§ 13.

Πρὸς... τὰς στρ. = ὡς πρὸς τὰς... — τοῖνυν = δέ. — τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους = τοὺς πολεμικούς. — οἶον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ πόλει = πῶς προσφέρομαι, πῶς ἔχπληρω τὸ καθῆκόν μου πρὸς τὴν πατρίδα. — βοηθεῖν, ὡς ὑποχρ. νοητέα ἡ αἰτιατκ. ὑμᾶς· βοηθῶ = σπεύδω πρὸς βοήθειαν. — κατειλεγμένος = ἐν δικαιογραφίᾳ μένος ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ καταλόγῳ. — ἐππεύνειν, καθαρῶς τελικὸν πρ. — ἵνα ἐππεύνω. — ἀναβάντων, μετχ. ἐνδοτκ. — ἀναβαίνω ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκίμαστος = κατατάσσομαι εἰς τὸ ἐπιπλόν ἀγενούς (προηγουμένης) δοκιμασίας. — ἡγούμενος, μετχ. αἰτλγκ. — τὸ πλῆθος = οἱ πολλοί, διαδέσ. — ἀδεια = ἀσφάλεια.

Τὴν συμμ. ἐποιήσασθε πρὸς B., αὕτη ἐγένετο τῷ 395 π. X. — Ἀλίαρτον, πόλιν ἐν Βοιωτίᾳ εἰς ταύτην ἐσπευσαν οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τὸν Θρασύδουλον πρὸς βοήθειαν τῶν Θηραίων, μεθ' ὧν εἶχον συμμαχήσει πρὸς πόλεμον κατὰ τῶν Λακεδ. — Ορθοβού-

λου, οὗτος ἦτο φύλαρχος τῆς φυλῆς τοῦ Μαντιθέου, δηλ. τῆς Ἀκαμαντίδος ὡς τοιοῦτος εἶχε τὸν κατάλογὸν τῶν στρατευσίμων ἐπίπεδων τῆς φυλῆς του. — ἀσφάλειαν εἶναι, διότι τὸ ἐπιπλόν τῶν Λακεδ. δὲν ἦτο ἀξιον λόγου καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἐπιπλόν τῶν Ἀθην. οὐδένα διέτρεχε κίνδυνον. — τοῖς δ' ὅπλιταις κίνδυνον, διότι ἡ φάλαγξ τῶν Λακεδ., πρὸς ὃν θὰ ἐπολέμουν οἱ ὑπὸ τὸν Θρασύδ. ὅπλιται, ἦτο λιχυρά. — ἀδοκίμαστων, πρὸς τοῦ καταταχθῆ τις εἰς τὸ ἐπιπλόν ἐδοκιμάζετο προηγουμένως, ἀν ἦτο ἴκανὸς κατὰ τὸ σῶμα καὶ ἀν ἐγνώριζε νὰ μεταχειρίζηται τοὺς ἵππους. — παρὰ τὸν γόμον, τὸν κελεύοντα «έάν τις ἀδοκίμαστος ἐπιπεύῃ, ἀτιμον εἶναι». — προσελθῶν, δηλ. ἐν Ἀθήναις πρὸς τὴν ἐκστρατείας. — ἐκ τοῦ καταλόγου, δηλ. τῶν ἐπιπλέων.

§ 14.

Συλλεγέντων... τῶν δημοτῶν = ὅτε συνηθροίσθησαν οἱ συνδημόται μου (πρὸς τοῦ δημάρχου πρὸς ἐπιθεώρησιν). — ἔξοδος = ἐκστρατεία. — εἰδὼς, μετχ. αἰτλγκ. — ὄντας... ἀποροῦντας, μετχ. κατηγρατκ. ἐκ τοῦ εἰδώς. — προσθύμους, δηλ. εἰς τὸν πόλεμον. — ἔφοδοια = τὰ κατὰ τὴν πορείαν ἔξοδα τῆς διατροφῆς. — οἱ ἔχοντες = οἱ εὔποροι. — οἱ ἀπόδως διακείμενοι = οἱ ἀποροι. — αὐτὸς = ἔγώ διδοῖς. — δυοῖν ἀνδροῖν, τίνος πτώσεως; — ὡς... κεντημένος = διότι εἶχον...

Τῶν δημοτῶν, ἐννοοῦνται οἱ δημόται τοῦ δήμου Θορικοῦ, εἰς δὲν ἀνήκε καὶ δι Μαντίθεος. Οἱ δημόται ἐκάστου δήμου δημοῦ ἐστρατεύοντο, τοὺς δὲ καταλόγους τῶν ὑποχρεουμένων πρὸς στρατείαν δημιοῦτῶν κατέγραφον οἱ δημάρχοι. — τῆς ἔξεδου, δηλ. τῆς εἰς Ἀλίαρτον. — ἔφοδοιαν, ἡ πολιτεία παρεῖχεν εἰς ἔκαστον τῶν στρατευομένων καθ' ἑκάστην δύο δόσιοὺς μισθὸν καὶ δύο σιτηρέσιον· ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἐπήρχονται εἰς ἀπόρους ἀνθρώπους· διὰ τοῦτο οὕτος ἐτύγχανον χρηματικῆς βοήθειας παρ' εὐπόρων συνδημοτῶν των. — ἀνάβητε, δηλ. ὅμητες, οἱ δύο συνδημόται μου, οἵτινες ἐτύχετε παρ' ἐμοῦ χρηματικῆς βοήθειας.

§ 15.

Εἰς Κόρινθον = εἰς τὴν χώραν τῆς Κορίνθου. — γενομένης... προειδότων, μετχ. χρονκ. — ἀναδύομαι = ἀποσύρομαι τῆς μάχης, κ. κοσμα-λύσιον λογοι. "Επδ. δεκάτη

ἀρνοῦμαι νὰ πολεμήσω. — τῆς πρώτης (δηλ. τάξεως)=ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ. — δυστυχησάσης (=ἡτηθείσης)... ἀποδανόντων, μετχ. ἐνδοτκ. — ἀναχωρῶ=ὑποχωρῶ, ἀποχωρῶ (ἀπὸ τῆς μάχης). — σεμνὸς=ὑπερήφανος, καυχηματίας. — διειδίξω τινὲς δειλίαν=κατηγορῶ τινα ὡς δειλόν.

Μετὰ ταῦτα, δηλ. κατὰ τὸ θέρος του 394 π. Χ.—εἰς Κόρινθον ἔξόδου γεν., οἱ Ἀθην. ἀπέστειλαν τοῖς σύμμαχοις (Κορίνθιοι, Θηβαῖοις, Ἀργείοις κλπ., συνησπισμένοις κατὰ τῶν Λακεδ.) 6000 δυλίτας καὶ 600 ἵππεις ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν του Θρασύδουλου. Κατὰ τὴν μάχην δὲ τὴν συγκροτηθεῖσαν παρὰ τὴν Νεμέαν (τῷ 394) ἡτηθησαν ὑπὸ τῶν Λακεδ. οἱ συνησπισμένοι σύμμαχοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὑπέστησαν μεγάλας ἀπωλείας. — διτὶ δεήσει κινδυνεύειν, διότι οἱ Λακεδ. καὶ οἱ σύμμαχοί των, πρὸς εὖς θὺ ἐπολέμουν οἱ Ἀθην., ἥσαν ἴσχυρότεροι. — τῆς ἡμετέρας φυλῆς, δηλ. τῆς Ἀκαμαντίδος. — τοῦ σεμνοῦ Σιειριᾶς, ἐννοεῖται ὁ Θρασύδουλος ὃ ἐκ τοῦ δήμου Σιειρίας τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, ὃ καταλύσας τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα καὶ ἀποκαταστήσας τὴν δημοκρατίαν τῷ 403 π. Χ.

§ 16.

Ἐν Κορίνθῳ; (§ 15 «εἰς Κόρινθον»).—κατειλημμένων ... ἐμβαλόντος, αἱ μετχ. αὐταὶ προσδιορίζουσι αἰτιολγκ. τὴν χρονικ. μετχ. ψηφισαμένων. — ἐν Κορίνθῳ χωρίων πατ... φοβουμένων ἀπάντων..., ἀς ἀποδοθῇ, ὡσεὶ ἦτο: ἐν Κορίνθῳ χωρίων ἴσχ. κατειλημμένων, ὅστε..., Ἀγησιλάου δ' εἰς τὴν Β. ἐμβαλόντος ἐψηφίσαντο οἱ ἄρχοντες ἀποχωρέσαι τάξεις, αἴτινες βοηθήσουσι· φοβουμένων δ' ἀπάντων... — παριένται = νὰ περάσωσι (τὸν Ἰσθμὸν). — οἱ ἄρχοντες = οἱ στρατηγοί. — ἀποχωρέζω=ἀποσπῶ. — τάξεις, ἐνταῦθα=φυλάς· ὡς καὶ κατέρω τάξιν=φυλήν. — αἴτινες βοηθήσουσι=ἴνα καταμένων, μετχ. ἐνδοτικ. — εἰκότως=εὐλόγως. — ἀγαπητῶς=μόργις· συναπτέον τῷ σεσωσμένους (δηλ. ἡμᾶς) = ἐν φι μόλις καὶ μετὰ βίας (=μετὰ πόνου καὶ μόχθου) ἡμεῖς εἴχομεν σωθῆ. — τὸν ταξίαρχον = τὸν ταξίαρχον τῆς φυλῆς μου. — ἀκληρωτὶ = ἀνευ κλήρου.

Κατειλημμένων, οἱ συνησπισμένοι σύμμαχοι (Κορίνθιοι, Θηβαῖοι, Ἀθηναῖοι: κλπ.) εἰχον καταλάβει δχυράς θέσεις ἐν τῷ Ἰσθμῷ, ἵνα

ἐμποδίσωσι τοὺς Λακεδ. νὰ διαδῶσι διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ ἔνωθῶσι μετὰ τοῦ ἐκ τῆς Ἀσίας ἀνακληθέντος καὶ ἡδη προχωροῦντος κατὰ τῆς Βοιωτίας Ἀγησιλάου. — ἀποχωρίσαι, δηλ. ἀπὸ τοῦ κυρίου σώματος του στρατοῦ, ὅπερ ἐν τοῖς κατειλημμένοις χωρίοις ἡδύνατο νὰ ἐλαττωθῇ ἀνευ κινδύνου. — αἴτινες βοηθήσουσι, αἱ τάξεις αὗται θὰ ἐσπεύδουν εἰς βοήθειαν τῶν ἐν Βοιωτίᾳ συμμάχων, αἴτινες ἔμελον ν' ἀγωνισθῶσι κατὰ τοῦ Ἀγησιλάου. — ὀλίγῳ πρότερον, δηλ. κατὰ τὴν γενομένην παρὰ τὴν Νεμέαν μάχην. — τὸν ταξίαρχον, δι ταξίαρχος, ἐννοεῖται, ὥφειλε μόνον ν' ἀναγγείλῃ τοῖς στρατηγοῖς ταξίαρχοις ἥσαν 10, εἰς ἐξ ἑκάστης φυλῆς, ἡγούμενος ἕκαστος τῶν ὅπλιτῶν τῆς φυλῆς του ἥσαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν στρατηγῶν. — ἀκληρωτὶ, διότι ἐν ἐπικινδύνοις ἐπιχειρήσεσιν αἱ φυλαὶ, αἴτινες ἐπρεπε νὰ ἐκστρατεύσωσιν, ὥριζοντο διὰ κλήρου. — τὴν ἡμετέραν τ. πέμπειν, ή ἐπιθυμία αὕτη του Μαντιθ. δὲν ἐξεπληρώθη, διότι εἶγι γνωστὸν ὅτι οὗτος δὲν μετέσχε τῆς ἐν Κορωνείᾳ μάχης.

§ 17.

Τοῖς τὰ μέν...=τοῖς ἀξιοῦσι μὲν τὰ τῆς πόλεως πράττειν, ἀποδιδράσουσι δὲ ἐκ τῶν κινδύνων. — πράττω τὰ τῆς πόλεως = ἀναμειγνύομαι εἰς τὰ πολιτικά, λαμβάνω μέρος εἰς τὰ δημόσια, εἰς τὴν διοίκησιν. — ἀποδιδράσουσι, δριστικ. ή μετχ.; — κινδυνεύειν ἐτόλμων=ἄρροντας ἐπεζήτουν τὸν κίνδυνον. — οὐ δεινὸν= ἀκίνδυνον. — εἰς κινδυνον παθίσταμαι = εἰς ἀγῶνα παθίσταμαι =; (§ 12). — βελτίων =; (§ 2 «βελτίω»). — τυγχάνω ἀπάντων τῶν δικαίων=εύρισκω τὸ πλῆρες δίκαιον μου.

Τὴν γνώμην ταύτην, διτὶ δηλ. ἀξιῶ πράττειν τὰ τῆς πόλεως καὶ ἀποδιδράσκω ἐκ τῶν κινδύνων. — τὰ προσταττόμενα, δηλ. ὑπὸ τῶν ἀρχόντων. — κινδυνεύειν ἐτόλμων, προβλ. τὰ μνημονεύθεντα ἐν § 13 καὶ § 15-16. — εἴ ποτε... παθίσταμην, ὡς νῦν. — διὰ ταῦτα, τίνα; — ἀπάντων τῶν δικαίων, ὡς ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει τῆς ἐπιδοκιμασίας μου ὡς βουλευτοῦ. — ἀνάβητε, δηλ. ὑμεῖς, οἱ μετ' ἐμοῦ συνεκστρατεύσαντες. — τούτων, δηλ. τῶν εἰρημένων ἐν § 15-16.

§ 18—19.

Τοίνυν =; (§ 13). — φρουραὶ = φυλακαι ὁχυρῶν φρουρίων. — ἀπολείπομαι = μένω δπίσω. — πώποτε = ποτὲ ἔως τώρα. — τὰς ἔξδονς ποιοῦμαι = ἔξερχομαι = ἐκστρατεύω. — ἀνακωρῶ =; (§ 15). — καίτοι =; (§ 5). — οἱ φιλοτίμως καὶ κοσμίως πολιτεύομενοι = οἱ φιλότιμοι καὶ κόσμοι πολίται. — σκοπεῖν = νὰ κρίνῃ τις. — κομῷ = τρέφω (μακράν) κόμην. — ἐπιτηδεύματα = συνήθειαι, κλίσεις. — τὸ κοινὸν τῆς πόλεως = ἡ πολιτεία. — ἀπ' ὅψεως = ἀπὸ τοῦ ἔξωτερικοῦ. — μικρὸν διαλέγομαι = ταπεινῇ τῇ φωνῇ συνδιαλέγομαι. — ἀμπέχομαι = ἐνδύομαι. — πολλὰ καγαθὰ = πολλὰ ἀγαθά. — ἐργάζομαι τινά τι = κάμνω τι εἴς τινα.

Τῶν... ἀλλων στρατ. καὶ φρουρῶν, τῶν μετὰ τὸ 394 π. Χ. — ἐν τῶν τοιούτων, τῶν ἀνωτέρω δηλ. περιγραφέντων γενναίων τρόπων τοῦ Μαντιθέου. — εἰς τις κομᾶ, μακράν κόμην ἔτρεφον ἐν Ἀθήναις ἀριστοκρατικοὶ τινες νέοι, ἐν οἷς καὶ διαλέγομαι, μιμούμενοι τοὺς Λάκωνας καὶ διὰ τοῦτο μισούμενοι ὑπὸ τῶν φανατικῶν δημοκρατικῶν. — μικρὸν διαλεγόμενοι, τὸ ἡρέμα βαδίζειν καὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ διαλέγεσθαι ἔθεωρείτο ὡς εὐπρεπὲς καὶ εὐγενές· τὸ δὲ μεγάλη τῇ φωνῇ λαλεῖν, ἵτο σημεῖον ἀγροικίας. — κοσμίως ἀμπέχόμενοι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς Λακωνιστάς, οἵτινες ἐνεδύοντο ἀμελῶς. Ῥυπαρὸς τρίβων, σανδάλια ἀπλᾶ καὶ βακτηρία ἥσαν τὰ κυριώτερα τῆς ἐνδυμασίας των.

§ 20—21.

Αἰσθάνομαι τινος (μετὰ μετχ.) = ἔννοῶ, παρατηρῶ τινα (δτι...). — ἀχθομαι τινι = ἀγανακτῶ κατά τινος. — νεώτερος = πολὺ νέος. — ἐν τῷ δήμῳ = ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. — ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων = ὑπὲρ τῶν ἰδικῶν μου ὑποθέσεων. — καὶ ἐμαυτῷ δοκῶ διαιτηθῆναι φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος = καὶ ἐγὼ δὲ τοῖος φρονῶ δτι ἔδειξα φιλοτιμίαν (φιλοδοξίαν) περισσοτέραν τοῦ πρέποντος. — ἀμα μὲν... ἀμα δὲ = ἀφ' ἐνδε μὲν... ἀφ' ἐτέρου δέ. — ἐνθυμοῦμαι τῶν προγόνων δτι... = ἀναλογίζομαι δτι οἱ πρόγονοι... — οὐδὲν = οὐδόλως. — πράττω τὰ τῆς πόλεως =; (§ 17). — τινός, ἐνν. λόγου τῇ σημασίᾳς. — ὄστε δρῶν... τις οὐκ ἀν... = ὄστε τις δρῶν οὐκ

ἀν... — ἐπαίρομαι = παρακινοῦμαι. — τι = διατί. — ἀν ἀχθοισθε = ἀχθέσεσθε.

Νεώτερος, ἀν καὶ ἐπετρέπετο ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους νὰ δμιλῇ τις πρὸ τοῦ δήμου, δμως ἀπρεπὲς ἔθεωρείτο ν. ἀγορεύωσιν οἱ παντελῶς νέοι ὄντες. — ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ πραγμ., ἵσως μετὰ τὰς συμφορὰς (§ 10) τοῦ πατρός του ἡ πειλήθη διὰ δημεύσεως ἡ περιουσία καὶ ἡ ναγκάσθη ὁ Μ. νὰ δημηγορήσῃ, δπως σώσῃ αὐτήν. — τοὺς τοιούτους μόνους, δηλ τοὺς λέγειν ἐν τῷ δήμῳ ἐπιχειροῦντας. — ταύτην τὴν γνώμην, τίνα; — οὐ γάρ ἔτεροι... ὑμεῖς, ἡ ἔννοια: σεῖς αὐτοὶ διὰ τῆς γνώμης σας (τοὺς τοιούτους... εἶναι) παρακινεῖτε τινας ν ἀναμιχθῶσι προώρως καὶ ἵσως λίαν προθύμως εἰς τὰ πολιτικά πῶς λοιπὸν θὰ ἡδύνασθε δικαίως νὰ κρίνητε δυσμενῶς περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων, ἀφ' οὗ σεῖς εἰσθε κριταὶ περὶ τούτου, τοῦ δποίου σεῖς αὐτοὶ εἰσθε αἴτιοι; Τοῦτο θὰ ἐγίνετο, ἐὰν ἀλλοι: καὶ ὅχι σεῖς — ἔκρινον τούτους.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ ΛΟΓΟΝ

Ἄντιθέτως πρὸς τὸν προηγούμενον λόγον ἐν τῷ προκειμένῳ ἔχομεν κατηγορίαν τινὰ γενομένην κατὰ τὴν δοκιμασίαν βουλευτοῦ. Ὁ Φίλων ἐκ τοῦ δήμου Ἀχαρνῶν τῆς Οἰνήδος φυλῆς εἶχε κληρωθῆ βουλευτὴς καὶ ἔμελλε νὰ δοκιμασθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων, ἀν ἥτο ἄξιος ν' ἀναλάβῃ τὸ ἄξιωμα τοῦτο. Τότε ἐνεφανίσθη διὰ τοῦ παρόντος λόγου τοῦ Λυσίου κατήγορός τις, μέλος τῆς βουλῆς τοῦ προηγουμένου ἔτους, καὶ κατηγορεῖ τοῦ Φίλωνος ὡς ἀναξίου διὰ τὸ βουλευτικὸν ἄξιωμα.

Ο λόγος ἀπηγγέλθη μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας, πιθανῶς τῷ 398 π. Χ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ ΛΟΓΟΝ

§ 1—2.

Φιληνος=ένόμιζον (πρότερον).—εἰς τοῦτο τόλμης=εἰς τοσαύτην θρασύτητα.—ἐθελῆσαι=τολμῆσαι.—ἐλθεῖν εἰς ὑμᾶς=νὰ ἐμφαγισθῇ πρὸ ὑμῶν.—ἐν τι τολμηρός ἐστι =ἐν τι τολμᾶ.—τὰ βέλτιστα=τὰ συμφορώτατα.—βουλεύσειν=συμβουλεύσειν.—ἔνεστιν ἐν τῷ δρῳ=κελεύει δ ὅρκος.—ἀποφαίνω=φανερώνω, δεικνύω.—οἱ λαχόντες=οἱ διὰ κλήρου ἐκλεχθέντες.—ἀνεπιτήδειος =ἀνάξιος.—βουλεύω =; (I, § 8).—Ιδίᾳ ἔχθρα=προσωπικὴ ἔχθρα.—μεταπορεύομαι =μετέρχομαι =ἐπιδιώκω νὰ ἐκδικήσω.—τὸ δύνασθαι =ἡ δύναμις, ἡ ἴκανότης.—(τὸ) εἰωθέναι =ἡ συνήθεια.—ἐν ὑμῖν=εἰς ὑμᾶς (§ 1).—ἐπαλρομαι=; (I, § 21).—πιστεύω τινὶ =; (I, § 2).—τοῖς ὅρκοις =τῷ δρῳ.—
ἔμμενω=μένω σταθερός.

Δοκιμασθησόμενον, περὶ τῆς δοκιμασίας βλ. εἰσαγ. εἰς τὸν ὑπὲρ Μαντιθέου λόγον ἐν σελ. 57.

§ 3—4.

Οὐκ ἀπὸ ζητησ παρασκευῆς ἔγώ τε... ναὶ οὗτος... =δὲν εἴμαι ἔγὼ οὕτω παρεσκευασμένος (ἴκανὸς) ν' ἀποδείξω τί πρᾶγμα εἴναι οὔτος, καθὼς ἥτο (ἴκανὸς) οὔτος νὰ διαπράξῃ τὰς κακὰς αὐτοῦ πράξεις.—ἐλλειπω=παραλείπω.—τῷ λόγῳ=ἐν τῷ λόγῳ.—οὐκ ἀν δίκαιος εἴη οὗτος...=οὐ δίκαιον ἐσται τοῦτον...—δι,ι=εἴ τι.—ἐκ τούτων =διὰ τοῦτο.—ἐνδεῶς =ἐλλειπῶς.—διὰ τὴν περὶ αὐτὸν κακίαν=διὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.—εἰρηνῶς ἀν εἴην=ἔρω.—ἀποφῆναι, τοῦ ἀποφαίνω=; (§ 2).—ἐξ ὕν... =λαμβάνοντες ἀφορμὰς ἐκ τούτων, τὰ δόποια... —ὑπολείπω =παραλείπω.—περὶ ὕν...=δι' ὅσα...—σκέψασθαι =κρίναι.

Γνώσεσθε, δηλ. ἐκ τοῦ ἐμοῦ λόγου καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ Φίλωνος.—**ἀπειράν**, δηλ. περὶ τὸ λέγειν.—**μεῖξω**, τίνων;

§ 5—6.

Βουλεύω—;(§ 2).—**περὶ ἡμῶν**=**ὑπὲρ ἡμῶν**=πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων ἡμῶν.—**πρὸς τῷ εἶναι**=ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι.—**τὰ διαφέροντα**=αἱ διαφοραί.—**εὖ τε πράττειν...** καὶ ἀνεπιτηδείως (=κακῶς [δηλ. πράττειν])=ἐὰν εὐτυχῇ...ἢ δυστυχῇ.—**διὰ τὸ ἀναγκ...**=**διὰ τὸ ἡγεῖσθαι εἶναι ἀναγκαῖον σφίσιν αὐτοῖς μετέχειν**.—**τὸ μέρος**=τὸ προσῆκον μέρος.—**καὶ τῶν ἀγαθῶν, νοητέα καὶ ἐνταῦθα πρὸ τῆς γεν. ἢ αἰτιατκ. τὸ μέρος.**—**φύσει πολῖται**=γνήσιοι πολῖται.—**χρῶμαι γνώμη**=φρονῶ. —**τὰ ἐπιτήδεια**=τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα.—**ὅτι φρίδιος ἀν...**=**ὅτι φρίδιος ἔλθοιεν ἀν ἐπὶ τῷ...** κέρδος παρέντες τό...—**φρίδιος =εὐκόλως, ἐλαχρῆ τῇ συγειδήσει.**—**ἔρχομαι ἐπὶ τὸ κέρδος =ἐπιδιώκω** (ἐπιζητῶ) τὸ κέρδος.—**παρέντες =ἀφήσαντες κατὰ μέρος, παρακμελήσαντες.**—**οὐσία**; (πρόβλ. I, § 10).

Ἐγὼ γάρ, αἰτιολογεῖ τὸν ἐν § 2 διέσχυρισμὸν τοῦ δήτορος, ὅτι οὗτος αἰσθάνεται ἕαυτὸν ὑπόχρεων νὰ κατηγορήσῃ τὸν Φίλωνα ὡς ἀνάξιον διὰ τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα.—**τούτου**, δηλ. τοῦ εἶναι πολίτας.—**τούτοις**, δηλ. τοῖς ἐπιθυμοῦσιν εἶναι πολίταις.

§ 7.

Περὶ πλείονος ποιοῦματ τι = περισσότερον φροντίζω περὶ τίνος. —**κρείττον**=συμφορώτερον. —**διάγω τὸν βίον**=ζῶ. —**πολιτης**=συμπολίτης. —**κινδυνεύω**=ριψοκινδυνεύω.

§ 8—9.

Ἐκκηρούτω=διὰ προκηρύξεως ἐκδιώκω, ἔξορίζω.—**τέως**=ἐπὶ τινα χρόνον.—**ἀγρός**=**ἔξοχικὴ οἰκία**.—**ὑπερορία** (**γῆ**)=ἡ ἐκτὸς τῶν δρίων χώρα, ἡ ἀλλοδαπή.—**οἷος τ' εἰμί**=δύναμαι.—**συσκευάζομαι τὰ ἐμαυτοῦ**=έτοιμάζω τὰ πράγματά μου, τὰς ἀποσκευάς μου πρὸς ἀναχώρησιν.—**ἔξοικῶ**=μετοικῶ, μεταναστεύω.—**κατατίθημι μετοίκιον**=καταβάλλω, πληρώνω ὡς μέτοικος φόρον. —**ἐπὶ προστάτου οἰκῶ**=κατοικῶ ὑπὸ τὴν προστασίαν

προστάτου.—**μετοικῶ**=ζῶ ὡς μέτοικος.—**τοίνυν, ἐνταῦθα**=προσέτι. —**μεταβάλλομαι**=ἀλλάσσω πολιτικὰ φρονήματα.—**ἐν οἷς ἔπραττον**=ἐν ταῖς πράξεσιν, ἐν ταῖς ἐπιχειρήσεσιν αὐτῶν.—**ἐπὶ κατεργασμένοις**=μετὰ τὴν ἔκτελεσιν τῆς πράξεως, μετὰ τὴν νίκην τῶν ἀπὸ Φυλῆς.—**ἔλθεῖν**=**ἐπανελθεῖν**.—**κατεργασάμενός τι=ἀφ'** οὐ ἔκτελέσῃ τι.—**κοινὴ πολιτεία**=δημοκρατία (ἥς ἀπὸ κοινοῦ μετέχουσι πάντες οἱ πολίται).—**οὐδὲ δύσιν δον**=καὶ οὐδαμοῦ.—**τάξαι**=ἴνα δρίσητε τὴν ἐν τῷ στρατῷ θέσιν του.

Ἡ συμφορά, ἡ κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἐν Αἰγαῖς ποταμοῖς πανωλεθρία τῶν Ἀθηναίων καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ἀρχὴ τῶν τριάκοντα. —**οἱ ἀπὸ Φυλῆς**, οἱ περὶ τὸν Θρασύδουλον φυγάδες (διλ. ἐν σελ. 60). —**οἱ μὲν εἰς τὸ δστιν**, δηλ. οἱ φρονοῦντες τὰ τῶν τριάκοντα. —**οἱ δὲ εἰς τὸν Π.**, οἱ φρονοῦντες τὰ τῶν δημοκρατικῶν φυγάδων. —**Ὀρωπός**, πόλις ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας· αὕτη τὸ πάλαι (πρὸ τοῦ 411) ἦτο ὑποτελής τοῖς Ἀθηναίοις, τότε δέ, καθ' ὃν χρόνον μετώφησεν ἐκεῖσε δ Φίλων, ὥλιγχορεῖτο κατεχομένη ὑπὸ Βοιωτῶν. —**μετοίκιον** ἔκαλετο δ φόρος, δηλ. ἐπλήρωνον οἱ ὡς μέτοικοι ζῶντες ἐν τινι πόλει· ἐν Ἀθήναις ἦτο 12 δραχμ. κατ' ἔτος. —**ἐπὶ προστάτου**, δ προστάτης ἀντεπροσώπευε τὸν ἐστερημένον παντὸς δικαίου μέτοικον ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν πολιτείαν.—**παρ'** ἐκείνοις, δηλ. τοῖς Ὀρωπίοις. —**ἐνιοὶ τινες τῶν π.**, ἐννοοῦνται οἱ φίλοι τῆς ὥλιγχορχίας. —**συγκατελθεῖν**, δηλ. τοῖς φυγάσι, τοῖς δημοκρατικοῖς. —**οὐμῖν**, τοῖς Ἀθηναίοις, τοῖς στρατηγοῖς.

§ 10—11.

Τί ποιεῖται ἀρά γε. —**ἐποίησεν ἀν** (**ἡμᾶς**)=θὰ ἔκαμνεν εἰς τῆς. —**πράττοντας** (**οὐτως**) ὡς μὴ ἐβούλμενά γε=ἐὰν διεκείμεθα σύτως, ὡς βέβαια δὲν ἥθελομεν=ἐὰν ἐδυστυχοῦμεν. —**ἐκούσιον, κτηριον**. —**γνώμη**=ἐκ προαιρέσεως, ἐκουσίως. —**ἐπιβούλη**=κακὴ προαιρεσία. —**καθέστηκε**=ὑπάρχει, ἐπικρατεῖ. —**ἔθιμον**=ἔθιμον. —**τῶν αὐτῶν ἀδ.**, γενκ. τῆς αἰτίας εἰς τὸ δργίζεσθαι καὶ εἰς τὸ συγγνώμην ἔχειν. —**μάλιστα**=σφόδρα. —**μάλιστα**=εὐκολώτατα. —**ἀδύνατος τῷ σώματι**=σωματικῶς ἀνίκανος, ἀσθενής. —**Διὰ συμφορᾶς** **Ιδίας**, ὡς ἀσθένειαν, πενίαν κ.τ.τ.—**τοῦτο, τί;**

§ 12 — 14.

Ταλαιπωρῶ = ὑποφέρω ταλαιπωρίας, κακοπαθῶ. — **οὐδότα** =; (**§ 6**). — **λειτουργῶ** = ὑπηρετῶ τὴν πολιτείαν. — **δυνατός**, κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὰ χρήματα. — **ἀπεκχάνομαι τινι** = μισοῦμαι ὅπε τινος. — **οὐ τι** = οὐδόλως. — **οἱ ἔτεροι** = ἡ μία ἐκ τῶν δύο (πολιτῶν) μερίδων. — **τοῖς γενομένοις** = **τοῖς μείνασι**. — **ώς** = πρός. — **συγκατέρχομαι τινι** = ἐπανέρχομαι μετά τινος (ἐκ τῆς ἔξορίας). — **καὶ ταῦτα** = καὶ μάλιστα. — **περίεστι** = ὑπολείπεται. — **μετέσχε τῶν αὐτῶν πραγμάτων τούτῳ** = ἐπραξεν ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ αὐτὰ τούτῳ, δηλ. ἔμεινεν οὐδέτερον. — **λαμβάνω τὴν πόλιν** = ἀναλαμβάνω τὴν διοίκησιν τῆς πόλεως. — **ώς οὖν φένει...** δηλα, ἀντικρ. τοῦ ἀκούσατε. — **ἐπὶ προστάτου οἰκῶ** =; (**§ 9**). — **τιθεμαι τὰ δπλα** = τάσσομαι εἰς μάχην.

Λειτουργεῖν, διὰ τῆς παροχῆς δπλων καὶ χρηματικῶν βοηθειῶν (**§ 15**). — **ἀποδείξω**, διὰ μαρτύρων (**§ 14**). — **ἀμφοτέρους**, τούς τ' ἔξ ἀστεως καὶ τοὺς ἐκ Πειραιῶς. — **φυγάς... γενόμενος**, πρβλ. **§ 8**. — **πρῶτον**, τοῦτο ὑπαδηλοὶ δτι βραδύτερον θὰ προσκαλέσῃ καὶ ἄλλους περὶ ἄλλων μάρτυρας.

§ 15 — 16.

Τῷ σώματι = προσωπικῶς συναπτέον τῷ βοηθῆσαι· βοηθῶ =; (**I, § 13**). — **ἐπιγενομένην** = αἰφνιδίως ἐπελθοῦσαν. — **ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων** = ἐκ τῆς περιουσίας του. — **ἐπαγγειλάμενος αὐτὸς** = ἔξ ἴδιας προαιρέσεως ἡ μετχ. κατ' ὀνομαστ. ὧς εἰ προηγείτο ἀντὶ τοῦ «ὑπολείπεται αὐτῷ λέγειν» τὸ «ἴσως ἔρειν». — **εἰσενεγεῖν...** ἡ δπλίσαι, ὥφειλεν δ ῥήτωρ κατὰ τὸ κατέστιη νὰ εἶπῃ εἰσήνεγκεν... ἡ δπλίσεν ἀλλὰ μετέβαλεν ἔξ εἰδικοῦ τὸν λόγον εἰς ἀπαρεμφάτους ἔξαρτωμένας ἐκ τοῦ λέγειν. — **τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον** = δημητρί, ἡ δημοκρατία. — **δημοτῶν** =; (**πρβλ. I, § 15 «συλλεγέντων τῶν δημοτῶν»**). — **ῶσπερ**, ἐνν. **ἔποιησαν**. — **ἔγγιγνεται** = **ἔξεστι** = εἰναι δυνατόν. — **ἡδη** = τώρα, ἀμέσως. — **παρελθόντι** = **ἔπειδαν παρέλθω παρέρχομαι ἐνθάδε** = ἀναβαίνω εἰς τὸ βῆμα τοῦτο.

Υοιερον, δηλ. μετὰ τὴν ἀγρύπνειν μου. — **οὐν ἔξέσται...**, διότι ἐν τῇ δοκιμασίᾳ εἰς τοὺς διαδίκους δὲν ἐπετρέπετο δευτερολογία

— κάλει, ἀποτείνεται πρὸς τὸν κήρυκα. — **Ἄχαρνεύς**, ὁ κάτοικος τῶν Ἀχαρνῶν (σήμερον Μενιδίου), μεγάλου καὶ εὐπόρου δήμου τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς.

§ 17 — 18.

“**Οπος=πῶς**. — **κατάστασις** = πολιτικὴ κατάστασις. — **παρεσκευάσατο=διενοήθη**. — **τοτέ μέν...** τοτέ δὲ = ἄλλοτε μέν... ἄλλοτε δέ. — **ἔτεροις ἡγούμενος** = ὡς δδηγὸς ἄλλων. — **κατέμεναν** = ἔμειναν διάρκειας (τ. ἔ. καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐμφυλίων ταραχῶν). — **ἔχοντες...** δητες, ἡ α' τροπική, ἡ β' αἰτιολγκ. τοῦ κατέμεναν. — **περὶ πλείονος ποιοῦμαι** =; (**§ 7**). — **δι' αὐτὸν τούτο** = ἀκριδῶς διὰ τοῦτο. — **ἐπεξέρχομαι τινα** = καταγγέλλω, καταδίωκω τινὰ, καταμαρτυρῶ τινος.

‘**Ἐτέροις**, Ωρωποῖς καὶ Βοιωτοῖς. — **ἐν τοῖς δήμοις**, ἡ Ἀττικὴ ἤτο διηρημένη ἀπὸ τοῦ Κλεισθένους εἰς 10 φυλὰς καὶ 100 δήμους. ‘**Ο ἀριθμὸς τῶν τελευταίων βαθμιαίως γνένθη** εἰς 174, ὃν 10 ἀνηκον εἰς τὸ ἄστυ. ‘**Ενταῦθα νοσῦνται οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς (164) δῆμοι**.

§ 19.

‘**Ἀφελόμενον**, ἡ **εἶχον=ἀφελόμενον** ἐκείνους ταῦτα, ἡ **εἶχον**. — **δοκιμάζομαι** = ἐπιδοκιμάζομαι, ἐγκρίνομαι βουλευτής. — **καν=καὶ ἔαν**. — **δστισσοῦν = δστισδήποτε**. — **παραγίγνομαι** = παρουσιάζομαι. — **ἡγούματι τι μέγα εἶναι=ἀποδίδω** εἰς τι μεγάλην σημασίαν. — **ὑπερομισῶ=μισῶ** ὑπερβαλλόντως. — **παρ** “**ἔαντων=ἐκ τῆς περιουσίας των** — **τούτων ἀφ.** τὰ ὑπάρχοντα, παρατηρητέα ἡ μετὰ γενκ. καὶ αἰτ. σύνταξις τοῦ ἀφαιρεῖσθαι προηγουμένως πῶς συνετάχθη τοῦτο;

Τῶν ἀδικηθέντων, ὑπὸ τίνος; — **μέγα αὐτὸν ἡγήσασθε**, διότι οἱ μέλλοντες νῦν νὰ προσέλθωσι μάρτυρες ἡσαν πολὺ γέροντες.

§ 20.

Τοινυν =; (**§ 9**). — **διτι = διατί**. — **διαφερόντως=διαφόρως**, ἄλλως. — **γιγνώσκειν=κείνειν**. — **οἱ οἰκεῖοι=οἱ συγγενεῖς**. — **τοιαῦτα**, δηλ. οἱ οἰκεῖοι γιγνώσκουσι περὶ αὐτοῦ. — **ἡμάρ**

τηιο αὐτῷ = εἰχε πραχθῆ ἀμάρτημα ὑπ' αὐτοῦ. — δίκαιον εἶναι (τοῦτον), προσωπ. σύνταξις: (δίκαιος ἐστι ἀποδοκιμασθῆναι). — παρήσω = ; (§ 6 «παρέντες»). — ἐξ ὧν δέ... = τεκμαίρομένοις δὲ ὑμῖν ἐκ τούτων, ἢ τελευτ. τὸν βίον διεπράξατο, δάδιον ἐστι γνῶναι... — τεκμαίρομαι = συμπεραίνω. — διαπράττομαι τι = ποιῶ τι. — περὶ αὐτὴν = εἰς αὐτὴν.

§ 21—23.

* Ήπιστησεν, ἀρ. τοῦ ἀπιστῶ = δὲν ἔχω ἐμπιστοσύνην, δὲν ἐμπιστεύομαι. — τούτῳ ἔαυτὴν ἐπιτρέψαι = γὰρ παραδοθῇ εἰς αὐτὸν (ὅπως θάψῃ αὐτὴν). — οὐδὲν προσήκουσα = ἀν καὶ οὐδόλως ἡτο συγγενής. — εἰς ταφὴν = πρὸς ἐνταφιασμόν. — τρεῖς μνᾶς ἀργυρίου = 300 δραχμᾶς ἀργυρᾶς. — ὅντα = ἄν καὶ ἡτο. — ἀρά = ἀρά γε δέν. — διὰ τὸ προσήκειν = διὰ τὴν συγγένειαν. — τὰ δέοντα = τὰ καθῆκόν του. — ποιήσαντα ἀν = διὰ ποιήσειν ἀν. — πέφυκα (μετ' ἀπρμφ.) = εἰμαι ἐκ φύσεως τοιοῦτος, ὥστε νά... — μάλιστα ἀνέχομαι = μεγίστην ὑπομονὴν δειχνύω. — διὰ τὸ δοκιμάζειν = διὰ τὸ κρίνειν. — ἔλεγχος = αὐστηρὰ ἔξέτασις. — ἐνόμιζε τοῦτο... = ἐνόμιζε τοῦτον φέρειν ἀν ἀπὸ ἔαυτῆς καὶ τεθνεώσης. — φέρω ἀπό τυνος = ληστεύων τινὰ ὠφελοῦμαι ἀπ' αὐτοῦ. — τεθνεὼς = νεκρός. — ἀμαρτάνω περὶ = ἀμαρτάνω εἰς. — ἀναγκαῖοι = συγγενεῖς. — γε = πολλῷ μᾶλλον.

* Εαυτὴν ἐπιτρέψαι, ἡ δυσπιστία αὕτη ἡτο μέγιστον ὅνειδος διὰ τὸν υἱόν· διότι: ἡ νομιζομένη ταφὴ τῶν γονέων ἐθεωρεῖτο ώς τὸ πρώτιστον καθῆκον τῶν τέκνων. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ παράλειψις τῆς ἔκτελέσεως τοῦ καθήκοντος τούτου ἐλαμβάνετο ὑπ' ὅψιν ἐν τῇ δοκιμασίᾳ τῶν ἀρχόντων καὶ ἀπεδοκιμάζετο ἔκεινος, ὅστις δὲν ἐμερίμνησε διὰ τὴν ταφὴν τῶν γονέων. — εἰ μήτηρ, ἡ πρότασις ἀρχεται, ώς δεικνύει τὸ πέφυκε, γενικῶς, στρέφεται ὅμως διὰ τοῦ ἐνόμιζε εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. — τὰ γιγνόμενα, δηλ. ὑπὸ τῶν παιδῶν. — καὶ ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν, ἡ λήστευσις τοῦ νεκροῦ θὰ ἐγίνετο, διότι δ. Φ. δὲν θὰ ἐδαπάνα διὰ τὴν ταφὴν τὰ χρήματα, ἢ θὰ ἐλάμβανε· ἡ δὲ φράσις ἀπὸ νεκροῦ φέρειν ἡτο παροιμιώδης λεγομένη ἐπὶ τυμβωρύχων καὶ τῶν δμοίων τούτοις αἰσχροκερδῶν ἀνθρώπων. — καὶ ταῦτα, ὥσπερ τίνα ἄλλα;

Εἰς τὸν κατά Φίλωνος λόγον

77

§ 24—25.

Τι βουληθέντες = τί βουλδμενοι = ἔνεκα τίνος, διατί. — ἀδικῶ περὶ τινα = ἀδικῶ τινα. — τοιγάρτοι = διὰ τοῦτο ἀκριβῶς. — ὥσπερ τότε κακόν, δηλ. φανερὸν ἐποίησε. — ὕστερον τῶν ἔργων = μετὰ τὰς (ἀγαθὰς) πράξεις. — πᾶσι = κατὰ τὴν κρίσιν πάντων. — τὰς κάριτας = τὰς προσηκούσας κάριτας, τὴν προσήκουσαν ἀμαρτήν. — ἀποδιδόναι, δηλ. ἐκάστιφ. — ἥδη — ἥδη, τὸ α' = πρότερον, τὸ δὲ β' = εὐθύς, ἀπὸ τώρα. — τετιμησεται = θὰ εἴναι τετιμημένος (θὰ λάβῃ δηλ. τὸ τιμητικὸν ἀξιωμα τοῦ βουλευτοῦ). — ἀπαντας, δηλ. τοὺς τε πονηροὺς καὶ τοὺς χρηστούς. — κίνδυνος, δηλ. ἐστι. — δμοίως, δηλ. ἔαυτοῖς. — ἐπιτηδεύματα = πράξεις. — τῶν αὐτῶν εἶναι = διὰ εἰναῖς: ίδιον τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων. — ἀμνημονῶ = οὐ μέμνημαι, οὐ τιμῶ.

(Ωσπερ) τότε, πότε;

§ 26.

Ταῖς ἐσχάταις ζημίαις = ταῖς αὐστηροτάταις ποιναῖς. — οὐχ δπως = οὐ μόνον οὐ. — παρασκευάζεται = ; (§ 17 «παρεσκευάσατο»). — μεγίστη ἀτιμία = στέρησις ἀπάντων τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ταῖς ἐσχάταις, δηλ. δημεύσει τῆς οὐσίας, ἀτιμία, ἀειφυγία, θανάτῳ.

§ 27—28.

Τὸ μὴ παραγενέσθαι = ἡ ἀπουσία (του ἐκ τοῦ ἀστεως). — νόμος ἀν ἔκειτο = θὰ ὑπῆρχε νόμος. — περὶ αὐτοῦ, δηλ. τοῦ ἰδικήματος. — διαρρήδην = ἥρτως, σαφῶς. — γνώσεσθαι = ; (§ 20 «γιγνώσκειν»). — ὁρτωρ = πολιτικός. — ἐνθυμοῦμαι = διαγοοῦμαι. — οὐ γάρ ἀν... ἐτέθη νόμος, δηλ. εἰ νομοθέτης ἤλπισεν ἀμαρτήσεσθαι... — δήπον = βεβαίως. — λείπω τὴν τάξιν (ἐν τῇ μάχῃ) = λιποτακτῶ. — εἰς τοῦτο, δηλ. εἰς κίνδυνον. — ὁς ἀδικοῦντος, δηλ. αὐτοῦ (τοῦ λιπόντος τὴν τάξιν). — σφόδρα γ' ἀν, δηλ. ἐιέθη νόμος = βεβαιότατα θὰ ἐνομοθετεῖτο.

Νόμος ἀν ἔκειτο, δ νόμος τοῦ Σόλωνος, καθ' ὃν πᾶς Ἀθηναῖος

ῶφειλεν ἐν στάσει νὰ μετέχῃ αὐτῆς καὶ νὰ μὴ μένῃ οὐδέτερος, φαίνεται δτι κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Λυσίου εἶχε περιέλθει εἰς ἀχρηστίαν.—οὐ γὰρ ἀν δήπου κτλ., η ἔννοια: ἐὰν δ νομοθέτης παρεδέχετο δτι ἡτο δυνατὸν νὰ διαπραχθῇ τοιούτῳ ἔγκλημα, βεβαίως δὲν θὰ παρέλειπε νὰ γράψῃ νόμον διὰ τὸ ἔγκλημα αὐτό, ἀφ' οὐ ἔγραψε νόμον διὰλλα ἀδικήματα ἡτον ἀσήμαντα.—έτερον, δηλ. τοὺς πολίτας.—(εὗ) τις, δηλ. ἄνθρωπος η νομοθέτης.

§ 29—30.

Εἰνδιώσεις; (I, § 16).—ἐπιτιμῶ τινι=ψέγω, κατακρίνω τινά. —οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἔαντοῖς=ὑπὲρ τὸ προσῆκον ἔαντοῖς. —ἀξίως τῆς πόλεως= ὡφ' ἀπήγει τὴν ἀξιοπρέπεια τῆς πόλεως.—γέ... γέ, δ α'=πραγματικῶς, δ β'=τούλαχιστον.—δι' δ, τι ποτὲ =διατὶ ἀρά γε.—τοὺς ἄγ... = τοὺς γιγνομένους ἀγαθοὺς ἀνδρας. —περὶ τὴν πόλιν=εἰς τὴν πόλιν.—τῶν γεγενημένων, δηλ. ἀγαθῶν ἢ κακῶν ἀνδρῶν. —τῶν γενησομένων, δηλ. ἀγαθῶν ἢ κακῶν ἀνδρῶν.—προσθυμῶνται, δηλ. οἱ πολίται.—ἐκ παρασκευῆς=ἐκ προθέσεως.—μηδὲ ἵξ ἐνδε=ἐκ μηδενός.

Οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἔαντοῖς, διότι ὡς ξένοι δὲν ὑπεχρεούντο βεβαίως εἰς διατὰς καὶ οἰας οἱ ἀστοὶ εἰσφορὰς ἐν πολέμῳ.—ἐπιμήσατε, διὰ τῆς ἀπονομῆς τῆς *Ισοτελείας* ίσοτελεῖς δὲ γινόμενοι οἱ μέτοικοι ἀπηλλάσσοντο τοῦ μετοικίου καὶ ἀνευ προστάτου ἐν τοῖς δικαστηρίοις αὐτοὶ ἡγωνίζοντο ὑπὲρ τῶν ἰδίων πραγμάτων καὶ εἴχον τὸ δικαίωμα τῆς ἔγκτήσεως γῆς καὶ οἰκίας.—τῇ παρούσῃ ἀτιμίᾳ, δηλ. τῇ ἀποδοκιμασίᾳ.—ἀμφότερα ταῦτα, δηλ. τὸ τιμᾶν τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἀτιμάζειν τοὺς κακούς.

§ 31.

Απόρρητα=μυστικαὶ ἀποφάσεις τῆς βουλῆς (μυστικὰ τοῦ κράτους).—τὰ προειδημένα=τὰ ἐνώπιον τῶν πολιτῶν παρηγγελμένα διὰ τοῦ δρκού.—πρότερον, ἀρσενικ. γένους.—τῶν κατεργασαμένων, δηλ. τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ συμφερόντων (πρβλ. § 9).—σωσάντων, δηλ. τὴν κοινὴν πολιτείαν.—σχέτλιον =ἀτοπον. —περὶ οὐδενὸς ἥγονοιας τινα = οὐδόλως λαμβάνω ὅπ' ὅψιν τινά.

Ποιων . . . δρκων, ἔννοει τὸν βουλευτικὸν δρκον, περὶ οὐ ίδε § 1.—τοὺς παιδίους θεούς, παρὰ τὸν δρκον, δν εἰχε δώσει ὡς ἔφηδος: «ἀμυνῶ ὑπὲρ ιερῶν». — κρ. τι βουλεῦσαι περὶ τῆς π., διότι ὁ βουλευτικὸς δρκος ἐκέλευε «τὰ βέλτιστα βουλεύσειν τῇ πόλει» (§ 1).—οὐδὲ ἐλευθερῶσαι τὴν π. ἐβουλήθη, ἐν φεγγενένος δρκοισθῆ ὡς ἔφηδος: «ἄν τις ἀναιρῇ τοὺς θεσμοὺς τοὺς ιδρυμένους, ἀμυνῶ καὶ μόνος καὶ μετὰ πάντων».

§ 32—33.

Παρασκευάζονται=; (§ 17).—δεῖσθαι ὑμῶν, δηλ. δοκιμάσαι τοῦτον.—πεῖσαι, δηλ. μὴ κατηγορεῖν αὐτοῦ.—τὰ δὲ ἀθλα αὐτῇ η πολιτεία ἔκειτο = τὰ δὲ βραβεῖα, τὰ δρπῖα ἤσαν προτεθειμένα, ἡτο αὐτὸ τὸ πολίτευμα. — ης, δηλ. βουλῆς. — τυχεῖν = μετασχεῖν.—οὐ μετὸν αὐτῷ=ἐν ᾧ δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ μετάσχῃ ταῦτης. — ἀλλων γε κατεργασαμένων=ἐπειδὴ ἀλλοι βεβαίως ἐπετέλεσαν τὸ ἔργον (δηλ. τὴν σωτηρίαν τῆς βουλῆς καὶ τῆς πατρίδος).—μὴ τυχών=ει μὴ μετάσχοι (τῆς βουλῆς). — ἀτιμάσετε=; (§ 29 «τῇ παρούσῃ ἀτιμίᾳ»). — ἀπεστέρησε, δηλ. τῆς βουλῆς. — οὐληρωσόμενος=ἴνα διὰ κλήρου μετάσχῃ τῆς βουλῆς.—καὶ τότε=οὕτω καὶ τότε.—διαμαχούμενος περὶ αὐτῆς =ἴνα ἀγωνισθῇ ὑπὲρ αὐτῆς (τῆς βουλῆς). — καταστῆναι μεθ' ὑμῶν = θέσθαι τὰ ὅπλα μεθ' ὑμῶν = νὰ παραταχθῇ μεθ' ὑμῶν.

(*Ορῶ*) τινας, ἔννοει τοὺς συνηγόρους τοῦ Φίλωνος.

§ 34.

Μοι, ποιητικ. αἴτιον τοῦ εἰρήσθαι· διατὶ κατὰ δοτι.;—αὐτοὺς =χρ' ἔαυτῶν (δηλ. οἰκοθεν καὶ ἀνευ τῆς ἰδικῆς μου κατηγορίας). συναπτιέον τῷ γνώσεσθαι. — δρποῖοι τινες κτλ., πρὸ τούτου νογτέον τό: ἐνθυμηθέντας.—αὐτοὶ=ύμεις αὐτοῖ. — ἐπιτηδεύματα =; (§ 25).—καινὰ=νέα, ἀγνωστα τῇ ἡμετέρᾳ πόλει.—ἀλλότρια =ζένα, ἀσυμβίβαστα.

Τὰ συμφέροντα τῇ πόλει, ταῦτα εἰναι η ἀποδοκιμασία τοῦ Φίλωνος.—πάσης δημ. ἀλλότρια, διότι η δημοκρατία ἀπαιτεῖ νὰ θύσιαν δ πολίτης τὰ ἴδια συμφέροντα εἰς τὰ κοινά.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ

Ο λόγος οὗτος δὲν εἶναι ἀπολογία ἀνθρώπου κατηγορουμένου διὰ πατάλυσιν δημοκρατίας—ώς λέγει ἡ ἐπιγραφὴ «Δήμου καταλύσεως ἀπολογία», ἡ οὐχὶ ὁρθῶς τεθεῖσα ὑπὸ τῶν παλαιῶν γραμματικῶν,—, ἀλλ' εἶναι ἀπολογία γενομένη ἐν δοκιμασίᾳ τινὶ ὑπὸ τινος ἔκλεχθέντος διά τινα ἀρχήν.

Ο δῆταρ τοῦ προκειμένου λόγου—ἄγνωστος τὸ ὄνομα—κατὰ τοὺς χρόνους τῶν τριάκοντα δὲν εἶχε φύγει, ἀλλ' εἶχε μείνει ἐν Ἀθήναις χωρὶς νὰ μετάσχῃ τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἢ λάβῃ ἀξιώματι τοῦ ὑπὸ αὐτοὺς ἢ πράξη τι ἀξιόμεμπτον. Τὴν διαμονὴν του δ' ὅμως ταύτην ἐν Ἀθήναις θεωρήσαντες ὑποπτον τρεῖς συκοφάνται, δὲ Ἐπιγένης, δὲ Δημοφάνης καὶ δὲ Κλεισθένης (§ 25), κατηγόρησαν αὐτοῦ, καθ' ὃν χρόνον ἐδοκιμάζετο, ὅτι ὑπῆρχεν εὔνοις πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῶν τριάκοντα καὶ ὅτι μετέσχε τῶν κακουργημάτων ἐκείνων πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἀπαγγέλλει ὁ δῆταρ ἐνώπιον τῶν ἥλιαστῶν τὸν παρόντα λόγον, διὸ Ἄλσιάς ἔγραψε χάριν αὐτοῦ.

Ο λόγος ἀπηγγέλθη εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας, πιθανῶς πρὸ τοῦ τέλους τοῦ 403 π. Χ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ

§ 1—2.

Συγγράμμην ἔχω τινὶ=συγγράψοι καὶ τινὶ=συγχωρῷ τινα.—δργίζεσθαι, ἐκ τοῦ συγγράμμην ἔχω.—θαυμάζω τινδε=ἀπορῶ, ἐκπλήττομαι διὰ τινα.—θαυμάζω, εἰ... ζητοῦσι=θαυμάζω, δτι (αἰτλγκ.)... ζητοῦσι.—τῶν οἰκείων, δηλ. ἀμαρτημάτων.—ειδότες=ἀν καὶ γνωρίζουσι.—οἰνοται, οἱ κατήγοροι.—ἔμοῦ κατηγορημέναι=δτι ἔχουσιν ἀναφέρει (ἀπαριθμήσει) ἐν τῇ κατ' ἔμοι κατήγορίᾳ.—ἀδύνατος λέγειν=ἀνίκανος, ἀδέξιος δῆταρ.—πολλοστὸν=ἐλάχιστον.—ώς ἐμοὶ τι προσῆκον, αἰτ. ἀπόλυτος=ώς εἰ προσῆκεν ἐμοὶ τι=ώς ἐάν τι (τῶν ὑπὸ ἐκείνων πεπραγμένων) εἰλεῖ σχέσιν πρὸς ἐμέ, ως ἐάν ἐπράχθη ὑπὸ ἐμοῦ.—ποιοῦται τοὺς λόγους = λέγουσι=ἀγορεύουσι, διμιλοῦσι.—δντα, μετκ. παρατκ.—δ βέλτιστος=δ ἀριστος, δ χρηστότατος.—μείνας=εὶ ἔμεινεν.

Τοιούτων λόγων, οὖς οἱ κατήγοροι μου προσφάτως εἴπον.—τῶν γεγενημένων, δηλ. κακῶν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν τριάκοντα.—τοῖς ἐν ἀστει μείνασι, δηλ. ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν τριάκοντα.—περὶ ἀπάντων ήμῶν, δηλ. τῶν ἐν ἀστει μεινάντων.—τὴν γνώμην ταύτην ἔχειν, δηλ. δργίζεσθαι.—περὶ αὐτῶν, δηλ. τῶν πεπραγμένων ὑπὸ ἐκείνων (τῶν τριάκοντα).—δντα, δηλ. ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν τριάκοντα.—οἱ ἐν Πειραιᾶς, οὕτω καλούνται οἱ περὶ τὸν Θρασύδουλον δημοκρατικοὶ (πρβλ. I, § 4 «τοὺς ἀπὸ Φυλῆς»).

§ 3—4.

Εἰς αἰτίαν καθίστημι τινα=κατηγορῶ, καταγγέλλω τινά.—μάλιστα=εὐκολώτατα.—χρηματίζομαι=λαμβάνω χρήματα.—ὑμέτερον, δηλ. ἔργον ἔστι.—δξ ἵσου=ἀμερολήπτως (χωρὶς δηλ.

νὰ κάμνητε διάκρισιν μεταξύ τῶν μεινάντων ἐν ἀστεῖ καὶ τῶν ἐν Πειραιῶς). — μεταδίδωμί τινι τῆς πολιτείας = καθιστῷ τινα μέτοχον τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. — τὰ καθεστηκόντα πράγματα = ; (I, § 3). — συμμάχους = φίλους, διπλούς. — ἀποφαίνω = ἀποδεικνύω. — πολλὰ κάγαντα εἰργασμένος τὴν πόλιν, παρατηρήτα ἡ μετὰ διπλῆς αἰτ. σύνταξις τοῦ ἐργάζεσθαι (πρβλ. I, § 19 «πολλὰ κάγαντα ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι»). — γοῦν = τούλαχιστον. — τοὺς εὖ πεποιηκότας, δηλ. διπλᾶς εὖ ποιῶ τινα = ;

Μάλιστα χρηματίζοντο, καθ' ὅσον οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες ὡς φιλήσυχοι καὶ ἀπράγμονες ἔξηγόραζον τὴν ἡρυχίαν των δίδοντες χρήματα εἰς τοὺς συκοφάντας. — οὔτω, δηλ. εἰ τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἐξ ἵσου μεταδιδοῦτε τῆς πολιτείας. — πλείστους συμμάχους, διότι τότε καὶ εἰ ἄλλας πολιτικὰς ἰδέας ἔχοντες θὰ στέρεψι τὸ παρὸν πολίτευμα. — ταῦτα, δηλ. τὰ πολιτικὰ δικαιώματα.

§ 5—6.

Τεκμήριον = ; (I, § 11). — ιδίᾳ = κατ' ἴδειαν, ὡς ἀτομον (χωρὶς δηλ. νὰ μὲ περιλάβωσιν οἱ κατήγοροι μετ' ἄλλων). — οὐκ ἀν ἐμοῦ κατηγόρουν = δὲν θὰ ἀπέδιδον εἰς ἐμὲ ἐν τῇ κατηγορίᾳ. — ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων ἐκείνους = διὰ τὰς πράξεις ἐκείνων (δηλ. τῶν τριάκοντα). — πρὸς ἐκείνους = κατ' ἐκείνων (τίνων). — ὑπὲρ τούτων = διὰ τούτους, ἐξ αἰτίας τούτων (τίνων). — καμίζουμαι τι παρά τινος = λαμβάνω τι παρά τινος. — εἰκότως = ; (II, § 29). — ἀν τυγχάνειν, ἐκ τοῦ οὐχ ἥγοντο. — τυγχάνω δινείδοντας καὶ διαβολῆς = δινειδίζομαι καὶ διαβάλλομαι. — ἵκανοι . . . καὶ νομίζοντες, κτυρμ. τοῦ οἱ ἔχθροι = οἱ ἔχθροι εἰναι ἀρκετοὶ καὶ τῆς γνώμης δτι . . . κινθίστομεν ἐν ταῖς διαβολαῖς = διαβάλλομαι.

Τεκμήριον, δηλ. τῇδε ἀνθρ. τητός μου. — τιμωρεῖσθαι, διὰ τῶν δικαιοστῶν. — καὶ τὸν μηδὲν καὶ πόνον εἰργασμένους, ἐπομένως νομίζουσιν δτι καὶ ἐμὲ ἀθῷων δντα δύνανται νὰ διαβάλλωσι διὰ τῆς καινῆς ἀγχυκτήτειας καὶ νὰ κατατρέψωσιν. — τιμὴν ἡ κάρδιν, τὸ μὲν α' δηλοὶ πραγματικὸν καὶ παρὸν κέρδος, ἀξίωμα, τὸ δὲ β' ἐπιτυλαττόμενον καὶ μέλλον, ὃτε δτα ποτέ τις κινδυνεύσῃ διὰ τῆς χάριτος νὰ σωθῇ. — μ. γ. κέρδος νομίζοντες εἰναι τοὺς . . . διατί;

§ 7.

Διδάσκω τινὰ = διηγοῦμαι, ἀναπτύσσω εἰς τινα. — οὖς = τινας. — προσήκει τινὰ (μετ' ἀπρμφ.) = ἀρμόζει εἰς τινα νά..., συμφέρον ἔχει τις νὰ... — ὁς . . . οὐδέν μοι προσήκον, δηλ. ἔστι = ὁς . . . οὐδέν (= οὐδόλως) μοι προσήκει. — κακόνους = δυσμενής, ἔχθρος. — τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον = ; (II, § 15).

Γνώσεοθε, τί;

§ 8—9.

· Εὐθυμοῦμαι = σκέπτομαι. — φύσει = ἐκ φύσεως, ἐκ γενετῆς. — πολιτεία = πολίτευμα. — προθυμοῦμαι = δεικνύω προθυμίαν, προσπαθῶ. — καθίστημι = ἔδρυω. — οὐκ ἐλάχιστον μέρος = κατὰ μέγιστον μέρος. — ἐν ὑμῖν ἔστι = ἐξ ὑμῶν ἔξαρταται. — ὁς πλεῖστοι = δοσον τὸ δυνατὸν πλεῖστοι. — τὰ παρόντα νυνὶ πράγματα = τὸ ισχὺον νῦν δημοκρατικὸν πολίτευμα. — οὐ χαλεπῶς = ὁρδίως. — προστάντες = ἀρχηγοί. — δοσάμις μετεβάλοντο = ποσάκις μετεβλήθησαν (κατὰ τὰ πολιτικὰ φρονήματα). — δὴ = ὡς γνωστόν. — οὐ, συναπτέον τῷ κατέστησαν . . ., συγκατῆλθον . . . ἔγενοντο. — δημαγωγὸς = δ τὸν δῆμον ἄγων, δήτωρ φατριαστικός. — περὶ τούτων = ἐνεκα τούτων (δηλ. τῶν ἀμαρτημάτων). — δεισαντες, τοῦ δ. δέδοικα ἡ δέδια = φοβοῦμαι. — συγκατῆλθον = δοσοῦ ἐπανῆλθον. — τῶν τιγάκοντα ἔγενοντο = διπήρεξαν μέλη τῆς κυβερνήσεως τῶν τριάκοντα. — εἰσὶ . . . οἵτινες = εἰσὶ τινες, οἱ = τινές. — τῶν ἀπογραφαμένων Ἐλευσίνας, βραχυλογία ἀντι: τῶν τιγάκοντα μετοικησιν = ἐκ τῶν καταγραφέντων ἵνα μετοικήσωσιν εἰς Ἐλευσίνα. — τοὺς μεθ' αὐτῷ τῶν = τοὺς (πρώην) ἔταιρους αὐτῶν (εὑρισκομένους ἡδη ἐν Ἐλευσίνῃ).

Καὶ ταῦτα, τίνα; — ἀμφοτέρων τῶν πολιτειῶν, τῆς τῶν τετρακοσίων (ἐν ἔτει 411 π. Χ.) καὶ τῆς τῶν τριάκοντα (ἐν ἔτει 404 π. Χ.). — Φρύνιχος, στρατηγὸς καὶ δημαγωγός, ἀντίπαλος τοῦ Ἀλκιδιάδου καὶ διπλῆς τῶν τετρακοσίων. — Πεισανδρός, δεινὸς δημαγωγός, διπλῆς τῶν τετρακοσίων. — τὴν προτέραν διηγαρχίαν, τὴν τῶν τετρακοσίων (ἐν ἔτει 411 π. Χ.). — ἔνιοι, ἐννοεῖ τὸν Θηραριμένην καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ. — ἐκείνους, τίνας; — τῶν Ἐλευσ. ἀπογραφαμένων, νοοῦνται ἐκεῖνοι τῶν ἐν ἀστει, οἵτινες, ἀν καὶ ἐγγράφως ἥσαν διποχρεωμένοι νὰ μετάσχωσι τῆς εἰς Ἐλευσίνα

μετοικήσεως τῶν τριάκοντα, ἔμειναν ἐν Ἀθήναις καὶ βραδύτερον συνεῆλθον μετὰ τῶν δημοκρατικῶν, ἵνα πολιορκήσωσιν ἐν Ἐλευσίνι τοὺς πρόηνταίρους τῶν.

§ 10 – 11.

Οὕκουν=λοιπὸν δέν. — **διαφορά**=φιλονικία, ἔρις. — περὶ τῶν **ἰδίᾳ συμφερόντων ἑκάστῳ**=περὶ τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων ἑκάστου. — **ἐκ τούτων**=κατὰ ταῦτα· ἐπειγεῖται διὰ τῶν μεταποιησίας... **ζητοῦντας**. — **τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων**=ὅτε τὰ πράγματα (τῆς πολιτείας) μετεβλήθησαν=ὅτε τὸ πολίτευμα μετεβλήθη. — **ἄτιμος**=ἐστερημένος τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. — **εὐθύνας δεδωκότες**=διότι είχον δώσει εὐθύνας (ἀνεπαρκεῖς). — **ἀπεστερημένοι... κεχρημένοι**, καὶ εἰς τὰς μετατάξεις ὑπονοεῖται τὸ **ἡσαν**. — **τὰ δύτα**=ἡ περιουσία. — **χρῶμαι συμφορᾶ**=περιπίπτω εἰς συμφοράν. — **προσήκειν αὐτοῖς**, τὸ ἀπρόμφ. ἐκ τοῦ **ἡγοῦμαι**=ὅτι αὐτοὶ είχον συμφέρον. — **διφείλεται δὲ αὐτοῖς**=καὶ οἱς διφείλεται. — **δίδωμι δίκην τινὸς**=τιμωροῦμαι διὰ τοῦ. — **ἀποδέχομαι**=παραδέχομαι, πιστεύω. — **πράττω τὰ τῆς πόλεως**=πολιτεύομαι. — **φάσκωσι**=διισχυρίζωνται.

Αἱ διαφοραί, τῶν πολιτῶν. — **ἐν τῇ δημοκρατίᾳ**, δηλ. τῇ πρὸ τῶν τριάκοντα. — **οὐτως**, δηλ. εἰς **σκοποῖτε καὶ ζητοῖτε**. — περὶ **αὐτῶν**, τῶν πολιτῶν ὡς πρὸς τὰ πολιτικά των φρονήματα. — **εὐθύνας δεδωκότες**, πάντες οἱ ἀρχαγότες ἀρχήν τινα ὥφειλον ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὴν κατάθεσιν ταύτης νὰ δώσωσιν εὐθύνας (=λογοδοσίαν) ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς τῶν 10 λογιστῶν. — **τῶν... ἀπεστερημένοι**, διὰ προστίμων ἢ δημεύσεων. — **συμφορᾶ τοιαύτῃ**, γοεῖται τιμωρία διὰ πολιτικὰ ἀμαρτήματα (ὡς ἔξορία).

§ 12 – 13.

Οὔτ' ιδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ=οὔτε ἐν τῷ ~~ἰδιωτικῷ~~ βίῳ οὔτε ἐν τῷ δημοσίῳ. — **ἀνθ' ἡστινος**=ἔνεκα τῆς δποίας, ~~τῶν παρόντων κακῶν~~=**τῶν κακῶν** (=συμφορῶν), ἀ παρῆν μοι (τότε). — **ἔτερα πράγματα**=ἔτέρα πολιτεία=μεταβολὴ πολιτείας. — **τριηραρχῶ**=εἶμαι τριήραρχος, δηλ. ἔξοπλίζω τριήρη εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου. — **τᾶλλα λελειτούργημα**=τὰς ἄλλας λειτουργίας (=δημοσίας ὑποχρεώσεις) ἔχω ἐκτελέσει. — **καίτοι**=καὶ βέβαια. — **διὰ τοῦτο**,

Εἰς τὴν δήμου καταλύσεως ἀπολογίαν

85

προεξαγγέλλει τὴν ἐπομένην τελικ. πρότασιν: Ἰνα καὶ βελτίων κτλ.—**δαπανῶματι τι**=ἔξοδεύω τι ἐκ τῶν ἰδικῶν μου. — **βελτίων**, ὡς β'. δρος τῆς συγκρίσεως γοητέος: ἦ εἴ μη πλείω... ἀδαπανώμην. — **συμφορά**, ἐνταῦθα=κατηγορία. — **ἀμεινον ἀγωνίζομαι**=δικάζομαι ὑπὸ εὐνοϊκωτέρους δρους. — **τῷ πλήθει**=; (§ 7). — **καθίστημι εἰς τὰς τιμᾶς**=διορίζω εἰς τὰ τιμητικὰ ἀξιώματα. — **ταύτην**=**τοῦτο** (δηλ. τὸ πλεῖστα κακά υμᾶς εἰσιγάσθαι). — **πίστιν**=ἔχέγγυον πίστεως, ἀστραλῇ ἐγγύησιν πίστεως.

Συμφορά, στέρησις δηλ. πολιτικῶν δικαιωμάτων ἢ στέρησις περιουσίας ἢ ἔξορία ἢ ἄλλη τις τιμωρία ἐπιβληθείσα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δι' ὀμάρτημά τι (ἰδιωτικὸν ἢ δημόσιον). — **ἐν ἑκάστῳ τῷ χερνῷ**, δηλ. κατὰ τὴν πρὸ τῶν τριάκοντα δημοκρατίαν. — **τετριηράρχημα... εἰσφοράς**, περὶ τῆς τριηραρχίας, εἰσφορᾶς καὶ ἐν γένει περὶ λειτουργιῶν ἐν Ἀθήναις βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 55. — **ἐν τῷ πολέμῳ**, δηλ. τῷ Πελοποννησιακῷ. — **τᾶλλα λελειτούργημα**, ἄλλαι λειτουργίαι πλὴν τῆς τριηραρχίας καὶ εἰσφορᾶς ἡσαν: ἡ χορηγία, ἡ γυμνασιαρχία, ἡ ἐστίασις καὶ ἡ ἀρχιθεωρία (περὶ ὧν βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 55). — **ἀν...** ἀπάντων, δηλ. τῆς ἀνταμοιβῆς, ἣν ἡλπίζον νὰ λάβω διὰ τὰς παρασχείσας ὑπὸ ἐμοῦ ὑπηρεσίας. — **ἡξιοντ**, τίνες; — **παρ** ἡμῶν, τῶν ἐν ἀστει.

§ 14.

Τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην =; (πρβλ. § 9 «τῶν τριάκοντα ἐγένοντο»). — **ἢ** = εἰ δὲ μῆ. — **παρέρχομαι**=ἀναβαίνω εἰς τὸ βῆμα. — **οὐ τοίνυν οὐδὲ**=πρὸς τούτους οὐδέ. — **βουλεύω**=; (I, § 8). — **καίτοι**, ἐνταῦθα=κατ' ἀκολουθίαν, λοιπόν. — **ἔξον μοι**=εἴ καὶ **ἔξην μοι**=ἐν φήτῳ δυνατὸν εἰς ἐμέ. — **τιμᾶσθαι δίκαιος είμι**=δίκαιον ἔστιν ἐμὲ τιμᾶσθαι. — **τῶν πραγμάτων**=τῆς πολιτείας μεταδίδωμι τινὶ τῆς πολιτείας =; (I, § 5).

Τούτων, τίνων; — **τιμᾶσθαι**, ἀναλαμβάνω δηλ. τὴν ἀρχήν, δι' ἣν γῦν δοκιμάζομαι. — **οἱ τότε δυνάμενοι**, δηλ. οἱ τριάκοντα. — **οὐτως**, πῶς;

§ 15 – 16.

Μηδένα ἀν ὑμῶν **μηδεμιᾶ** **κεχρησθαι συμφορᾶ**=**οὐδεὶς** ἀν ὑμῶν **οὐδεμιᾶ** **ἐκέχρητο συμφορᾶ**. **χρῶμαι συμφορᾶ**=;

(§ 11).—ἀπάγομαι=βιαίως εἰς τὸ δεσμωτήριον (ἄνευ δίκης) ἄγομαι.—εὖ πάσχω ὑπό τινος=εὐεργετοῦμαι ὑπό τινος τὸ ἐνεργτικόν—μέν, ἀνευ ἀποδόσεως=βιεβαίως.—οὐ τούννυ οὐδέ=; (§ 14).—Ἄθηναιων, συναπτέον τῷ οὐδέντα.—καταλέγω=καταγράψω.—καταδιαιτῶμαι δίαιτάν τινος=ἐνεργῶ, ὥστε νὰ ἐκδοθῇ ὅπε τῷ διαιτητῷ καταδικαστική ἀπόφασις κατά τινος.—βελτίους=καλούς

Σκέψασθαι, δηλ. ὅποῖς τίς εἰμι. — ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς, ἐννοεῖ τὴν τῶν τριάκοντα δλιγαρχίαν, ἢν καὶ ἀπλῶ δλιγαρχίαν καλεῖ εὐθὺς κατωτέρω.—τῶν ἔχθρῶν, ἐμοῦ.—οὐδεὶς τετιμωρημένος... εὖ πεπονθώς, ἢ ἐννοια: οὐδεὶς οὔτε ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου ἐτιμωρήθη οὔτε ἐκ τῶν φίλων μου εὐηργετήθη ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ κομματικούς λόγους παρὰ τὸ δίκαιον.—χαλεπὸν ἦν, διότι οἱ τριάκοντα τοὺς μὴ μετέχοντας τῆς ἀρχῆς αὐτῶν δὲν καθίστων μετόχους τῶν ωφελημάτων.—ἔξαμαρτάνειν...δάφιον, διατί; — εἰς τὸν κατάλογον, νοεῖται δὲ καθ' ὑπόδειξιν τῶν τριάκοντα ὑπὸ τοῦ Λυσανδροῦ συνταχθεῖς κατάλογος (δι μετὰ Δυσάνδρου κατάλογος), ἐν τῷ ὅποιώ ἡσαν τὰ δνόματα τῶν προγεγραμμένων (ώς δημοκρατικῶν) Ἀθηναίων.—καταδιαιτησάμενος, δικαστικὴν ἔξουσίαν ἐν Ἀθήναις εἶχον καὶ οἱ διαιτηταί· περὶ τούτων βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 51.

§ 17.

Καὶ μὲν δὴ=καὶ τῷ ὅντι, καὶ προσέτι. — πίστιν δίδωμι=δείγματα πίστεως (=ἀφοσιώσεως) παρέχω.—δστις=ἐγώ, δστις.—οὕτω πολλῆς δεδομένης ἔξουσίας=ἄν καὶ τόσῳ μεγάλῃ ἐλευθερίᾳ (τούτου, δηλ. τοῦ ἔξαμαρτάνειν) εἰχε διθῆ.—ἡ που=βιεβαίως.—παραχρῆμα=ἀμέσως.—δίδωμι δίκην=; (§ 11).—ἄλλα γὰρ τοιαύτην=ἄλλ' οὐ δώσω δίκην, τοιαύτην γὰρ...—διὰ τέλους=διαρκῶς.—τὰ ὄντα=; (§ 11).—εἰς ὑμᾶς=ὑπὲρ ὑμῶν, ὑπὲρ τῆς πόλεως.

Τότε, δηλ. ἐπὶ τῶν τριάκοντα. — νῦν, δηλ. ἐν τῇ δημοκρατίᾳ

§ 18.

Ἐξδν=ἐν φείναι δίκαιον.—τὸ πλῆθος=; —φεύγω= ἔξορίζομαι.—προθυμοῦμαι=; (§ 8).—οὐδὲ οἱ... ἄλλα οἰτινες=οὐδὲ τούτους, οἱ δποῖοι...ἄλλα τούτους, οῖτινες.—τῆς σφετέρας αὐτῶν, δταν δικήτωρ είναι τὸ αὐτὸ πρόσωπον μὲ τὸ ὑποκείμενον τῆς προ-

τάσεως, τότε ἀντὶ τῶν κτητικῶν ἀντινυμιῶν ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος τίθεται τὸ ἡμέτερος αὐτῶν, ὑμέτερος αὐτῶν, σφέτερος αὐτῶν.—τῶν πραγμάτων (τῆς πόλεως)=τῆς ἀρχῆς.—παρέλιπον=ἀφῆκαν κατὰ μέρος, δὲν κατέστρεψαν.—ὑπολείπομαι=μένω ὑπόλοιπος, σώζομαι.

Οὐκ ἀν δικαίως...μισεῖν, καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας ἔχηκολούθουν οἱ δημοκρατικοὶ νὰ μισῶσι τοὺς ἐν ἀστει μείναντας ἐν καιρῷ δλιγαρχίας, διότι οὗτοι μὲν οὐδὲν ἐπαθον, ἐκεῖνοι δὲ πολλά.—τῶν πολιτῶν, δηλ. τῶν ἐν ἀστει.

§ 19—20.

Σκοπεῖν χρὴ καὶ ἐκ τῶν δε=ἐνθυμηθῆναι χρὴ καὶ τάδε (§ 8).—οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες=; (§ 11).—ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις=πρὸς βλάβην τῶν ὑμετέρων συμφερόντων.—δωροδοκῶ=λαμβάνω δῶρα: δεκάζω=δίδω δῶρα.—οἱ δὲ=ἄλλοι δέ.—ἀφίστασαν=ἔβούλοντο ἀφίσταναι (ἀφ' ὑμῶν): ἀφίστημι=παρακινῶ (ἀναγκάζω) εἰς ἀποστασίαν.—ὑπὲρ τῶν ἡμαρτημένων ἐκείνοις=διὰ τὰ ἀμαρτήματα ἐκείνων (τίγων); .—τὸ πλῆθος=πᾶσαν τὴν πόλιν.—ἡξιον=δίκαιον ἡγοῦντο.—ἀξιον=εἰκός, δίκαιον.

—χρῆσθαι τούτοις (τοῖς πράγμασι)=νὰ ἐφαρμόζητε ταῦτα τὰ μέτρα, νὰ ἔχητε ταύτην τὴν γνώμην.—οἱς ἐκείνοις...=οἱς χρωμένους ἐκείνους...—ὅταν ἐτέρους ποιῆτε (δηλ. αὐτά), συναπτέον τῷ δίκαια ἡγεῖσθαι τὸ ἀπρμφ. ἡγεῖσθαι ἐκ τοῦ δξιόν (ἐστι).—ἄλλα... ἔχετε, ἀντὶ ἀπρμφ. (ἔχειν) ἔξαρτωμένου ἐκ τοῦ δξιόν (ἐστι) ἐτέθη προστακτ.—κατέοχομαι=ἐπανέρχομαι ἐκ τῆς γνώμην ἔχοντες.—ποιήστε=ὅτε γίθε ἔξόριστοι.—περὶ αὐτῶν=περὶ ἔξορίας.—φεύγοντες=ὅτε γίθε ἔξόριστοι.—περὶ αὐτῶν=περὶ ἔκείνων (δηλ. τῶν τριάκοντα).—ἐκ τούτων γὰρ=τοιαύτην γὰρ γνώμην ἔχοντες.—ποιήστε=ἔσεσθε αἴτιοι.—ἀνιαρδος=λυπηρός.

Ἐν τῇ πρ. δημοκρατίᾳ, δηλ. τῇ πρὸ τῶν τριάκοντα, τῇ ἀντιτιθεμένῃ πρὸς τὴν κατὰ τὸ 403 παλιγορθωθεῖσαν δημοκρατίαν.—τούτους μόνους, δηλ. τοὺς ιλέπτοντας, τοὺς δωροδοκοῦντας, καὶ τοὺς συκοφαντοῦντας.—τὰ τῶν δλιγων ἀδικήματα, οἱ δλιγοι δὲν είναι οἱ δλιγαρχίαι, ἄλλ' ἀνυιτίθεται δ ἀριθμὸς τῶν γνωστῶν καὶ δλιγων πάση τῇ πόλει.—ἄλλα τὴν αὐτὴν κατελθ. κτλ., ἢ ἔγγοια: ὅτε γίθε ἐν ἔξορίᾳ, εἶχετε τὴν γνώμην περὶ τῶν τριά-

κοντά δτι ὥφειλον οὗτοι νὰ τιμωρῶσι μόνον τοὺς ἐπὶ τῆς πρότερον δημοκρατίας ἀμαρτάνοντας καὶ οὐχὶ πάντας· καὶ γῦν ἐπανελθόντες ἐκ τῆς ἔξορίας δρεῖλετε νὰ ἔχητε τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ ὑμῶν αὐτῶν, δτι δηλ. δρεῖλετε νὰ τιμωρήτε μόνον τοὺς ἐπὶ τῆς δλιγαρχίας ἀμαρτάνοντας καὶ οὐχὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀστει μείναντας.—*τοῖς ἔχθροῖς*, δηλ. τοῖς δλιγαρχικοῖς, οἵτινες καὶ παρὰ τὴν δοθεῖσαν ἀμυνηστίαν δὲν εἰχον κατέλθει ἀκόμη.

§ 21—22.

Ἐνθυμηθῆναι, ἐνταῦθα συνετάχθη μετὰ γενικ. (τῶν γεγενημένων) ἀλλαχοῦ τὸ ἐνθυμηῖσθαι μετ' αἰτ. (§ 14). — *ἀμαρτήματα*=ἀπερισκεψίαι, λάθη.—*ἀμεινον*, συναπτέον τῷ βουλεύσασθαι.—*περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν*=περὶ τῶν ὑμετέρων συμφερόντων πρβλ. § 18 «τῆς σφετέρας αὐτῶν».—*ὅτε (=δπότε)* ἀκούοιτε=δσάκις ἡκούετε.—*τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν* (ἀλλῆλοις)=δμονοεῖν.—*κάθιστος*=ἐπάνοδος ἐκ τῆς ἔξορίας.—*ἐπειδή*, χρονικ.—*στασιάζω*=ἔριξω.—*τοὺς ἄλλους δὲ*=*τοὺς δὲ ἄλλους*.—*ἐκκηρύττω*=; (II, § 8).—*δέδια ὑπέρ τινος*=φοδοῦμαι μὴ πάθητις κακόν τι.—*ἡδη*=πλέον.—*κατιέναι*=ὅτι θὰ ἐπανέλθητε ἐκ τῆς ἔξορίας.—*δίκην λαμβάνω παρὰ τινος*=τιμωρῶ τινα· τὸ παθήτικον δίκην δίδωμι.—*πονηρία*=κακία.—*κατιέναι*, ἐνταῦθα=σωθήσεσθαι.

Μέγ. κακόν, διότι ἡτο ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐξ ἔξορίας ἐπάνοδόν σας.—*τοὺς τρισχιλίους*, δηλ. τοὺς κοινωνοὺς τῆς πολιτείας τῶν τριάκοντα.—*στασιάζοντας*, ἰδίως μετὰ τὴν ἐν τῇ Μουνιχίᾳ ἡττάν των.—*τοὺς ἄλλους δὲ πολίτας*, δηλ. πάντας πλὴν τῶν τρισχιλίων.—*ἐκκεκηρυγμένους* ἐκ τοῦ δ., ὡς ὑπόπτους εἰς τοὺς τριάκοντα· τοῦτο ἐγένετο μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Θηραμένους.—*τοὺς τριάκοντα* μὴ τὴν αὐτὴν γν. *ἔχοντας*, ἐννοεῖ τὰς ἔριδας τοῦ Κριτίου καὶ τοῦ Θηραμένους.—*πλείους δὲ δοντας τοὺς κτλ.*, κατ' ἐννοιαν: δτι σεῖς εἴχετε ἐν τῷ ἀστει μᾶλλον φίλους ἐνδιαφερομένους δι' ὑμᾶς παρὰ ἔχθρους.—*ἐκείνους*, δηλ. τοὺς ἔχθρους.

§ 23—24.

Δημοτικὸς=θερμὸς δπαδὸς τῆς δημοκρατίας.—*ἐμμένω*=μένω πιστός. —*ταύτην*=*τοῦτο* (δηλ. τὸ ἐμμένειν τοῖς δρκοῖς καὶ

ταῖς συνθήκαις).—*χαλεπὸν*=δυσάρεστον.—*τούτων*=ἢ ταῦτα· ἐπεξηγεῖται διὰ τοῦ: ἢ... πυνθάνεσθαι... αἰσθάνεσθαι. —*τῶν πραγμάτων*=τῆς διοικήσεως τῶν δημοσίων πραγμάτων.—*οὕτως διακειμένους*=τοιαύτας διαθέσεις ἔχοντας πρὸς ἀλλήλους. —*ἔγκλημα*=κατηγορία, παράπονον. —*οἱ φεύγοντες*=οἱ φυγάδες (δλιγαρχικοί).—*ἀτιμοῦμαι*=στεροῦμαι τῶν πολιτεικῶν δικαιωμάτων.—*εὐδοκιμῶ*=ἔχω καλὴν ὑπόληψιν.—*δέξαιντ'* ἀν (δηλ. οἱ φεύγοντες)=εὐχαρίστως θὰ εἴδεις πονηρίαν.—*μέγα δύναμαι*=ἔχω μεγάλην ἐπιφροήν.

Τοῖς δρκοῖς καὶ ταῖς συνθ. αἵτινες ἐγένοντο τῷ 403 μεταξὺ τῶν ἐξ ἀστεως καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς.—*τῶν ἔχθρῶν*, ἔχθροι τίνες νοοῦνται; (πρβλ. § 20 «τοῖς ἔχθροῖς»). —*αὐτοῖς*, δηλ. τοῖς ἔχθροῖς.—*τῶν ἄλλων πολιτῶν*, τῶν μὴ φευγόντων, τῶν ἐν ἀστει δητῶν.

§ 25—26.

Τῶν μετὰ τοὺς τετρακοσίους πραγμάτων=τῶν γενομένων (=τῶν συμβάντων) μετὰ τοὺς τετρακοσίους. —*εἴσεσθε*=θὰ μάθητε μέλλων τίνος δ.; —*λυσιτελῶ τινι*=ώφελῷ τινα. —*παραινῶ*=συμβουλεύω. —*ἰδίᾳ... δημοσίᾳ*=; (§ 12). —*καρποῦμαι* τὰς συμφρόδας=ώφελούμαι ἐκ τῶν συμφορῶν.—*καταψηφίζομαι τινος* ἀκρίτου θάνατον=καταδικάζω τινά εἰς θάνατον χωρὶς νὰ δικάσω αὐτόν.—*δημεύω τὴν οὐσίαν*=καθιστῶ δημοσίαν τὴν περιουσίαν τινός, πωλῶ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου τὴν περιουσίαν τινός.—*ἔξελάσαι*, ἀδρ. τοῦ ἔξελαύνω=φυγαδεύω.—*ἀτιμῶ(-δώ)*=στερῶ τῶν πολιτεικῶν δικαιωμάτων.—*ἀφίημι τινα*=δὲν καταγγέλλω τινά. —*εἰς ὑμᾶς εἰσιόντες*=παρουσιαζόμενοι (εἰς τὸ δικαστήριον) ἐνώπιον ὑμῶν κατ' ἔγοιναν=εἰσάγοντες εἰς δίκην.—*ἐπαύσαντο*, δηλ. ταῦτα ποιοῦντες.—*σιάσεις*=ἔριδες, διχόνοιαι.

Τῶν μετὰ τοὺς τετρ. πραγμάτων, ἐννοεῖ τὴν διαγωγὴν τῶν συκοφαντῶν ἐν τῇ πρὸ τῶν τριάκοντα (ἀπὸ τοῦ 411-404) δημοκρατίᾳ.—*οὕτοι*, οἱ κατήγοροι τοῦ δήτορος, οἱ κατωτέρω μημονεύσμενοι συκοφάνται Ἐπιγένης, Δημοφάνης καὶ Κλεισθένης, οἵτινες συνεδούλευον ἐκδίκησιν κατὰ τῶν ἀντιπάλων των.—*ἄ δ' ἐγὼ παραινῶ*, τὶ συνεδούλευεν δήτωρ; —*ἰδίᾳ—δημοσίᾳ*, ταῦτα ἐρμηνεύονται διὰ τῶν κατωτέρων: «ἔως τὴν μὲν πόλιν εἰς σιάσεις καὶ τὰς μεγίστας συμφρόδας κατέστησαν, αὐτοὶ δ' ἐκ πενήτων

πλούσιοι ἐγένοντο». — ἀμφοτέραις ταῖς πολ., τῇ δημοκρατίᾳ καὶ τῇ δλιγαρχίᾳ. — **ἴπεισαν**, οἱ μνημονευθέντες ἀνωτέρῳ συκοφάνται. — **τοὺς δὲ μηδὲν ἡδικ...** ἀπολλύναι, οἱ συκοφάνται τοὺς ἀθόους — ἔπειδὴ οὗτοι πεποιθότες εἰς τὴν ἀθωτήτα των δὲν ἥθελον νὰ δίδωσι χρήματα — κατέστρεφον θανατοῦντες αὐτοὺς ἢ δημεύοντες τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἢ ἐπιβάλλοντες αὐτοῖς φυγὴν καὶ στεροῦντες αὐτοὺς τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

§ 27.

Καταδέχομαι τοὺς φεύγοντας = δέχομαι πάλιν εἰς τὴν πατρίδα τοὺς φυγάδας. — **ἄτιμος** =; (§ 11). — **ἐπίτιμος** = ὁ ἔχων τὰ πολιτικά του δικαιώματα· τὸν ἄτιμον ἐπίτιμον ποιῶ = εἰς τὸν ἐστεμένον τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἀποδίδω αὐτὰ (τὰ πολιτικά του δικαιώματα). — **τοῖς ἀλλοις** = τοῖς λοιποῖς (πολίταις). — **τελευτῶντες** = ἐπὶ τέλους. — **εἰκνιτιῶς** =; (§ 6). — **διὰ τοὺς μὲν...** = διὰ μὲν τοὺς. — **οἵς (=επεὶ τούτοις)** οὐδὲ ἀπαξ... = ἐπεὶ πειθομένοις ὑμῖν τούτοις οὐδὲ ἀπαξ ἐλυσιτέλησε (τὸ πειθεσθαι αὐτοῖς) = ἀφ' οὐ οὐδὲ ἀπαξ ὠφελήθητε πειθόμενοι εἰς αὐτούς.

Οὐτως διετέθητε, δηλ. ὑπὸ τῶν τοιωτῶν συκοφαντῶν. — **τοῖς δὲ ἀλλοις**, ἐννοοῦνται οἱ μὴ ὄντες ἐν τοῖς φυγάσι καὶ τοῖς ἀτίμοις. — **τοὺς δρᾶς**. ἐν τῇ δλιγαρχίᾳ, δηλ. τῶν τετρακοσίων (ἐν ἔτει 411). — **ῆδη**, μετὰ τὰ παθήματα τῆς τελευταίας δεκαετίας. — **δις**, δηλ. τῷ 411 καὶ 404 π. X.

§ 28.

Τῷ ὑμετέρῳ πλήθει =; (§ 7). — **διακελεύομαι τινι** = συμβουλεύω, προτρέπω τινά. — **ταύτην** = τεῦτο (δηλ. τὸ ἐμμένειν τοῖς δρκοῖς καὶ ταῖς συνθήκαις). — **φυλακὴ** = δχύρωμα. — **ὑπὲρ τῶν παρεληλυθτῶν**, δηλ. κακῶν, ἐγκλημάτων ἢ ὑπὲρ =; (πρόλ. § 5 «ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων»). — **ἀδεια** = ἀφοία, ἀσφάλεια, ἀτιμωρησία. — **ποιήσειν**, ἔχαρτ. ἐν τοῦ νοούμενου ἔλεγον· ὡς ὑποχρ. τοῦ ἀπρμφ. νοητέον τὸ: **τοῦτο** (δηλ. τὸ ἐμμένειν τοῖς δρκοῖς καὶ ταῖς συνθήκαις). — **ποιῶ τινι ἀδειαν** = παρέχω εἰς τινα... — **πολιτεία**, ἐνταῦθα = δημοκρατία. — **παραμεῖναι ἀν** = **παραμενεῖν**. — **οἵς = τούτοις δέ**. — **δι᾽ ἐτέρους** = ἐξ αἰτίας ἄλλων, τῇ ἐνεργείᾳ ἄλλων.

Τῶν ἐκ Πειραιῶς, πρόλ. § 2. — οἱ μεγίστην δόξαν ἔχοντες καὶ..., νοοῦνται δ Θρασύβουλος, δ Ἀνυτος καὶ δ Ἄρχινος. — **οὕτω**, ἐὰν δηλ. ἐμμέγωσι τοῖς ὄρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις. — **τούτοις**, δηλ. τοῖς κατηγόροις. — **δι᾽ ἐτέρους**, νοοῦνται οἱ ἐκ Πειραιῶς.

§ 29—30.

Θαυμάζω τινδες =; (§ 1). — **εἴασε**, ἀέρ. τίνος δ.; — **τῶν τριάκοντα γενέσθαι** =; (πρόλ. § 9 «τῶν τριάκοντα ἐγένοντο»). — **δρκοντες** = εἰ καὶ ἥσκον. — **οὐδεμιᾶς**, δηλ. ἀρχῆς. — **εὐθύνη** = λογοδοσία. — **ποιῶ ὑποψίαν** = διεγείρω δυσπιστίαν. — **καταγγέλλω** = κηρύττω. — **διὰ τούτους δέ**, μετάβασις ἐξ ἀναφορικοῦ λόγου (οἱ) εἰς δεικτικὸν (ἥς καὶ ἐν § 11 «δφειλεται δὲ αὐτοῖς»). — **πιστος** = δύσπιστος, φιλύποπτος.

Όποιοι τινες, δηλ. ἀγαθοί: ἐν § 12-17 ὠμίλησεν δ ῥήτωρ περὶ ἑαυτοῦ ποιος ὑπῆρξε καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν δλιγαρχίᾳ. — **τούτων**, δηλ. τῶν συκοφαντῶν. — **δημοκρατίας οὖσης**, ἐν ἡ «παραχρῆμα δίκην διδόσασιν οἱ ἐξαμαρτάνοντες» (§ 17). — **ἐκεῖνοις**, δηλ. τοῖς τριάκοντα. — **ταχέως** ἐν πενήτων πλούσιοι γεγ., ἢ ἐκ πενήτων ταχεῖα μεταβολὴ εἰς πλουσίους ἦτο μισητή, διότι: «οὐδεὶς πλούσιε ταχέως δίκαιος ὄν». — **εὐθύνην διδόσασι**, πρόλ. § 11 «εὐθύνας δεδωκότες». — **πόλεμον**, κατ' ἀθέων πολιτῶν. — **τοῖς "Ἐλλησι**, δηλ. τοῖς συμμάχοις ἡμῶν.

§ 31—32.

Οὐδὲν = οὐδόλως. — **πλήν** = εἰ μή, παρὰ μόνον. — **ῶν περ οὗτοι**, δηλ. ἐπιθυμοῦσι. — **καὶ δημοκρατίας**, δηλ. οὐσης. — **τῶν αὐτῶν**, δηλ. ἐπιθυμοῦσι. — **χρῆναι = δι τις** ἔχουσι καθῆκον. — **ὑμῶν δέ**, δηλ. **ἀξιον** θαυμάζειν. — **δίκην δίδωμι** =; (§ 17). — **τὰ σφέτερα αὐτῶν = τὰ ἕαυτῶν** (χρήματα). πρόλ. § 18 «τῆς σφετέρας αὐτῶν».

Ἐκεῖνοι, οἱ τριάκοντα. — **οὗτοι**, οἱ κατηγόροι. — **μὴ διδόντες**, δηλ. τοῖς συκοφάνταις.

§ 33—34.

Δέξαιντι ἀν =; (§ 24). — **δι᾽ ἄλλους** =; (§ 29 «δι᾽ ἐτέρους»). — **ἔξειναι = δι τις** ἐπιτρέπεται. — **ἐπιλύσεσθαι (= ἐπιλυθήσεσθαι)** =

ὅτι θὰ χάσωσι τὴν δύναμίν των, ὅτι δὲν θὰ ἔχωσι πλέον ισχύν. — μεῖζον δυνήσεσθαι = δτι θ' ἀποκτήσωσι δύναμιν (ἐπιρροήν) μεγαλυτέραν (τῆς τῶν συκοφαντῶν). — διὰ τὸ αὐτὸν = διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. — ἐμποδὼν εἰσιν = ἐμποδίζουσι, ἀντιπράττουσι. — λανθάνειν, δηλ. τοιοῦτοι ὄντες. — μὴ δοκοῦντες = ἐὰν μὴ δοκῶσι (τοῖς πολίταις). — τὰ μὲν... τὰ δὲ = ἐν μέρει μὲν... ἐν μέρει δὲ.

Διὰ τὸν ἐκ Πειραιῶς, ἐφ' ὧν ὡς ισχυρῶν ἐρείδονται. — δι' ἄλλους, καὶ τοῦτο καὶ τὰ κατωτέρω «δι' ἑτέρους» καὶ «δι' ἄλλων» ἀναφέρονται ἵδια εἰς τὸν ἔξι ἀστεως. — τούτους, τὸν συκοφάντας. — ἐκείνους, τὸν ἑτέρους (τὸν σώσαντας ὑμᾶς). — διὰ τὸ αὐτόν, δηλ. διὰ τὸν φόδον μὴ χάσωσι τὴν δύναμίν των. — δρᾶτε... ἀκούετε, τοῦτο.

§ 35.

Πρὸς πάντας τὸν πολίτας = ὡς πρὸς ὅλους τὸν πολίτας. — ὑμᾶς, ὑποκρι. τοῦ ἐμμένειν. — ὅμως δέ, συναπτέον τῷ συγγνώμην ἔχομεν· συγγνώμην ἔχω = συγχωρῶ. — τὸν μηδὲν αἰτίους (κακῶν) = τὸν παντελῶς ἀθόους. — ἐξ ἵσου τοῖς ἀδικοῦσι = ὅμοίως ὡς τὸν ἀδικοῦντας. — τιμωροῦμαι τινα = δίκην λαμβάνω παρά τινος; (§ 22).

Ἔμεῖς, δ ὅρτωρ ὅμιλει ἐκ μέρους πάντων τῶν εἰς τὴν αὐτὴν φατρίαν ἀνηκόντων συντηρητικῶν καὶ σωφρόνων πολιτῶν. — τῶν κακῶν, δηλ. τῶν γενομένων ἐπὶ τῶν τριάκοντα. — συγγνώμην ἔχομεν, διότι παραδίνοντες τὴν ἀμνηστίαν τιμωρεῖτε τὸν αἰτίους τῶν κακῶν τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα γενομένων. — τῶν τότε..., πότε; — εἰς ὑποψίαν καταστῆστε, τὸ νόγμα τῶν ἐλλειπούσων δλίγων — κατὰ πᾶσαν πιθανότητα — λέξεων τοῦ ἐπιλόγου θὰ ἦτο περίπου τὸ ἔξης: θὰ φέρητε ὥμαξις εἰς τὴν ὑποψίαν, δτι αἱ συνθῆκαι καὶ οἱ δρκοὶ οὐδεμίαν προστασίαν παρέχουσι, καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λάθωμεν ἰδικά μας μέτρα· ἀλλὰ τοῦτο θὰ φέρῃ ὥμαξις ἐκ τῆς ὅμονοίας, ἦν ἥδη ἔχομεν, εἰς νέαν στάσιν.

Βαρυγελής

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΔΥΝΑΤΟΥ ΛΟΓΟΝ

Τὸ πάλαι ἐν Ἀθήναις δὲν ὑπῆρχον οὔτε πτωχοκομεῖα οὔτε νοσοκομεῖα οὔτε τὰ ὄλλα νῦν πολυάριθμα εὐεργετικὰ καθιδρύματα· ὃς ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον ψηφίσει διὰ νόμου νὰ παρέχωσι χρηματικόν τι βοήθημα εἰς πάντα ἀδύνατον πολίτην· τοιοῦτος δ' ἦτο δ ἔχων περιουσίαν μικροτέραν τῶν τριῶν μνῶν (= 300 δραχμῶν) καὶ τοιαύτην σωματικὴν βλάβην, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐργάζηται πρὸς κτῆσιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.

Τὸ βοήθημα τοῦτο, ὅπερ ἐλάμβανεν ἕκαστος τῶν ἀδυνάτων, ἦτο διάφορον ὡς πρὸς τὸ ποσὸν κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχάς· κατὰ τὸν χρόνον ὅμως τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ παρόντος λόγου ἦτο εἰς ὅβολος (= $\frac{1}{6}$ τῆς δραχμῆς) καθ' ἑκάστην (§ 26). Ἀλλὰ πρὸς λῆψιν τοῦ βοήθηματος τούτου ὥφειλε πᾶς θεωρῶν ἔαυτὸν ὡς ἀδύνατον νὰ ὑποβάλῃ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους αἴτησιν βοηθείας εἰς τὴν βουλὴν τῶν πεντακοσίων, ἥτις ἐδοκίμαζε τὸν ἀδυνάτους, ἔξητας δηλ. αὐτούς, ἐὰν πράγματι ἦσαν ἀξιοί τοῦ βοήθηματος. Ἐπειδὴ δὲ συνέβαινον πολλαὶ καταχρήσεις, ἐπετρέπετο εἰς πάντα Ἀθηναῖον πολίτην νὰ εἰσαγγείλῃ (= καταγγείλῃ) τὸν αἴτουμενον ὡς ἀπατῶνα, νὰ παρουσιασθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δοκιμασίας πρὸ τῆς βουλῆς καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ προφορικῶς τὴν καταγγελίαν αὐτοῦ, εἰς δὲ τὸν ἀδύνατον ν ἀπολογηθῇ κατὰ τῆς τοιαύτης κατηγορίας. Μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἀδυνάτου ἡ βουλὴ ἀπεφάσιζε περὶ τῆς παροχῆς ἢ μὴ τοῦ βοήθηματος. Ὁ δὲ δοκιμασθεὶς καὶ τυχών τοῦ βοήθηματος ἀδύνατος ὥφειλε νὰ ὑποβάλλῃται εἰς νέαν κατ' ἔτος δοκιμασίαν ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ καὶ πρὸ τῆς ἔκάστοτε νέας βουλῆς.

Καὶ δ ἀδύνατος τοῦ παρόντος λόγου εἶχε δοκιμασθῆ πολλάκις ὡς τοιοῦτος (§ 26) καὶ ἐλάμβανεν ἀπὸ πολλοῦ παρὰ τῆς πολιτείας τὸ νόμιμον βοήθημα. Κατὰ τὴν γιγνομένην ὅμως νῦν δοκιμασίαν κατήγγειλέ τις αὐτὸν διατεινόμενος 1) δτι οὗτος λαμβάνει ἀδίκως τὸ βοήθημα, διότι εἶναι σωματικῶς ἱκανὸς καὶ εὐπόρος, καὶ 2) δτι οὗτος λόγω τῆς κακῆς του διαγωγῆς εἶναι ἀνάξιος ἐπικουρίας. Πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν κατηγοριῶν τούτων δ ἀδύνατος ἀπαγγέλλει τὸν παρόντα λόγον, διὸ χάριν αὐτοῦ ἔχραψεν δ Λυσίας.

Ο λόγος ἀπηγγέλθη μετὰ τὸ 403 π. X.

T. C. N.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΔΥΝΑΤΟΥ ΛΟΓΟΝ

§ 1.

Δέω=ἔχω ἔλλειψιν οὐ πολλοῦ δέω=δὲν χρειάζομαι πολύ, δὲν μου λείπει πολύ, σχεδόν.—**χάριν** ἔχω τινὶ=χρεωστῷ χάριν εἰς τινα, εὐχαριστῷ τινα.—**διι.**, αἰτιγκ.—**ἄγῶν** (δικαστικὸς)=δίκη.
—**πρόφασις**=αἰτία, ἀφορμή.—**ἔφ** ἡς δοίην=ἐπὶ τῆς δοπίας στηριζόμενος νὰ δώσω.—**ἐπιδείνυμι**=καθιστῷ φανερόν, ἀποδεικνύω.—**ἀξιον**=ώς ἀξιος, οὗτως ὅστε νὰ είμαι ἀξιος.—**κινδυνος**=ἀγών.

§ 2 — 3.

Καίτοι=καὶ διμως.—**τίνος** ἀν ὑμῖν δ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας;=ἀπὸ ποίας κακίας (κακῆς πράξεως) σᾶς φαίνεται δ τοιοῦτος δτι δύναται νὰ ἀπόσχῃ (=δτι δύναται νὰ μείνῃ μακράν);.—**τιμωρεῖται** =ζητεῖ νὰ ἐκδικηθῇ.—**πώποτε**=ποτὲ μέχρι τοῦτο.
—**χρῶμαι τινι φίλω**=ἔχω τινά (ώς) φίλον.—**ἡδη τοίνυν**=τώρα λοιπόν.—**χρῶμαι συμφορᾶ**; (III, § 11).—**δυστιύχημα**=ἐλάττωμα, βλάβη.—**ἐπιτηδεύματα**=ἀρεταῖ.—**ἰῶμαι**=θεραπεύω.
ἐνταῦθα=ἔξουδετερώνων, καλύπτω.—**ἔξ ἴσον** (=ἴσην) τῇ συμφορᾶ=δμοίαν πρὸς τὸ σῶμα τὸ ἔχον τὴν συμφοράν.—**διοίσω**, μέλλ. τοῦ διαφέρω.

Οὐ γάρ ἔνεκα..., αἰτιολογοῦσιν οὐχὶ τὴν ἀμέσως προηγουμένην ἔρωτησιν, ἀλλὰ τὸ πρὸ ταύτης νόημα: μοὶ φαίνεται δτι μοὶ παρεσκεύασε τὴν δίκην διὰ φθόνον· λέγω δὲ διὰ φθόνον, διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλος τις λόγος, δι' ὃν μὲν κατηγορεῖ.—**οὐ...** συκοφαντεῖ, διότι οὐδὲν ἔχει νὰ λά�ῃ δ κατήγορος παρὰ τοῦ ἀναπήρου ώς δητος πτωχοῦ.—**ἡδη τοίνυν**, δτε δηλ. οὔτε χρηματισμὸς οὔτε ἔχθρα ἦσαν τὰ ἐλατήρια τῆς κατηγορίας.—**τούτου**, δηλ. τοῦ κατηγόρου.—**καὶ γὰρ...**, αἰτιολογεῖ τὴν ἔννοιαν: προσεπάθησα

δὲ μεθ' δλην τὴν σύμφοράν μου νὰ γίνω καλὸς πολίτης.—**καὶ τὸν ἄλλον** (πλὴν τοῦ διανοητικοῦ) **βίον**, δηλ. τὸν ἡθικόν.—**διάξω**, δηλ. δμοίως πρὸς τὸν σωματικὸν βίον· ἢ ἔννοια: ἔάν είμαι καὶ διανοητικῶς καὶ ἡθικῶς ἀνάπηρος, ώς είμαι καὶ σωματικῶς, οὐδόλως Ήτα διαφέρω τοῦ κατηγόρου ἐπομένως δ κατήγορος είναι διανοητικῶς καὶ ἡθικῶς ἀνάπηρος, ἐν ψ σωματικῶς είναι ὑγιής.

§ 4 — 5.

Τοσαῦτα=τόσα μόνον.—**ὑπὲρ ὅν**=περὶ ὅν.—**προσήκει** μοὶ λέγειν=δρεῖλα ν' ἀπολογῶμαι.—**οἶδες τέ είμι**=δύναμαι ὡς ἀν οἶδες τ' ὁ=ώς δην δύνωμαι.—**διὰ βραχυτάτων** (λόγων)=συντομώτατα.—**φησί**=διισχυρίζεται.—**τὸ ἀργύριον**=τὸ (χόρηγούμενον εἰς τοὺς ἀδυνάτους) ἐπίδομα.—**τῷ σώματι δύνασθαι** καὶ οὐκ είναι τῶν ἀδυνάτων=(διισχυρίζεται) δτι κατὰ τὸ σῶμα είμαι ἵκανδς καὶ ώς ἐκ τούτου δὲν ἀνήκω εἰς τοὺς ἀδυνάτους.—**τοῦ διδομένου**, δηλ. ἀργυρίου.—**τεκμηρίους**, κατηγρμ. τοῦ ἀντικμ. δτι ... ἀναβαίνω ... δτι δύναμαι τεκμηρίου; (I, 11).—**ἀναβαίνω** ἐπὶ τοὺς ἵππους=ἰππεύω.—ἐν τῇ τέχνῃ=διὰ τῆς τέχνης.—**σύνειμι τινι**=συναναστρέφομαι μετά τινος.—**ἀναλίσκειν**, δηλ. **χρήματα** ἀναλίσκω=δαπανῶ, ἔξοδεύω.

Περὶ...τούτων, δηλ. τῶν ἐλατηρίων τοῦ κατηγόρου.—**τὸ παρὰ τῆς πόλεως ἀργύριον**, βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 93.

§ 6.

Βίος=πόρος ζωῆς, τὰ μέσα πρὸς ζωήν, περιουσία.—**τυγχάνει**, δηλ. ὁν.—**διὰ βραχέων**; (§ 4 «διὰ βραχυτάτων»).—**τρίτον** ἔτος τουτὶ=πρὸ τριῶν ἐτῶν (μὲ τὸ τρέχον). συναπτέον τῷ τελευτῆσασαν (δηλ. τὸν βίον).—**οἱ θεραπεύουσι**=ἴνα οὖτοι θεραπεύσωσι· **θεραπεύω**=περιποιοῦμαι (ἐν τῷ γήρατι), γηροκομῶ.
—**κέντηματι**=ἐπισταμαι.—**ἀνφελῶ βραχέα**=παρέχω βραχεῖαν ώφελειαν, μικρὰ κέρδη.—**αὐτὸς μὲν ἡδη**=ἔγω μὲν τώρα πλέον.
—**χαλεπῶς** ἔργαζομαι=μὲ κόπον ἔξασκω.—**τὸν διαδεξόμενον**=ἐκεῖνον, δστις μέλλει νὰ διαδεχθῇ, νὰ συνεχίσῃ.—**πτήσασθαι**=ν' ἀποκτήσω δι' ἀγορᾶς, ν' ἀγοράσω.—**πρόσσοδος δέ...**, δ δὲ ἐνταῦθα=κατὰ ταῦτα, ὅστε **πρόσσοδος**=εἰσόδημα.—**ἢν** δην ἀφ-

=καὶ, ἐὰν ταύτην ἀφέλησθε... — κινδυνεύσαιμι ἀν=θά κινδυνεύσω. — γίγνομαι ὑπό τινι=καταντῷ εἰς τι, ὑφίσταμαι τι. — δυσχερῆς τύχη=θλιβερὴ τύχη.

Καὶ τὸν ἄλλον, τὸν ἔκ κληρονομίας. — τρέφων, ὡς χρηστὸς οὐός. — οἱ με φερατ., οἱ παῖδες ὥφειλον νὰ γηροκομῶσι τοὺς γονεῖς, ὡς αὐτὸς ἔτρεψε τὴν μητέρα. — χαλεπῶς ἐργάζομαι, λόγῳ τῆς ἡλικίας καὶ ἀσθενείας. — τὸν διαδεξόμενον, δηλ. δοῦλον, ὃν ὁ ἀνάπτηρος δὲν ἤδύνατο ν' ἀγοράσῃ, ἵνα συνεχίσῃ τὴν τέχνην, καὶ κατὰ τὸ γῆρας παρέχῃ αὐτῷ τὰ ἀναγκαῖα. Τοιοῦτοι δοῦλοι ἐπωλοῦντο ἀντὶ 5-6 μηνῶν. — ὑπὸ τῇ δυσχερῇ γεν. τύχῃ, δηλ. ν' ἀποθάνω ἔκ τῆς ἀστίας.

§ 7 - 8.

Μή, συναπτέον τῷ ἀπολέσητε (ἔμε). — ἐπειδὴ γε ἔστιν = ἀρ̄' οὐ βεβαίως δύνασθε. — μηδὲ ἀ κτλ.= μηδὲ ἀφέλησθε (ἔμε) γιγνόμενον πρεσβ. καὶ ἀσθ. (ἐκεῖνα), ἀ ἔδοτε (ἔμοι) νεοτέρῳ καὶ μᾶλλον ἐρρ. ὅντι. — γιγνόμενον = τώρα ποῦ ἀρχίζω νὰ γίνωμαι. — ἐρρωμένος (τοῦ β. δώννυμαι)=δυνατός. — μηδὲ πρότερον κτλ.= μηδὲ τυνὶ διὰ τοῦτον ἀγρίως ἀποδέξησθε τοὺς καὶ τοῖς ἔχθροῖς ἐλ. ὅντας δοκοῦντες πρότερον εἶναι ἐλεημ. καὶ περὶ τοὺς... — ἀγρίως ἀποδέχομαι τινα=δεικνύομαι σκληρὸς (ἀπάνθρωπος) πρός τινα. — ἐλεεινὸς=ἄξιος ἐλέου, οἰκτον. — δοκοῦντες πρότερον εἶναι=ἐν ᾧ πρότερον ἐθεωρεῖσθε ὅτι εἰσθε. — ἐλεήμων = φιλάνθρωπος. — περὶ τοὺς...=εἰς τοὺς... — μακὸν = σωματικὸν ἐλάττωμα, ἀναπηρία. — καὶ γάρ... ἀν εἴη=διότι θά ἡτο. — ἀπλῆ ἢ συμφορὰ=μόνη ἡ ἀναπηρία. — ἐφαινόμην λαμβάνων=φανερὰ ἐλάμβανον. — τὰ τούτοις ἐπόμενα=τὰ συνοδεύοντα ταῦτα. — πρόσγιγνομαι=προστίθεμαι. — τότε ἀφαιρ., τὸ τότε ἐνταῦθα=ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ. — εἰ... ἀφαιρεθεῖην = ἐὰν... ἡθελον στερηθῇ (τούτου, τοῦ ἐπιδόματος).

Μὴ... ἀπολέσητε, ἡ ἀπώλεια τῆς καθ' ἔκαστην ἐπικουρίας ἦτο πράγματι διὰ τὸν ἀδύνατον ἵση πρὸς καταστροφὴν. — τοὺς ὄμοιοις ἔμοι διακειμ., δηλ. τοὺς ἀδυνάτους. — ἀδυνητοί, διότι θά φοδῶνται μὴ στερηθῶσι τοῦ ὑπὸ τῆς πολιτείας χορηγουμένου αὐτοῖς ἐπιδόματος.

§ 9.

· Αποδεῖξαι ἀν=ὅτι δύναται ν' ἀποδεῖξῃ. — εἰ κατασταθεῖσ... προκαλεσαμην=εἰ κατασταθείην... καὶ προκαλεσαμην= ἐὰν ἡθελον δρισθῇ... καὶ ἡθελον προκαλέσει. — τραγῳδὸς=ποιητὴς καὶ ὑποκριτὴς τραγῳδίας· ἐν τῷ πληθ. τραγῳδοί = τραγῳδία· χορηγὸς τραγῳδοῖς=χορηγὸς εἰς τραγῳδίαν. — ἀντίδοσις (τῆς οὐσίας)=ἀνταλλαγὴ τῆς περιουσίας. — ἔλοιτο ἀν=ἡθελε προτιμήσει. — καίτοι, ἐνταῦθα=λοιπόν. — δεινὸν=παράλογον. — κατηγορεῖν, ὡς ὑποκμ. τοῦ ἀπρμφ. νοητέα ἡ αἰτ. αὐτὸν (τὸν κατήγορον). ἡ αὐτὴ αἰτ. νοητέα καὶ εἰς τὸ κατωτέρω ἀπρμφ. δμολογεῖν. — ἔξ ίσου=δμοίως. — εἰ δὲ ὅν...=εἰ δὲ τύχοι γενόμενον τι τούτων, ἡ ἔγω λέγω. — δμολογεῖν, ἐκ τοῦ οὐ δεινόν ἔστι. — πονηρότερον=ἀθλιώτερον (οἰκονομικῶς) ἡ δσον ἔγω δισχυρίζομαι.

Χορηγὸς ἐκαλεῖτο ἐν Ἀθήναις ὁ καταβάλλων τὴν δαπάνην τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς κατάρτισν χοροῦ διὰ τὰς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας ἡ τὰς θρησκευτικὰς ἑορτάς ἡ χορηγία ἦτο μία τῶν λειτουργιῶν (περὶ ὧν βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 55). — εἰς ἀντίδοσιν, περὶ ἀντιδόσεως βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 56. — εἰ δὲ ὅν ἔγω... τύχοι τι γενόμενον, δηλ. ἡ πρόκλησις ἀντιδόσεως. — δμολογεῖν, διὰ τῆς εἰρημένης κατὰ τὴν πρόκλησιν τῆς ἀντιδόσεως διαγωγῆς (δηλ. ;). — τοιοῦτον, δηλ. πιωχόν.

§ 10.

· Ιππικὴ=ίππασία. — μιμήσκομαι τινος πρός τινα=ἀναφέρω τι εἰς τινα. — δείσας=φοδηθεὶς τοῦ β. δέδοικα ἡ δέδια. — οὐ πολὺς ὁ λόγος, δηλ. ἔσται. — δυστύχημα=; (§ 3 τὰ δυστυχήματα). — φιλοσοφῶ=σκέπτομαι. — δπως... μεταχειρισθεῖται=πῶς νὰ ὑποφέρωσι. — ὁς=δσον τὸ δυνατόν. — ὅν εἰς ἔγω, δηλ. εἰμί. — ταύτην=τοῦτο (τὸ ἱππεύειν). — δραστώνη=ἀνακούφισις. — εἰς τὰς δδοὺς τὰς μακρ. τὸν ἀναγκαῖων (γενκ. διαιρτκ.)=διὰ τὰς μακροτέρας ἐκ τῶν ἀναγκαίων (ἀπαραιτήτων) δδῶν.

· Ήσ... μηησθῆναι, ἐν § 5. — οὔτε τὴν τύχην δείσας, διότι αὐτῇ κοινὴ εἶναι τοῖς πᾶσι καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι δυνατὸν καὶ οὗτος νὰ περιέσῃ εἰς συμφορὰν. — οὔτε ὄμας αἰσχυνθεῖς, διότι δὲν ἐπρεπε νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ὑμῶν κατηγορῶν τοιαύτην μωράν

κατηγορίαν.—**ῶν**, δηλ. τῶν ἔχόντων τι δυστύχημα.—εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακρ. τῶν ἀν., ἐννοεῖ τοὺς μακροὺς δρόμους, οὓς ἔκαμνεν ὁ ἀδύνατος μεταβαίνων ἔξω τῆς πόλεως πρὸς πώλησιν τοῦ ἐμπορεύματός του.

§ 11—12.

Άλλ' οὐ = καὶ ὅχι. — **ὑβρις** = ὑπερηφάνεια (προερχομένη ἐξ εὐπορίας). — **ἀστράβη**, κυρίως = ἀναπαυτικὸν ἐπίσαγμα (σαμάρι). **εἰτα** = ἡμίονος ἔχων τοιοῦτον ἐπίσαγμα· τὴν β' σηματίαν ἔχει ἐνταῦθα. — **δχοῦμαι** = ἐπεύω. — **ἀνέβαινον**, νοητός καὶ ἐνταῦθα ὁ ἄν. — **πτήσασθαι**; (§ 6). — **καίτοι**; (§ 9). — **τὸ γάρ ἄν καὶ...**, δηλ. κυρίως. — **δτι** = ἐπειδὴ. — **ἡ τημένους** = ἐζητημένους, δεδανεισμένους. — **δυνατός**, ἐνταῦθα = ἴσχυρὸς καὶ εὔπορος. — **δτι μὲν δυνοῦν... χρῶμαι...** δτι δ' ἐπὶ τοὺς.... χρῆσθαι...; τὸ μὴ κατηγορεῖν, καθὼς καὶ τὸ χρῆσθαι, ἐκ τοῦ πῶς οὐκ ἀτοπόν ἐστι· κατ' ἔννοιαν = ὥσαύτως πῶς δὲν εἶναι παράλογον νὰ μὴ κατηγορῇ δτι καὶ τοῦτο, τὸ δτι δηλ. βιδίζω στηριζόμενος εἰς δύο βικτηρίας, ἐν φ οἱ ἄλλοι φέρουσι μόνον μίαν, εἶναι ἀπόδειξις τῆς σωματικῆς μου δυνάμεως καὶ εὐπορίας, ἀφ' οὗ τὴν ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀνάθασιν μου φέρει εἰς ὑμᾶς ὡς ἀπόδειξιν τοῦ δτι ἀνήκω εἰς τοὺς ἴσχυρούς (σωματικῶς) καὶ εὐπόρους;

Ως οὖιός φησιν, δηλ. κατήγορος ἀνωτέρω (§ 5) ἀνέφερε τὸ ἐπιπεύεν ὡς τεκμήριον τίνος; **τῆς ὑβρεως** ἡ τῆς σωματικῆς ἐκανότητος; — **ἄλλ.** **ἴππους**, οὓς ἐδανείζετο δ ἀνάπηρος. — **τοιοῦτον**, δηλ. ἡμίονον ἔχοντα ἐπίσαγμα. — **χρῆσθαι πολλάνις**, κατὰ τὰς ἀναγκαῖας καὶ μακρὰς δοσούς. — **τὸ γάρ ἄν καὶ ἔλεγε**, δηλ. κατήγορος δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ εἴπῃ διὰ τὴν ἀστράβην τοῦ ἀναπήρου, διότι αὕτη θὰ ἡτο ἀπαρχίτητος αὐτῷ διὰ τὴν ἀναπηρίαν του. — **οἶς...** **ἀμφοτέροις**, δηλ. τῷ ἵππῳ καὶ ταῖς βικτηρίαις. — **διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν**, δηλ. τὴν ἀναπηρίαν μου.

§ 13—14.

Διαφέρω τινός τινι = ὑπερβαίνω τινὰ κατά τι. — **καίτοι**; (§ 9). — **πείθω τινά τι** = πείθω τινὰ εἰς τι. — **ἀληροῦσθαι με τῶν ἔννεα ἀρχόντων** = νὰ ἔκλεγωμαι διὰ κλήρου εἰς ἐκ τῶν ἔννεα ἀρχόντων. — **ἔμοι ἀφελέσθαι τὸν δβολόν**, ἐνταῦθα τὸ ἀφελέ-

σθαι συντάσσεται μετὰ γενκ. καὶ αἰτιατκ., ἐν φ ἀλλαχοῦ πῶς; (§ 6). — **δήπου** = βεβίως. — **ἄλλα γάρ** = ἀλλὰ δὲν θὰ γείνη τοῦτο διότι. — **οὕτος οὗτος ὑμῖν**, δηλ. τὴν αὐτὴν ἔχει γνώμην. — **εὐδότι**. — **οὗτοις** = εὐτυχῶς. — **ώσπερ** ἐπικλήσου τῆς συμφορᾶς οὕσης = ὡς ἐὰν ή συμφορὰ ἦτο ἐπίκληρος. — **ἀμφιοβητήσαν**, δηλ. τῆς συμφορᾶς· ἀμφισβητῶ τινος = διεκδικοῦμαι τι, Ισχυρίζομαι δτι εἶναι ἰδικόν μου τι. — **ἥκει**, δηλ. πρὸς ὑμᾶς. — **οἱ εὐφρονοῦντες** = οἱ συνετοί. — **τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν**, πρβλ. III, § 21, ἐν σελ. 88 «περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν».

Τοσούτους, πόσους; — **πλ.** τῶν ἔννεα ἀρχ., οἱ ἀρχοντες, ιδίᾳ οἱ ἀνώτεροι, ὥφειλον νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένοι πάσης σωματικῆς βλάβης. Περὶ τῶν ἔννεα ἀρχόντων ίδε εἰσαγ. ἐν σελ. 48. — **θεσμοθέται**, οἱ ἔννεα ἀρχοντες ἐκαλοῦντο κοινῶς καὶ θεσμοθέται εἰς αὐτοὺς ἡτο ἀνατεθειμένη ἡ κλήρωσις τῶν ἀρχόντων (βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 49). — **οὐ γάρ δήπου κτλ.**, ή ἔννοια: ἐν φ σεῖς μὲ θεωρεῖτε διγιὰ καὶ ἀφαιρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ τὸν δόσιλόν, δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ θεσμοθέται νὰ μὲ ἐμποδίσωσιν ὡς ἀδύνατον τῆς κληρώσεως. — **ώσπερ** ἐπικλήσου, ἐπίκληρος ἐκαλεῖτο ἡ μονογενῆς θυγάτηρ, ητος ἐκληρονόμει σύμπασαν τὴν πατρῷχυ περιουσίαν καὶ ήτις, ἵνα μὴ περιέλθῃ ἡ περιουσία εἰς ξένην οἰκογένειαν, ὥρειλε νὰ ὑπαρευθῇ τὸν πλησιέστατον συγγενῆ της· καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν οἱ συγγενεῖς ἐφιλονίκουν τὶς δ πλησιέστερος καὶ δικαιούμενος κατὰ τοὺς νόμους νὰ τὴν νυμφευθῇ, ἐγίνετο δίκη. Ἡ τοιαύτη παραδολὴ τῆς συμφορᾶς καὶ τοῦ διδομένου δόσιλού πρὸς ἐπίκληρον εἶναι μόνον κωμική διότι δ κατήγορος οὔτε τῆς συμφορᾶς οὔτε τοῦ δόσιλού τοῦ ἀδυνάτου ἀντεποιεῖτο, ἡγωνίζετο δὲ μόνον νὰ στερήσῃ αὐτὸν τοῦ δόσιλοῦ.

§ 15—16.

Δέγει δέ, δ δὲ = πρὸς τούτοις. — **ὑβριστής** = ἀλαζών, θρασύς. — **ἀσελγῶς διακείμενος** = **ἀσελγής** = ἀνθάδης. — **ώσπερ**, εἰ... = **ώσπερ μέλλων ἀληθῆ λέγειν**, εἰ φοβερῶς ὀνομάσειε. — **ώσπερ μέλλων** = ὡς ἐὰν ἔμελλε. — **εἰ φοβερῶς ὀνομάσειε** = ἐὰν ηθελε μεταχειρισθῇ φοβερὰς ὀνομασίας (ὡς εἶναι αἱ ἄνω: **ὑβριστής**, **βλαιος**, **λλαν ἀσελγῶς διακείμενος**). — **ἄλλ'** οὐ **ταῦτα** (=τοῦτο)

*ποιήσων=άλλ' οὐ μέλλων ἀληθῆ λέγειν=καὶ ὡς ἐὰν δὲν
ἔμελλε νὰ...—εἴαν πάνυ πραόνως, δηλ. ὄνομάση.—πραόνως=*
μετὰ πραότητος, ἥπιάς πάνυ πραόνως ὄνομάξω=μεταχειρίζο-
μαι πολὺ ἥπιας φράσεις.—διαγιγνώσκω=διακρίνω.—έγκωρεῖ=

εἶναι δυνατόν.—ἀπόρως διακείμενοι=ἄποροι.—ὑβρίζω=φέρ-
μαι αὐθαδῶς, βιαίως.—εἰκός=πιθανόν.—τῶν ἀναγκαίων, εἰ-
που.—οἱ προβεβηκότες τῇ ἥλικᾳ=οἱ ὄντες ἐν προκεχωρημένῃ
ἥλικᾳ=οἱ ἥλικιωμένοι, οἱ γέροντες.—οἱ χρόνενοι νέαις ταῖς
διανοίαις=οἱ ἔχοντες νεανικὰ φρονήματα.

“Ωσπερ, εἰ φοβερῶς ὄνομάσειε..., ή ἔννοια: διατήγορος
νομίζει δι: θὰ καταστήσῃ πιστευτὰς τὰς συκοφαντίας μεταχειρίζ-
μενος τοιαύτας σκληράς λέξεις.

§ 17—18.

*Toῖς (=τοῖς ἔανταν) χρήμασι, δοτκ. δργανκ.—έξωνοῦμαι
=έξαγοράζω.—κίνδυνος=; (§ 1).—ἀποθέα=πενία.—σωφρονῶ
=είμαι σώφρων, φρόνιμος.—ἀξιοῦμαι=θεωροῦμαι ἀξιος.—έξα-
μαρτάνονταν δμοίως=δσάκις ἀμαρτάνοντιν δμοίως (ώς καὶ οἱ
νέοι).—ἐπιτιμῶ τινι=; (II, § 29).—μηδὲν αὐτοῖς πάσχονταν=*
χωρίς οἱ ἔδιοι νὰ πάσχωσι κακόν τι.—ὑβρίζειν=νὰ βλάπτωσι
(ν' ἀδικῶσιν).—έστιν=είναι δυνατόν.—ὑβρίζομένοις=δσάκις
βλάπτονται, ἀδικονται.—ἀμύνομαί τινα=ἀποκρύψω τινά.—τοὺς
ὑπάρξαντας (δηλ. τῆς ὑβρεως)=έκείνους, οὔτινες ἔκαμαν ἀρχὴν
τῆς ἀδικίας, δηλ. τοὺς πρωτατίους.—περιγίγνομαί τινος=ὑπερι-
σχύω τινός, νικῶ τινα.—σπουδάζω=σοδαρώς δμιλῶ.—κωμῳδῶ
=παριστάνω ἐν κωμῳδίᾳ: δθεν=διακωμῳδῶ, περιπατίζω.—καλὸν
=μέγα κατόρθωμα.

“Έξωνοῦται, συναλλαττόμενοι τοῖς ἀδικουμένοις.—ἀμφτε-
ροι, δηλ. καὶ οἱ νέοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι.—τοιοῦτος, δηλ. ὑβρι-
στής.—ῶσπερ τι καλὸν ποιῶν, περιπατίζων ἐμέ, δστις είμαι
πτωχός, γέρων ἀνάπηρος.

§ 19—20.

“Ως ἔμε=πρὸς ἔμέ, εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου.—πονηρὸς=

κακός.—ἀνηλώκασι, τοῦ β. ἀναλίσκω=; (§ 5).—σώζω=διαφυ-

λάτιω, διατηρῶ.—ένθυμοῦμαι=; (III, § 8).—οὐδὲν=οὐδόλως.
—δημιουργὸς=δι μετερχόμενος ἔργον ὡρέλιμον εἰς τὸν λαόν,
τεχνίτης.—προσφοιτῶ=συγχάζω.—σκυτοτομεῖον=έργαστή-
τριον σκυτοτόμου, ὑποδηματοποιοῦ.—δποι ἀν τύχη, δηλ. προσ-
φοιτῶν.—πλεῖστοι μέν ..., δηλ. προσφοιτῶσιν.—οἱ πατε-
σκευασμένοι=οἱ ἔγκαθιδρυμένοι, οἱ ἔχοντες τὸ ἐργαστήριόν των.
—καταγιγνώσκω τινὸς πονηρίαν=θεωρῶ τινα ὡς κακόν.—παρὰ
τοῖς ἄλλοις, δηλ. δημιουργοῖς.—δτι καὶ..., δηλ. καταγιγνε-
ται πονηρίαν.—εἰ δὲ κάκείνων, ἀπάντων Ἀθ.=εὶ δέ τις
Ὥμῶν πονηρίαν καταγιγνέσται κάκείνων, δῆλόν ἔστιν δτι
πονηρίαν καταγιγνέσται ἀπάντων Ἀθ.=ἀμουγέπον=κάπου,
ἐν τινι οἰωδήποτε τόπῳ: τοῦ ἐπιφρ. τούτου βάσις είναι τὸ ἀμδς
(=τις), οἱ ἵχνος διετηρήθη ἐν τοῖς οὐδαμοῦ, μηδα-
μῶς, οὐδαμῶς κτλ.

“Υμεῖς δὲ κτλ., διατήγορος δέν ἀπολογεῖται διὰ τὸ ἡθικὸν
ποιὸν τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτόν, ἀλλ' ἀφομοιεῖ τὸ ἡθικὸν τῶν
ἐπισκεπτῶν του πρὸς τὸ ἡθικὸν τῶν ἐπισκεπτῶν τῶν ἄλλων ἐργα-
στηρίων.—έγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς, περὶ τὴν ἀγορὰν ἦσαν πλεῖστα
πρατήρια καὶ ἐργαστήρια, ἐν οἷς συνηθροίζοντο οἱ Ἀθηναῖοι καὶ
καθήμενοι ἐπολιτικολόγουν ἢ ἔσκωπτον τοὺς διαβαίνοντας. Πληγ-
τὸν τῆς ἀγορᾶς ἔκειτο καὶ τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἀναπήρου.

§ 21—23.

“Αλλὰ γὰρ οὐκ οἶδα=ἀλλὰ παύσομαι οὐ γὰρ οἶδα· κατ'
ἔννοιαν=ἀλλ' ἀρκετὰ ταῦτα διότι...—δτι δεῖ=; (I, § 9).—
ἀκριβῶς=μὲ λεπτολογίαν, μὲ πολυλογίαν.—πρὸς ἐν ἔκ...=

πρὸς ἐν ἔκαστον τῶν εἰρημένων ἐνοχλεῖν ὅμιν.—τῶν εἰρημέ-
νων=τούτων, δεῖρηται (δηλ. ὑπὸ τοῦ κατηγόρου).—ὑπὲρ τῶν
μεγίστων=περὶ τῶν οὐσιωδεστάτων, σπουδαιστάτων.—εἰρημα=

ἀπολελόγημα.—σπουδάζειν περὶ τῶν φαύλων δμοίως τούτω
=νὰ δειχνύῃ τις σπουδὴν (ζῆλον) διὰ πράγματα, τὰ δποια είναι
δμοίως ἀσήμαντα (ἀνάξια λόγου), κακῶς (είναι) ούτος.—διάνοια
=γνώμη.—ἡνπερ καὶ πρότερον, δηλ. εἰχετε.—μεταλαβεῖν,
καθαρῶς τελκ. ἀπρμφ. ἐκ τοῦ ἔδωκε.—τῶν ἐν τῇ πατρίδι, δηλ.
ἀγαθῶν.—κοινῆ=διὰ κοινῆς ἀποφάσεως.—πάλαι, συναπτέον τῷ
ἔδοτε.—πάλιν, συναπτέον τῷ ἀφελέσθαι.—τῶν μεγίστων, δηλ.

ἀγαθῶν.—δαιμων=τύχη.—δεῖλαιος=δυστυχής.—εἰ τῶν μέν... δ δὲ...=εἰ τῶν καλλ... ἀπεστερημένος ἀφαιρεθείην, οὐ δὲ...=εἰ τῶν καλλίστων καὶ μεγίστων, δηλ. ἀγαθῶν (ἐν τῷ ἴδιωτικῷ καὶ δημοσίῳ βίῳ).—προνοοῦμαί τινος=λαμβάνω πρόνοιαν περὶ τινος.—ταύτη=οὕτω.—τίθεμαι τὴν ψῆφον =ψηφίζω, ἀποφασίζω.

Τοῦτο τῶν μεγίστων, δηλ. περὶ τῆς πενίας (§ 5, § 6) καὶ τῆς ἀναπηρίας μου (§ 12, § 13).—περὶ τῶν φ. δμοίως τούτω σπ., νοοῦνται τὰ ὑπὸ τοῦ κατηγόρου περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἀναπήρου λεχθέντα ἐν § 15, § 19.—οὖ μόνου, δηλ. τοῦ δούλοιο.—ἡμᾶς, δὲ ἀνάπηρος περιλαμβάνει καὶ τοὺς δμοίους αὐτῷ (πρβλ. κατωτέρω: ἡ μῆτρα ἐψηφίσατο).—ἡ πόλις... ἐψηφίσατο τὸ ἀργ., τὸν προσδιορισμὸν ἔμως τῶν προσώπων τῶν ἀδυνάτων, ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς βοηθείας, εἰχεν ἀναθέσει ἡ πόλις εἰς τὴν βουλὴν, ήτις κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους ἐξήλεγχε τοὺς ἀδυνάτους (βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 93.).—κοινὰς εἴται τὰς τύχας κτλ., ὥστε δ σήμερον εὐτυχῶν ἐνδέχεται αὔριον νὰ δυστυχήσῃ πρβλ. § 10 «οὔτε τὴν τύχην δείσας».—τῶν οὕτως διακειμένων, δηλ. τῶν ἀδυνάτων.

§ 24 — 25.

Διὰ τὸ ἀν καὶ τύχοιμι τ. ὑμῶν=διατί ἀρά γε ἦθελον εὗρεις διοικούτους (δηλ. δυσμενεῖς πρὸς ἐμὲ).—πότερον, ἐνταῦθα =μήπως.—διτι, αἰτλγκ.—καθίσταμαι εἰς ἀγῶνα =; (I, § 12).—πώποτε = κάποτε, καμμιὰ φορὰ ἔως τώρα. — ἀλλ' διτι πολ., τὸ διλλὰ τοῦτο, ὡς καὶ τὰ κατωτέρω τὰ εἰσάγοντα τὴν ἐρώτησιν, ἐρμηνευτέα διὰ τοῦ ἡ.—ποιητηράγμων = ὁ εἰς πολλὰ ἀναμιγνύσμενος πέριεργος.—φιλαπεχθῆμων = ὁ ἀγαπῶν γὰρ κάμνη ἔχθρούς, φίλερις.—ἀλλ' οὐδ' ἀν αὐτὸς φήσεις = ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀκόμη δὲν ἦθελε δισχυρισθῆ (τοῦτο).—εἰ μὴ βουλούτο = ἐάν δὲν ἦθελε.—τοῖς ἀλλοις δμοίως=δμοίως μὲ τὰ ἄλλα.—τοιαύταις ἀφ. τοῦ βίου τυγχάνω χρώμενος=τοιαύταις ἀφορμὰς τοῦ βίου κέντημαι· ἀφορμὴ τοῦ βίου = μέσα, κεφάλαιον πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.—πρὸς τὰ τοιαῦτα = ὥστε τὰ τοιαῦτα πράττειν = ὅστις ὑβριστής καὶ βίαιος εἶναι. — γίγνομαι ἐγ δυνάμει=ἀποκτῶ δύναμιν (πολιτικήν), ἐπιρροήν.—τὸ ὑμέτερον

πλῆθος=ό δῆμος, η δημοκρατικὴ μερίς.—ξέδνε=έν φ. ἦτο δυνατὸν.—ἀδεῶς=ἄνευ φόδου, ἀσφαλῶς.—πολιτεύεσθαι=ξῆν.

‘Απώλεσε τὴν οὐσίαν, διὰ τῆς ἀποτίσεως μεγάλης χρηματικῆς ζημιᾶς η διὰ τῆς δημεύσεως τῆς περιουσίας.—ἀποδείξεις, τοῦτο (δηλ.);—ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμ... , η ἔννοια: ἀλλὰ δὲν είμαι τόσφ πλούσιος, ὥστε νὰ είναι δυνατὸν νὰ είμαι βίαιος καὶ αὐθάδης (πρβλ. § 16 «οὐδὲ τοὺς πεν... ἀλλὰ τοὺς πολλῷ πλείω τῶν ἀναγκ. κεντημένους»).—εἰς Χαλκίδα, τῆς Εύβοιάς, εἰς τὴν τότε εἰχον καταφύγει πολλοὶ τῶν δημοκρατικῶν.—μετ' ἐκείνων, δηλ. τῶν τριάκοντα.—ἀδεῶς, διότι εύτες ὡς πτωχὸς ἀνάπηρος ἦτο ἀκίνδυνος τοῖς τριάκοντα καὶ ὡς ἐκ τούτου εύδεν είχε νὰ φορθῇ παρ' αὐτῶν.—εἰ λόμην κινδυνεύειν, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας.

§ 26 — 27.

Μὴ τύχοιμι ὑμῶν δμοίων (=δμοίως δυσμενῶν) = εἴθε νὰ μὴ εὔρω διμᾶς δμοίως δυσμενεῖς.—τοῖς πολλὰ ἡδιηκόσι=οἴων ἔτυχον ὑμῶν οἱ πολλὰ ἡδιηκότες.—μηδὲν ἡμαρτηκὼς=έν φ. οὐδὲν κακὸν ἔχω πράξει (εἰς διμᾶς).—τὴν αὐτὴν ψῆφον τίθεμαι =ψηφίζω (ἀποφασίζω) εύτω.—ταῖς διλλαις βουλαῖς=ὅπως η βουλὴ προηγουμένων ἔτῶν.—ὑπέκω εὐθύνας=διδωμι λόγον.—ποιοῦμαι τοὺς λόγους=; (III, § 2).—οὕτως=έὰν ψηφίσῃς ὡς η βουλὴ προηγουμένων ἔτῶν.—γιγνώσκω=κρίνω, ἀποφασίζω.—τούτων ὑμῖν... = τούτων (δηλ. τῶν διμαίων) τυχῶν ἔχω τὴν χάριν ὑμῖν.—τὴν χάριν=τὴν ὀφειλομένην... —ἔχω χάριν=; (I, § 1).—περιγγίγνεσθαι τῶν δμοίων αὐτῷ=πειρᾶσθαι νικᾶν (ἐν δικαστικῷ ἀγῶνι) τοὺς δμοίους αὐτῷ.

Ταῖς διλλαις βουλαῖς, η βουλὴ καθ' ἔκαστον ἔτος ἐπεκύρου τίνες ἔμελλον νὰ λαμβάνωσιν ἀργύριον.—διδωμι λόγον—ὑπέκω εὐθύνας, πρβλ. III, § 11 ἐν σελ. 84 «εὐθύνας δεδωκότες».—μαθήσεται, ἀφ' οὐ δηλ. πάθη.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ ΛΟΓΟΝ

“Η Ἀττικὴ παρῆγε τὸ πάλαι — ὡς καὶ νῦν — ἀφθόνως ἔλαιον σῦκα καὶ διαφόρους ὅπώρας, ἀλλὰ σίτον ἐλάχιστον, μὴ ἐπαρ-
500,000 κατοίκων, ἐντοπίων καὶ ἔνων· διὰ τοῦτο ἡ ναγκάζοντο
Ἀιγύπτου, τῆς Κύπρου, τῆς Θράκης καὶ μάλιστα τοῦ Πόντου.

Ἐδείκνυε δὲ ἡ πολιτεία τῶν Ἀθηναίων μεγίστην μέριμναν ὡς σιτοδείας ἐφρόντιες νὰ ὑπάρχῃ ἐν ταῖς ἀποθήκαις σίτος ἀφθονος καὶ διὰ νόμου ὑπερχρέου τοὺς ἐμπόρους, τοὺς ἀπερχομένους εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς ἀγορὰν σίτου, νὰ μεταφέρωσιν αὐτὸν εἰς Πει-
άδικιῶν καὶ πονηριῶν τῶν σιτοπωλῶν, οἵτινες μέτοικοι ὅντες μετήχοντο τὰ πάντα, ἵνα αἰσχροκερδῶσιν, ἔξελεγε καὶ ἔτος ἰδίους ἄρχοντας, τοὺς σιτοφύλακας (§ 5), καὶ ἔδεσπισε δύο νόμους, καθ' οὓς ἀπηγορεύετο ἐπὶ ποινῇ θανάτου τοῖς σιτοπώλαις ¹⁾ νὰ μὴ συναγοράζωσι σίτον πλείονα τῶν πεντήκοντα φορμῶν ἢ μεδί-
μνων, ἵνα μὴ διὰ τῆς συστάσεως ταύτης βλάπτωσι τοὺς σιτεμπό-
ρους ἡναγκαζομένους νὰ πωλῶσι τὸν σίτον εὐθηνὸν ἐπὶ ἰδίᾳ ἄβλαβῃ, καὶ 2) νὰ μὴ ὀφελῶνται περισσότερον τοῦ ἐνὸς ὁβολοῦ ἐκ τῆς πωλήσεως ἔκάστου μεδίμνου.

Ἄλλ’ ἀμφοτέρους τοὺς νόμους τούτους παρέβησαν οἱ σιτοπῶ-
λαι τοῦ παρόντος λόγου καὶ διὰ τοῦτο ἐγένετο καταμήνυσις κατ’
αὐτῶν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῇ καὶ ἀρχὰς μὲν ἥθελεν ἀκρίτους νὰ καταδι-
κάσῃ αὐτοὺς εἰς θάνατον, ἀλλ’ εἴτα τῇ προτάσει βουλευτοῦ τίνος —
τοῦ ἀρχοροῦ τοῦ παρόντος λόγου — παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ἡλιαίαν πρὸ αὐτῆς, προεδρευομένης ὑπὸ τῶν θεσμοθετῶν,
ἐνεφανίσθη διὰ τοῦ παρόντος λόγου τοῦ Λυσίου δὲ ἐν τῇ βουλῇ προ-
τίνας τὴν παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως βουλευτῆς καὶ κατηγορεῖ
τῶν σιτοπωλῶν, ὅτι παρέβησαν ἀμφοτέρους τοὺς περὶ σίτου νόμους.
“Ο λόγος ἀπηγγέλθη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τῷ 386 π. X.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ ΛΟΓΟΝ

§ 1.

Θαυμάζω = ἀπορῶ, ἔκπλήττομαι. — εἰς ὡς μάλιστα (=εἰς τὰ μάλιστα)... ἡγεῖσθε=καὶ ἂν ἀκόμη (ὅπερ ἀπίθανον) νομίζετε...
— ἀδικῶ=παραβαίνω τοὺς νόμους. — οὐδὲν ἦττον=οὐδόλως διλ-
γάτερον, ἐπίσης συναπτέον τῷ νομίζετε. — ποιοῦμαι τοὺς λόγους περὶ τίνος=κατηγορῶ τίνος. — ὅθεν = πόθεν, ἐκ ποίων λόγων (αἰτίων).

Πολλοί... προσεληλύθασιν, νοοῦνται φίλοι τῶν σιτοπωλῶν, οἵτινες εἶχον προσέλθει πρὸς τὸν ἀρχορα τοῦ παρόντος λόγου, ἵνα ἀποτρέψωσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ ἔπακολουθήσῃ καὶ ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ τὴν κατὰ τῶν σιτοπωλῶν κατηγορίαν. — ἐν τῇ βουλῇ, ἐν ἣ τὸ πρῶτον ἐγένετο ἡ καταμήνυσις κατὰ τῶν σιτοπωλῶν (βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 104). — καὶ τοὺς... συνιοφ. νομίζετε, οἱ σιτοπῶλαι συνήθιζον νὰ δίδωσι χρήματα εἰς τοὺς συκοφάντας, ἵνα ἀπόφεύγωσι τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κατηγορίας τούτων. ἔνεκα τούτου καὶ δικαστηρίων τοὺς σιτοπώλας εὐκόλως περιέπιπτεν εἰς τὴν ὑποψίαν τῆς συκοφαντίας.

§ 2.

Απέδοσαν εἰς τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν = ἀφῆκαν (ἐπέτρεψαν)
τὴν περὶ αὐτῶν κρίσιν (ἀπόφασιν) εἰς τὴν βουλὴν. — ὀργίσθησαν,
ὄποιμ.: οἱ βουλευταί. — ἀκριτος = ἀδίκαστος, ἀναπολόγητος.—
ζημιῶσαι, τὸ ἀπρμφ. ἐνταῦθα δηλοῖ σκοπόν ἐξαρτᾶται δ’ ἐκ τοῦ παραδοῦναι: θανάτῳ ζημιῶ = διὰ θανάτου τιμωρῶ. — ἐθίζομαι
= συνηθίζω. — οὐδὲν ἦττον = μᾶλλον. — γιγνώσκω =; (IV, § 27).

Πρωτάνεις, οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ πεντήκοντα βουλευταί, οἵτινες ἐπὶ 35 ἢ 36 ἡμέρας προήδρευον τῆς βουλῆς εἰς αὐτοὺς ἐνεχειρί-
ζοντο αἱ εἰσαγγελίαι (=μηνύσεις), ἀς οὗτοι παρέπεμπον εἰς τὴν βουλήν, ἵνα ἴδιον ἦτο νὰ κρίνωσι ταύτας. — περὶ αὐτῶν, δηλ. τῶν σιτοπωλῶν. — τῶν ἀγήρων, ἀγήροες καλοῦνται ἐνταῦθα οὐχὶ οἱ ἔξι ἐπαγγέλματος ὁρίτορες, ἀλλ’ οἱ βουλευταὶ οἱ ἔχοντες τὴν συγ-
θειάν νὰ λαμβάνωσι τὸν λόγον ἐν τῇ βουλῇ καὶ νὰ εἰσηγῶνται
τηνόμην. — τοῖς ἔνδεκα, οἱ ἔνδεκα ήσαν συναρχία ἀποτελουμένην

ἐκ 10 ἀνδρῶν κληρουμένων ἐξ ἔχαστης φυλῆς, συναριθμουμένου αὐτοῖς καὶ τοῦ γραμματέως εἰχον δ' οὗτοι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ ἐμερίμνων περὶ ἔκτελέσεως τῶν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλομένων σωματικῶν ποιγῶν.—τοιαῦτα, ποῖα;—**ηρίνειν κατὰ τὸν νόμον**, δηλ. διὰ παραπομῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν Ἡλιαίαν διότι ἡ βουλὴ ἤτοι κυρία νὰ ἐπιβάλῃ ποιγὴν ἀνεκλήτως μέχρι 500 δραχμῶν ἔὰν δὲ τὸ ἔγκλημα ἀπήγει μεγαλυτέρων ποιγήν, εἰσῆγε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἔκκλησίαν ἢ εἰς ἡλιαστικὸν δικαστήριον.—**ὑμᾶς...** ἡμῶν, διὰ τοῦ α' νοοῦνται οἱ ἡλιασταὶ, διὰ τοῦ β' οἱ βουλευταί.

§ 3-4.

Πείθομαί τι=πείθομαι εἰς τι, παραδέχομαι τι.—**ἔπεχειρουν,** ὡς ὑποκείμ. νοητέον τό: τινὲς τῶν ὅπτέρων.—**ὅτι** ἦν αὐτοῖς ἡ **ηρίσις=στιει αὐτοὶ** (οἱ σιτοπῶλαι) ἐνοίνοντο.—**ἔργῳ=δι' ἔργων,** ἐμπράκτως.—**τῶν ἀλλων=πάντων τῶν ἀλλων** (ἕρτέρων).—**ἡσυχίαν ἄγω=ἡσυχάζω, σιωπῶ.**—**βοηθῶ τοῖς νόμοις=ὑποστηρίζω τοὺς νόμους.**—**ῆρξάμην,** δηλ. **κατηγορῶν τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ.**—**δεδιώς τὰς αἰτίας,** διασάφησις τοῦ τούτων **ἐνεκα.** **αἰτίαι δὲ=διαβολαι.**—**παύσασθαι,** δηλ. **κατηγορῶν αὐτῶν** (τῶν σιτοπωλῶν).

Ως ἔγὼ σωτηρίας ἐνεκα... ἐποιούμην, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρεῖχον ἔγὼ τὴν ὑπόνοιαν διὰ ἔλαθον χρήματα παρὰ τῶν σιτοπωλῶν.—**ὅτι** ἦν αὐτοῖς ἡ ηρίσις, νοητέα ἡ δευτέρα συνεδρίασις τῆς βουλῆς, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη νὰ παραπεμφθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν Ἡλιαίαν. Ἡ διαδικασία τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς χρινομένων εἰσαγγελιῶν ἐπερατοῦτο ἐντὸς δύο ἡμερῶν· κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν μετὰ τὸν λόγον τοῦ κατηγόρου καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου ἡ βουλὴ ἀπεφάσιζε διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ἀνείναι ἔνοχος δ κατηγορούμενος ἢ ὅχι. "Αν δ' ἔκρινεν αὐτὸν ἔνοχον, τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀπεφαίνετο, ἀν ἤτοι ἐπαρκής ἡ ποιγὴ, ἡς κυρία ἤτοι κατὰ τοὺς νόμους ἡ βουλὴ, ἡ ἄγ ἐπρεπε νὰ παραπεμφθῇ ὁ ἔνοχος εἰς ἡλιαστικὸν δικαστήριον.—**ἔργῳ ἀπελογησάμην,** δηλ. κατὰ τῶν διαβολῶν.

§ 5.

Πότερον ὡς πεισόμενος...=ὡς πεισόμενος...=ἴνα ὑπακούης...=ὡς πεισόμενος, δηλ. **μετοικῶ.**—**ἄλλο τι...ἢ=ἄλλο τι**

ποιεῖς... ἢ=ἄρο' οὐκ = ἀρά γε δὲν. — **ἀξιῶ=παραδέχομαι** δτι εἰμαι ἀξιος.—**τι... ἐφ' οἷς=τι τούτων τῶν ἐγκλημάτων, ἐφ' οἷς** (=διὰ τὰ δποῖα). — **θάνατος ἡ ζημία,** δηλ. **ἔστιν ἡ ζημία = ἡ προσήκουσα,** ἡ νόμιμος τιμωρία.—**ἔγωγε, δηλ. ἀξιῶ ἀποδανεῖν·** κατ' ἔννοιαν=μάλιστα.—**συμπρίσασθαι=δτι ἡγόρασας μετ' ἄλλων** (σιτοπωλῶν). τοῦ δ. συνωνοῦμαι.—**ῶν, καθ' ἔλξιν ἀντί: οὖς.** —**ἔξει: αι, δηλ. τινι πρίσασθαι.**

"**Ἀνάβητε,** δηλ. εἰς τὴν πλησίον τοῦ βήματος τοῦ ῥήτορος κειμένην ἔδραν· κατὰ τὸ ἀττικὸν δίκαιον ἐδικαιοῦτο δ ἀγορεύων ν' ἀπευθύνη εἰς τὸν ἀντίδικόν του ἐρωτήσεις, εἰς δις οὗτος ὥφελε ν' ἀποκριθῇ. Διὰ τοῦ ἀνάβητε δ ῥήτωρ ἀποτείνεται πρὸς πάντας δικοῦ τοὺς κατηγορουμένους σιτοπώλας, ἐν φ διὰ τοῦ κατωτέρω εἰπὲ συ πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτῶν.—**πλείω σίτον...** πεντήκοντα φορμῶν, περὶ τοῦ πράγμ. πρβλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 104· δ φορμὸς ἤτοι μέτρον διὰ τὰ σιτηρά ἰσοδυναμοῦν πρὸς ἕνα μέδιμνον (36 περίπου δκάδας).—**τῶν δεχόντων,** δηλ. **τῶν σιτοφυλάκων** οὗτοι ὅντες 10, ὃν 5 ἐν Ἀθήναις καὶ 5 ἐν Πειραιεῖ, ἀπέγραφον τὸ ποσὸν τοῦ εἰσερχομένου σίτου καὶ ἐφρόντιζον διὰ τὴν δικαίαν τιμὴν τοῦ τε σίτου καὶ τοῦ ἀλεύρου καὶ τοῦ ἄρτου.

§ 6.

"**Ἀποψηφίσασθε...** καταψηφίσασθαι, δηλ. **αὐτοῦ· ἀποψηφίζομαί τινος=ἀθφώνω τινά· καταψηφίζομαί τινος=καταδικάζω τινά.**—**παρεσχόμεθα=ὑπεβάλλομεν.**

"**Ἐὰν ἀποδειξῃ, τίς;**—**παρεσχόμεθα,** πιθανῶς ἐν τῇ ἐγγράφῳ κατηγορίᾳ.—**τῶν ἐν τῇ πόλει,** δηλ. ἀστῶν ἢ μετοίκων.

§ 7.

Χρῆν=έχρην· παρατκ. τοῦ χρῆ=πρέπει.—**ἴκανή=ἐπαρκής.**—**συμπρίσασθαι,** δηλ. **πλείω σίτον πεντήκοντα φορμῶν.**—**ἀπαγορεύων φαίνεται=φανερός, σαφής είναι διι ἀπαγορεύει.**—**διμωμόκατε,** πρκμ. τοῦ διμνυμοῦ=δρκίζομαί.—**διὰ μακροτέρων = λεπτομερέστερον, διεξοδικώτερον.**—**περὶ αὐτῶν,** γέν. οὐδετ. **=περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως.**

"**Ἀπαγορεύων, τί;**—**διμωμόκατε,** περὶ τοῦ δρκου, δι ἔδιδον ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους οἱ κληρωθέντες ἡλιασταί, βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 50.

§ 8—9.

Αναφέρω = χρησίδω.—**παρακαλῶ** = προσκαλῶ.—**οὐδὲν εἰδέναι τοῦ πράγματος** = δι οὐδεμίᾳ γνῶσιν τοῦ πράγματος εἰχον. —**ῶς...** συμβουλεύσειεν αὐτοῖς = δι...—**τοῦ προτέρου κειμήνος** = κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα.—**τίμιος** = ἐν μεγάλῃ τιμῇ, ἀκριβός.—**τούτων ὑπερβαλλόντων ἀλλήλους** = ἐπειδὴ οὗτοι (οἱ σιτοπῶλαι) ἐπλεισθότουν, προσέφερον (τοῖς ἐμπόροις) ἀνωτέραν τιμὴν.—**πρὸς σφᾶς αὐτοὺς μαχομένων** = ἐπειδὴ ἐφιλονίκουν πρὸς ἀλλήλους (περὶ τοῦ τοῖς νὰ πλεισθότησῃ).—**ῶς ἀξιώτατον** = δόσον τὸ δυνατὸν εὐθηνότατον.—**δεῖν**, ἐκ τοῦ ἔλεγε.—**διολῶ** = κατὰ ἐνα δόσολόν. —**συμπριαμένους καταθέσθαι** = συμπρίασθαι καὶ καταθέσθαι καταθέμειαι = ἀποθηκεύω.—**ἀλλήλοις ἀντανεῖσθαι** = ὑπερβάλλειν ἀλλήλους.—**τῆτες** = τούτῳ τῷ ἔτει.—**συνωνούμενοι**, χρόνου παρατατικοί.

Οὖτοι, δηλ. οἱ σιτοπῶλαι.—**τὴν αἰτίαν**, δηλ. τοῦ συνωνεῖσθαι.—**εἰς ἐκείνους**, δηλ. τοὺς ἄρχοντας (τοὺς σιτοφύλακας).—**ἡρωτῶμεν**, δηλ. ἡμεῖς οἱ βουλευταὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς βουλῆς (§ 3).—**οἱ μὲν τέτταρες...** **"Ανυιος δέ, οἱ σιτοφύλακες τοῦ Πειραιῶς ησαν πέντε· ἐκ τούτων εἰς ἥτο δ "**Ανυιος, δεσπις φάνεται: δι τὸ μέλος καὶ τῆς τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος ἔτους συναρχίας τῶν σιτοφυλάκων.—**παύσασθαι φιλονικοῦσι**, δ "Ανυιος συνεβούλευσε τοὺς σιτοπώλας νὰ μὴ ἀμιλλῶνται πρὸς ἀλλήλους διὰ τὴν ὅψωσιν τῆς τιμῆς, ἀλλ' ὅριζομένης σταθερᾶς τιμῆς ὧνήσεως ν' ἀγοράζωσιν ἀπὸ κοινοῦ. Τὴν συμβουλὴν δ' ὅμως ταύτην τοῦ 'Ανύτου οἱ σιτοπῶλαι διατρέψαντες λεῖχυρίζονται νῦν ἐπὶ τῆς παρούσης βουλῆς διετάχθησαν ὑπ' αὐτοῦ συμπράσθαι (§ 5).—**ὑμῖν**, δηλ. τοῖς 'Αθηναίοις.—**παρὰ τούτων**, δηλ. τῶν σιτοπωλῶν.—**ἀνονυμένοις**, δηλ. τὸν σῖτον.—**τούτους**, δηλ. τοὺς σιτοπώλας.—**διολῶ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον**, κατὰ τὸν ὑπὸ τῶν 'Αθηναίων νόμον πρᾶλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 104.—**καταθέσθαι**, χάριν μεῖζονος κέρδους.—**τούτους .. τοὺς λόγους**, δηλ. παύσασθαι φιλονικοῦσι, μὴ ἀλλήλοις ἀντανεῖσθαι.

§ 10:

Ἐὰν ὡς μάλιστα = καὶ ἐὰν ἀκόμη (ὅπερ ἀπίθανον). πρᾶλ. § 1 «εἰ ὡς μάλιστα».—**περὶ τούτων**, δηλ. τῶν πραγμάτων

Εἰς τὸν κατὰ σιτοπωλῶν λόγον

109

= περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως.—**περὶ ὅν**, δηλ. πραγμάτων, ὑποθέσεων.—**διαρρήδην** = ῥητῶς, σαφῶς.—**δίδωμι δίκην** = τιμωροῦμαι.—**τοὺς μὴ πειθομένους**, δηλ. τούτοις (τοῖς νόμοις).

Τούτων (πατ.), δηλ. τῶν ἀρχόντων.—**περὶ ὅν εἰσι γεγονόμοι**, ως ἐνταῦθα περὶ αἵτου.—**τούτοις** (τὰν.), δηλ. τοῖς νόμοις.

§ 11—12.

Ἄλλα γάρ, κυρίως = ἀλλ' ἀρκετὰ περὶ τούτων εἰπον· διότι ...
είτα = ἀλλ' ὅμως.—**ἔλεύσεσθαι**, ὁ μέλλ. ἔλεύσομαι (τοῦ δ. **ἔχομαι**) οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πεζογράφοις ἀπαντᾷ· ἀντὶ τούτου παρ' αὐτοῖς ποῖος εἶναι εὔχρηστος;—**ῶσπερ καὶ** ἐν τῇ βουλῇ, ποτὸν τὸ δ. τῆς προτάσεως;—**ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως** = ἐξ ἀγάπης πρὸς τοὺς πολίτας.—**ἴν' ὡς**, διασαφεῖ τὸ ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως.—**ῶς ἀξιώτατον** = ; (§ 8).—**περιφανῆς** = καταφανῆς, πειστικός.—**τῆς αὐτῆς τιμῆς** = εἰς τὴν ἰδίαν τιμὴν.—**ἔως ἐπέλιπε** = ἔως δου ἐκλίπη, πωληθῆ. —**δ συνεωνημένος** = συνηγορασμένος (σῖτος).—**τῆς αὐτῆς ήμέρας** = ; (§ 7 «τοῦ προτέρου κειμῶνος»).—**δραχμῆς** = κατὰ μίαν δραχμήν.—**τίμιος** = ; (§ 8).

Ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον, δι τὸν δηλ. τῇ διαταγῇ τῶν ἀρχόντων συνηγόρασαν.—**ῶσπερ καὶ** ἐν τῇ βουλῇ, πρᾶλ. § 3.—**κατὰ μέδιμνον**, καὶ ὅχι δλον δμοῦ. Ἡ ἔννοια: οἱ σιτοπῶλαι εἰχον ἀγοράσει τὸν σῖτον δλον δμοῦ καὶ εἰς μίαν τιμὴν, οὐχὶ δὲ κατὰ μέδιμνον καὶ εἰς διαφόρους τιμάς ὥφειλον λοιπὸν νὰ πωλῶσι τὸν σῖτον εἰς μίαν τιμὴν καὶ οὐχὶ εἰς διαφόρους, ως οὗτοι ἔπραττον θέλοντες νὰ αἰσχροκερδήσωσιν.

§ 13.

Δεινὸν = παράδοξον, ἀντιφατικόν.—**εἰσενεγκεῖν**, ἀόρ. τίνος δ.;—**εἰσεσθαι**, μέλλ. τοῦ δ. **οἰδα** = ;—**οὐκ ἐθέλουσιν**, δηλ. εἰσφορὰν εἰσενεγκεῖν. —**ἔφ' οἰς** = δι' δσα. —**λαθεῖν αὐτοῖς συνέφερε**, νοητέον ἐκ τοῦ ἔφ' οἰς τὸ δ ποιοῦσι = δσα εἰχον συμφέρον αὐτοὶ νὰ πράττωσι κρυψίως.—**ἐπ' εὐνοίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ** = **ἐπ' εὐνοίᾳ ὑμῶν**.—**ταῦτα παρανομῆσαι** = δι τὸ πράξαν ταύτην τὴν παρανομίαν.—**τοῖς ἀλλοῖς** = τοῖς λοιποῖς πολίταις πᾶσι.

Οταν εἰσφοράν, περὶ τῆς εἰσφορᾶς βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 56. ὑπόχρεοι νὰ εἰσφέρωσιν εἰσφορὰς ησαν καὶ οἱ μέτοικοι.—**πενταν**

προφασίζονται, ήνα ἀποφύγωσι τὴν εἰσφοράν.—ὅταν μὲν εἰσφοράν κτλ., ή ἔννοια: διὰ μὲν τὰς εἰσφοράς, δι' ὧν θὰ γίνητε γνωστοὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ θὰ δοξασθῆτε, δὲν ἔχετε χρήματα· διὰ νὰ ἀγοράζητε δημώς μεγάλα ποσά σίτου ἐν συνεννοήσει μὲ δλλους καὶ ἐν ἄκρᾳ μυστικότητι (ἐν φῇ ή τιμωρίᾳ εἶναι θάνατος, ἀν φανερωθῆτε), δι' αὐτὰ ἔχετε χρήματα· ἀν δ' ἀποκαλυψθῆτε, λέγετε ὅτι διεπράξατε τὴν παρανομίαν ταύτην ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν πόλιν, ἵνα δηλ. πωλήστε τὸν σίτον εὐθηνότερα.

§ 14—15.

Οὕτω ἀσμενοι=τόσον εὐχαριστημένοι, μετὰ τοσαύτης εὐχαριστήσεως.—τὰς μέντος πᾶς δέ...=ἄλλας μέν... ἄλλας δέ.—**λογοποιῶ**=πλάττω, διαδίδω φευδῶ.—ἢ τὰς ναῦς διεφθάρθαι κτλ., ἐπειήγησις τοῦ: τὰς δέ... λογοποιοῦσι.—τὰς ναῦς=τὰ σιταγωγὰ πλεῖστα.—**ἔμπροστιον**=έμπορικὸς λιμὴν.—τὰς σπονδάς μέλλειν ἀπορρηθῆσεσθαι=ὅτι αἱ συνθῆκαι πρόκειται ν' ἀκυρωθῶσιν.—εἰς τοῦτ' ἔχθρας (πρὸς ήμᾶς)=εἰς τοσαύτην ἔχθραν (πρὸς ήμᾶς).—καιρὸς=; (I, § 5).—ιυγχάνω μάλιστα δεόμενος σίτον=συμβάνει νὰ ἔχω μεγίστην σιτοδείαν.—**ἀναρπάζω** (ιδν σίτον)=σπουδῇ ἀρπάζων (τὸν σίτον) ἀποθηκεύω.—δ. αφερεώμεθα, δηλ. αὐτοῖς διαφέρομαί τινι=φιλονικῶ πρός τινα.—ἄλλ' ἀγαπῶμεν=ἄλλ' ἵνα ἀγαπῶμεν ἀγαπῶ=εἰμι καὶ εὐχαριστημένος, ἀρκοῦμαι.—**δοποσούτινοσοῦν**=εἰς διηγήδηποτε (μεγάλην) τιμὴν.

Οὕτω ἀσμενοι... δρῶσι, καθ' ὅσον ἐν ταῖς συμφοραῖς τῆς πόλεως αἰδεῖνεται ἡ τιμὴ τοῦ σίτου.—**λογοποιοῦσιν**, ὡς καὶ σήμερον πράττουσι τὸ αὐτὸν οἱ χρηματίσται ἐπιθυμοῦντες νὰ κερδοσκοπήσωσι. —**διεφθάρθαι**, ἐκ τῆς τρικυμίας.—**ἔκπλεοντας**, ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου.—τὰ **ἔμπροστια**, νοοῦνται οἱ ἔνοι αἱ ἐμπορικοὶ λιμένες, ἰδίᾳ οἱ τοῦ Εὔξεινου Πόντου, οἵτινες διὰ τὸν πόλεμον ἐκλείσθησαν, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐκπλέωσι τὰ σιταγωγὰ πλοῖα.—τὰς σπονδάς, νοεῖται ἡ Ἀνταλκίδειος εἰρήνη, ἡ γενομένη τῷ

387 π. X.

§ 16.

Οὕτω... ἔγνωκεν=τοιαύτην γνώμην ἔχει σχηματίσει.—**κακόν** νοια=δυσμένεια.—**ἄννια**=δψώνια.—φύλακας, κτγρμ.—τέχνη=

ἄγγελμα.—**χωρίς**=χωρίστα, ἴδίους.—**ἀποκληρῶ**=έκλεγω διὰ ἡρου. —**πολιτῶν δοτῶν**=εἰ καὶ πολῖται εἰσιν. —**λαμβάνω** κην παρά τινος=τιμωρῶ τινα.—οἶός τ' εἰμι=δύναμαι.—**ἐπιτιθῆται τινος**=ὑπερισχύω τινὸς. —τὸν χρήματα πάσχειν = ποίαν μωράν πρέπει νὰ ὑποστῶσι.—**διπότε**=ἄφ' οὐ.—**φυλάττειν**, δηλ. νὲς ἀδικοῦντας.

'Επι τούτη τῇ τέχνῃ, δηλ. τῇ τῶν σιτοπωλῶν.—τοὺς ἀγοραμούς, οἱ ἀγροχόμοις ἡσαν δέκα, ὧν πέντε ἡροῖς ἐν Ἀθήναις ἢ πέντε ἐν Πειραιεῖς οὗτοι ἐπετήρουν τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὄντα, ἔγχοντες καὶ τὴν ποιότητα αὐτῶν πολλάκις, καὶ ἐπεμελοῦνται τηρῶνται αὐτηρῶς οἱ ἀγορανομικοὶ νόμοι καὶ αἱ συναλλαγὴ γίνωνται ἀψευδεῖς. Είχον δ' ἔξουσίαν νὰ λύωσι τὰς ἀναφυνας ἐν τῇ ἀγορᾷ διαφοράς καὶ νὰ τιμωρῶσι τοὺς κατὰ τὴν ἀγορὰν ἔξηπταντας καὶ κιδηδηλεύοντας. "Ομοια περίπου καθήκοντα δὲς τὰ τῶν ἀγορανόμων ἔχει σήμερον ποία ἀρχή, σιτοφύλακις, πρεβλ. § 5, ἐν σελ. 107.—παρ' ἐπείνων, τίνων;—πολιτῶν τινων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς κατηγορουμένους σιτοπώλας, οἵτις ἡσαν μέτοικοι.—δικηνη τὴν μεγίστην, ποίαν τιμωρίαν ἔννοει; δηλ. κατωτέρω «ἀποκιείνετε» καὶ § 21 «ἀπέθνησκον». —τῆς μτῶν, τίνων;

§ 17—18.

Διοψηφίσασθαι, δηλ. αὐτῶν (τῶν σιτοπωλῶν) ἀποψηφίσαι τινος; (§ 6). —**ἀπογιγνώσκω τινὸς**=ἀποψηφίζομαι τον. —**δμολογούντων**=εἰ καὶ δμολογοῦσιν.—**ἐπὶ τοὺς ἔμποντινσιστασθαι**=ὅτι συνεννοῦνται καὶ κάμνουν ἐταιρείαν (trast) των τῶν ἔμπόρων (ἵνα ἀγοράζωσιν εὐθηγὰ καὶ πωλῶσιν ἀκριβὰ τὸ σίτον). —**ἐπιβούλευειν τοῖς εἰσπλέοντι** (=τοῖς ἔμπροστοις) =ὅτι τηρεῖτε ἔχθρικὴν στάσιν ἀπέναντι τῶν ἔμπόρων, ὅτι κατέχετε τοὺς ἔμπόρους.—**οὐδεὶς δὲν εἴχε**=οὐδεὶς θὰ ἡδύνατο.—**τιτιμῶ τινι**; (II, § 29). —**ἔφ' ὑμῖν**, δηλ. ἦν δὲν εἴς τὴν ἔξουσιν ὑμῶν θὰ ἡτο. —**ἀφ' ήμι** τινα ἀξήμιον=δὲν τιμωρῶ τινα, φώνω τινὰ.—**καταγιγνώσκω τινὸς θάνατον**=καταδικάζω νὰ εἰς θάνατον. —**ἔχω ταύτην τὴν αἰτίαν**=κατηγοροῦμαι αὐτὸν τοῦτο.—**ἀμφισβ.** καὶ... παρεχούμενων =εἰ καὶ ἡμφεβήτουν καὶ μ. παρείχοντο ἡμφεβήτουν =ἀντέλεγον, δὲν τιλόγουν (τὴν ἐνοχήν των). —**πιστὸς**=πειστικὸς.—**παρὰ τῶν πούσμενων μᾶλλον**, ὡς β' δρος τῆς συγκρίσεως νοητέος: ἦν δμολογούντων.

πόρους, ἔμποροι νοοῦνται οἱ σιτέμποροι, οἱ κομίστες ἔξωθεν οιον εἰς Ἀθήνας καὶ πωλοῦντες αὐτὸν τοῖς σιτοπώλαις οιδρικῶς. —**ἄλλην τινὰ ἀπολογίαν**, πλὴν δηλ. τῆς δμολογίας.

— ὁ ποτέροις, εἴτε δηλ. τοῖς κατηγόροις εἴτε τοῖς κατηγορουμένοις
— μάρτυρας, περὶ τῆς ἀθωτητός των.— παρὰ τῶν ἀρνουμένων
δηλ. τὴν ἐνοχήν των.

§ 19—20.

Καὶ μὲν δὴ=καὶ τῷ ὄντι, καὶ προσέτι.— περὶ τῶν τοιούτων
δηλ. πραγμάτων (=ὑποθέσεων).— ἀγάθων=; (I, § 9).— **κοινότα**
τοι τυγχάνουσιν ὅντες τοῖς ἐν τῇ πόλει=προκαλοῦσι τὸ ἔνδαι
φέρον πάντων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως.— πεύσονται, μέλλ. τοῦ
ῥ. πυνθάνομαι=;— **κόσμιος**=νομοταγῆς.— πολλὴν ἀδειαν=
πλήρη ἐλευθερίαν.— ποιεῖν, ἐκ τοῦ ἀδειαν.— ἐνεκα τῶν πυρε
ληλυθότων, δηλ. ἀμαρτημάτων.— οὕτω=ἔαν οὕτω ποιήσητε
— ἔσονται, ὑποκυμ.: οἱ λοιποὶ σιτοπῶλαι.— μόγις=μόλις, διπωδή
ποτε.— **ἀνεκτοὶ**=ὑποφερτοί.— ἐκ ταύτης . . . , ή ἐκ = ἐνεκα.—
τέχνη=; (§ 16).— ἀγανίζομαι περὶ τοῦ σώματος=εἰσάγομαι
εἰς δίκην καὶ κινδυνεύω νά καταδικασθῶ εἰς θάνατον.— κινδυ
νεύω περὶ τῆς ψυχῆς=διακινδυνεύω τὴν ζωήν μου.

Κοινότατοι... τοῖς ἐν τῇ π., διότι πρόκειται περὶ τοῦ σίτου,
τῆς εἰς πάντας ἀναγκαιοτάτης τροφῆς.— περὶ τῶν τοιούτων, δηλ.
περὶ τοῦ σίτου.— περὶ αὐτῶν, τῶν σιτοπωλῶν.— τοὺς λοιπούς,
δηλ. σιτοπώλας.— τῶν παρελ. (**ἀμαρτημάτων**), δηλ.;— ἐξ αὐτῆς,
δηλ. τῆς τέχνης.

§ 21.

Αντιβολῶ=παρακαλῶ.— ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον...= ἀλλὰ πι
μᾶλλον ἀν ἐλεήσαιτε τούτους τῶν πολιτῶν, οὖ...— καὶ το
ἐμπόρους, δηλ. ἐλεήσαιτε ἀν.— ἐφ' οὓς συνέστασαν=; (§ 17).
— **χαρίζομαι τινι**=εὐχαριστῶ τινα.— καὶ προθ . . . =καὶ οὓς
προσθυμοτέρους . . . — **κάπηλοι**=οἱ μικροπωληταί.— τοῖς εἰσ
πλέουσι=; (§ 17).

Οἱ . . . διέθνησκον, περὶ τοῦ πράγματος προβλ. § 16.— οἵς, δηλ.
τοῖς ἐμπόροις.— προσθυμοτέρους π., τὴν προθυμίαν θά δεικνύω
σιν οἱ ἐμπόροι κομίζοντες σίτον μᾶλλον εἰς Πειραιᾶ ή εἰς ἄλλους
λιμένας.— αὐτούς, τοὺς ἐμπόρους.— τῶν καπήλων, δρήτωρ περι
φρονητικῶς καλεῖ ἐνταῦθα τοὺς σιτοπώλας καπήλους.

§ 22.

“Ο, τι δεῖ=; (I, § 9).— **ὅτου** = ἐνεκα τίνος.— **ἀξιώτερον**=;
§ 8 «ώς ἀξιώτατον»).— **τίμιος**=; (§ 8).

“**Απαντεις** ἐπίστασθε, καὶ ως ἐκ τούτου δὲν εἰναι ἀνάγκη νά
λέγω περισσότερα.— **ἀξιώτερον**, διατί;— **τιμιώτερον**, διατί;

Αριθ. | πρωτ. 27967
διεκπ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1917.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν π. Κ. Γ. Κοσμᾶν, μαθηγητήν.

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐνεργοῦθη ἡ χρῆσις τοῦ ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθέντος ἐπιύπου βιβλίου «Δυσίον Δόγατ» διὰ τὸν μαθητὰς τῶν Γυμνασίων καὶ διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1917-1918 καὶ ἐφεξῆς κατὰ τὴν ὑπὸ ἀριθ. 117 πρᾶξιν αὐτοῦ.

Ο Υπουργός

ΔΗΜ. ΔΙΓΚΑΣ

π. ΖΑΓΑΝΙΑΡΗΣ

Συνεπείᾳ τῆς ὑπὸ ἀριθ. 690/22-8-24 πράξεως τῶν γενικῶν συνεδριῶν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου αὗξανεται ἡ τελικὴ πιστὴ τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν σχολείων τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως κατὰ 10% ἐφ' ὅσον ταῦτα μεταφέρονται ἐκ τῆς πόλεως ἐν ᾧ ἡ ἐξεδόθησαν εἰς ἄλλας πόλεις.

